

தூய்ரி

இதழ் 02
ஜூன் 2002

2011/7

தமிழ்ச் சங்கம், தென்கிழக்கும் பல்கலைக்கழகம்,
ஒலுவில், இலங்கை.

Computer REPAIR & SERVICE

We are undertaken

**REPAIRING, SERVICING,
UPGRADING**

Also Available

**New & Used
Computers
Sales**

Computer Accessories

**Software & Game CDs, Video & Audio CDs
New & Old MP3 CDs and CD Writing**

Diploma in

HARDWARE ENGINEERING

**3 Months Group, Classes
Fully Practical, Suitable Times**

COMPUTER SYSTEMS

Main Street - Addalaichenai-14

T.P : 067-78202, 067-78838, E - mail : Ghulam@dialogsl.net

முஸ்லிம் இளைஞர்களும் நமது அரசியற் குழுவும்.

முஸ்லிம் சமூக ஒழுங்கு முறையில் ஆண் - பெண் வைப்புக்கள்.

புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையும் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டிய தமிழ் - முஸ்லிம் உறவுகளும்.

மொழி : ஒரு சமுதாயியல் நோக்கு.
மணிரத்தினம் சினிமா : நிகழ்வுகள் பற்றிய பதிவுகளும் மீறப்படும் தர்மங்களும்.

பின்னவீனத்துவம் : ஒரு மெய்யியல் நோக்கு.

முதலாவது சியோனியஸு மாநாடு : ஸீர்மானங்கள் எதிர்வினைகள் குறித்த ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை.

முஸ்லிம்களும் தேசிய இனப்பிரச்சினையில் அவர்களின் நிலையும்.

சிறுகதை

துரோகத்தின் தருணம்

கவிதைகள்

கோழியின் சிறகுகள் வழங்கப்பட்ட மனிதன்

ஒரு பட்டுப் பூச்சியுடனான நெடும் பிரிவின் ஒற்றைத் துயர்

பிற

கடிதங்கள்

என். எம். சிறாஜ் மஸ்ஹூர் 05

எம்.வை.எம். சுஹீரா 10

ஜே.எம். அஸார் 15

அ.ப.மு. அஷ்ரஃப் 20

ஏ.எம். குர்ஷித் 32

எஸ். ஏ. ரஷிப் 39

எஸ். எம். அய்யூப் 47

எம்.எம். பாஸில் 51

எம். அப்துல் றஸாக் 19

ஏ.எம். ரஷ்மி 08

ஏ.எம். ரபியூஸ் 30

57

ஆசிரியர் குழு :

பிரதம ஆசிரியர்கள் :

எம். அப்துல் றஸாக்

எஸ்.எம். அய்யூப்

எம்.வை.எம். சுஹீரா

உதவி ஆசிரியர்கள்

ஜே.எம். அஸார்

எம்.எம். ஜேஸ்மி

எம். நவாஸ் செளபி

யு.எல்.எம். அஜ்வத்

தொடர்புகளுக்கு :

துயரி.

தமிழ்ச் சங்கம்.

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

ஒலுவில்.

இலங்கை.

கணனி வடிவமைப்பு :

கொம்ப்றே

இப்திகார் எம். ஹனீபா

மனிதப் பெறுமானம் பாரிய சரிவுக்குட்பட்டு வரும் இக்காலகட்டத்தில் இலங்கையின் நாலா புறத்திலும் யுத்த மேகங்கள் கலைந்து சமாதானத்தின் குரல்கள் ஒலிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. நாட்டின் எல்லாப் பாகங்களுக்கும் பயமின்றி சென்று திரும்பக்கூடிய சூழல் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்று திரும்பியிருக்கின்றது. மக்களின் முகங்களில் அயர்ச்சி நீங்கிய ஒருவகை உற்சாகம் கரைபுரண்டோடிக் கொண்டிருக்கின்றது. தீப்பாக்கி வேட்டுக்கேற்ற சமாதானத்திற்கான இத்தருணத்தை எல்லோரும் நேசிக்க ஆரம் பித்திருக்கிறார்கள். இந்த நேசத்தின் அடிப்படையிலேயே புதியதொரு யுகம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

இன முரண்பாடுகள் வலுவற்று, பின்னர் ஆயுதப் போராட்டமாக உருவெடுத்த இலங்கையின் கடந்தகால வரலாறு அனைவருக்கும் எதிரான பிரகடனங்களையே சுமந்துகொண்டு வந்தது. உயிரிழப்புக்களும், பொருளாதார நஷ்டங்களும் அகதி வாழ்க்கைகளுமே இதுவரையும் எமக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்தது. உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட சூழலில் நாம் வாழ்வதற்கான அவகாசத்தை வேறொருவர் தீர்மானித்த நிகழ்வுகளெல்லாம் மாற்றம் பெற்று உரிமை, சுதந்திரம், ஜனநாயகம் பற்றி சிந்திக்கின்ற நிலைக்கு மக்கள் அனைவரும் வந்திருக்கின்றார்கள். இந்த ஆரம்பம் நல்லதொரு முடிவுக்கான சமீக்கையே அன்றி வேறில்லை எனும் அளவிற்கு இனங்களுக்கிடையேயான சிந்தனைத் தெளிவும் வலுப்பெற்றுக்கொண்டு வருகிறது.

சமாதானத்துடனான இலங்கை பற்றிச் சிந்திக்கின்ற அனைவரும், அவர்வர்களுக்கான இருப்பைப் பற்றியும் இன்று பேசிக்கொள்ள ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். மூன்று இனங்களுக்கும் பொதுவான பூமியான *இத்தேசத்தின் வரையறைகள் பற்றிய பிரச்சினைகளே இன்றைய விவாதங்களின் கருப்பொருட்களாக பேசப்பட்டு வருகின்றன. இங்கு தனிப்பட்ட ரீதியில் கருத்துக்களைச் சொல்வோரையும், தீவிரவாதப் போக்கில் மிகையான இன உணர்வுகொண்டு பேசிக்கொண்டிருக்கும் வெளிச் சக்திகளை நாம் அடையாளம் காண முயல்வதோடு எம்மை விற்பனை செய்யும் சக்திகள் எமக்குள்ளும் உண்டு என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைய நாட்களில் நியாயமானதும், தார்மீக உரிமைகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கின்றதுமான ஒரு சமூகம் எமக்குள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றது. இச் சமூகத்திற்கு அரசியல்வாதிகள், புத்தி ஜீவிகள், பல்துறைசார் அறிஞர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், பொதுமக்கள் என்ற ரீதியில் பொருள்தர முடியும். இவர்களின் ஒன்றினைந்த சக்தியே நமது தலை விதியை தீர்மானிக்கப் போகின்றது.

இத்தீர்மானத்தில் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குரிய பங்கு என்ன என்று சிந்திப்பதே எமக்குக் முன்னாலுள்ள இப்போதையே கேள்வி.

முஸ்லிம் இளைஞர்களும் நமது அரசியற் சூழலும்

முஸ்லிம்களது சமகால அரசியல் நிலைப்பாடு குறித்து, ஒரு பொதுப்படையான புரிதலே எம்மிடையே நிலவுகிறது. மேலோட்டமான அரசியற் சமன்பாடுகளினூடாக முஸ்லிம் அரசியலைப் புரிந்து கொள்ள முயலும் சிந்தனை வறுமைக்குள்ளே நின்று சுழல்வதே இன்னும் நமது தலைவிதியாக இருக்கப்போகிறதா? போராட்ட அரசியல் பாரம்பரியம் பற்றிய ஒரு சிறு அதிர்வுதானும் நம்முள் எழாமல் போவது ஏன்? அடிப்படை அரசியற் தெளிவுகள் எதுவுமே இல்லாது, வெறுமனே கூட்டல் கழித்தல் கணக்குகளாக நமது அரசியற் போராட்டம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் முஸ்லிம் இளைஞர்கள் இன்று அமைப்புக்கெதிராகக் கேள்வி எழுப்புபவர்களாக வளர்ச்சியடைந்து வருகிறார்கள். அவர்களுள் பிரக்ஞைபூர்வமாக அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. வெறுமனே சந்தர்ப்பவாத அரசியலின் பிடிக்குள் கட்டுண்டு கிடப்பதை அவர்களது மனம் ஏற்க மறுக்கிறது. சமகால அரசியலானது அவர்களது, சமூகத்தினதும் ஆழ்மனக் காயங்களுக்கு ஒத்தடம் தருவதாயில்லை சிந்திக்கத் தெரிந்த ஒவ்வொரு முஸ்லிம் இளைஞனின் மனச்சாட்சியுள்ளும் இந்த யதார்த்தத்தின் சாரமே எதிரொலிக்கிறது.

பழைய தலைமுறை இப்போலி அரசியற் கலாசாரத்துள் புதையுண்டு கிடக்கையில் புதிய தலைமுறையிலானும் இவ் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு வருவது ஒரு வகையில் ஆறுதலாக இருக்கிறது. இப்படி சிந்திப்பவர்கள் எண்ணிக்கையில் வெகு சொற்பமாக இருக்கிறார்கள் என்பது மிக வெளிப்படையான உண்மையே. ஆயினும் இந்த சொற்ப தொகை இளைஞர்கள்தான் முஸ்லிம் சமூகத்தின் எதிர்கால அரசியல் பார்வையை, செல்நெறியை வடிவமைக்கும் தீர்மான சக்திகளாக இருக்கப் போகின்றனர். மரபுரீதியான அரசியற் பண்பாட்டின் ஆன்மாவைக் காயப்படுத்தப் போகிறார்கள். ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் மன அடுக்குகளில் பாதிப்பை உண்டுபண்ணப் போகிறவர்கள் இவர்கள் தான். எதிர்காலத்தின் மீது ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும் எதிர்பார்ப்பும் நமக்கு ஏற்படுவது இவர்களால்தான்.

ஆதலால்தான் இந்த சக்தியை ஒரு திரட்சியாக ஆக்கி

உணர்வுபூர்வமாக வளர்த்தெடுக்க வேண்டிய வரலாற்றுக் கடமை நமக்கிருக்கிறது.

பாராளுமன்றப் பாதையை நிராகரிக்கிற அரசியல் இன்று முஸ்லிம் இளைஞர்களையும் பாதிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. வன்முறை அரசியலைத் தேர்ந்தெடுக்க தமிழ் இளைஞர்களை நிர்ப்பந்தித்த சூழ்நிலைகள் ஏறத்தாழ முஸ்லிம் இளைஞர்களையும் இப்போது மிகக் கடுமையாகத் தாக்கத் தொடங்கியுள்ளது. அவர்களது தலைவர்களின் போலி முத்திரைகள் இன்று விலகத் தொடங்கியுள்ளன. பாராளுமன்றம் இந்த நாட்டின் அதியுயர் நிறுவனம்தான். ஆனால் அது மிகப்பெரும் சந்தர்ப்பவாதக் குப்பைமேடாக மாறியுள்ளது.

எமது அரசியல்வாதிகளுள் பலர் முதுகெலும்பற்ற அரசியல் வங்குரோத்துத் தனத்தின் ஏகப் பிரதிநிதிகள் என்பதை முஸ்லிம் இளைஞர்கள் மிக நுட்பமாகப் புரிந்து வைத்திருக்கின்றனர். இனியும் அவர்களை ஏமாற்ற முடியும் என்று பாரம்பரிய அரசியலின் குள்ளநரி எச்சங்கள் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கு மென்றால் அது அவற்றினது முட்டாள்தனத்தின் தொடர்ச்சியாக மட்டும் இராது. மாறாக தமது எதிரியைத் தாமே தேடிக்கொள்கின்ற முரண்நகையாகவே அமையும்.

எங்கு மாற்றங்கள் நிகழ வேண்டுமோ அங்கு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தே தீர வேண்டும். மாற்றம் பற்றிப் பேசுகின்றபோது வளர்ச்சி குறித்தும் பேசியாக வேண்டும். முஸ்லிம் இளைஞர்கள் சிந்தனை ரீதியாக இன்று அடைந்துள்ள வளர்ச்சி குறித்து மிக மேலெழுந்த வாரியான கணிப்புக்கள்தான் நம் சமூகத்துள் நிலவுகிறது. இந்தக் கணிப்பு ஒரு மரபுரீதியான நோய்க்கூற்றின் தொடர்ச்சி. ஆனால் இங்கு நிகழ வேண்டிய மாற்றம் இந்த சமூகத்தின் ஆணிவேரையே அசைக்கவேண்டிய ஒன்று. அதை சில தனித்த மூளைகள் மட்டுத்தான் இன்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றன; கனவு காண்கின்றன.

இந்த மாற்றம் குறித்த கலந்துரையாடலை முன்னெடுத்துச் செல்லும் முதலாவது படிமுறையிலேயே நாம் இருக்கிறோம். இந்த உரையாடல் மிகுந்த பிரக்ஞை பூர்வமாகச் செய்யப்பட வேண்டும். இது குறுகிய காலத்துள் முடிந்து போகிற பணியல்ல. இந்த உரையாடல் தொடர வேண்டும் புதிய பரிமாணங்களை நோக்கி வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

வெறுமனே பேசிப்பேசிக் கழித்த நாட்கள் கழிந்து போகட்டும்.

இனி நாம் ஆற்றல் மிகுந்த பங்காளிகளாய் ஆவோம். "செயல் - அதுவே சிறந்த சொல்" என்பதாய் நமது தத்துவம் நிலைபெறட்டும். நமது பாதையின் முன்னே உள்ளே தடைகளை அடையாளம் கண்டாக வேண்டும். நமது சமூக உருவாக்கம், புதிய நகர்வுகள் குறித்த மிக விரிவான கருத்துப் பரிமாறல்கள், முன்னெப்போதையும் விட இன்று நமக்கு மிக அவசியமானவையாக ஆகியுள்ளன.

நமது ஆழ்மனத்துள் வடிவம் கொண்டுள்ள கற்பனைகள், எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்ற வகையிலேயே எதிர்காலம் அமையும் என்ற மாயை, நமக்கு இருக்க முடியாத ஒரு அடிப்படைப் பண்பாகும். சிலவேளைகளில் சூழ்நிலைகளின் நிர்ப்பந்தங்கள் நமது எதிர்பார்ப்புக்கு நேரெதிரான முடிவுகளுக்குத் கூட இட்டுச் செல்ல முடியும். நாம் வாழுகின்ற புறச் சூழல் சமூக யதார்த்தம் என்பவற்றை முற்று முழுதாக மீறவோ அலட்சியப்படுத்தவோ நம்மால் முடியாது. இந்த உண்மைகளை முஸ்லிம் இளைஞர்கள் மிக நிதர்சனமாகப் புரீதுணரவிடின் எதிர்காலம் சூன்யமான ஒன்றாகவே அமைந்து விடும்.

இறுதி இலக்குகள் பற்றிய தீர்மானகரமான வரையறை நமக்கு இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கிளை இலக்குகள் குறித்த வகைப்பாட்டையும், அடையாளப்படுத்தலையும் நாம் மேற்கொள்ள முடியும். இந்தப் பாதையில் நமது நேச அணிகளை அடையாளம் காண்பதும் நம்மைப் பொறுத்தவரை மிக முக்கியமான ஒன்று.

முஸ்லிம் இளைஞர்களே! உங்களுடைய மனச்சாட்சியோடு பேசுங்கள். வரலாற்றின் தோள்களில் இருக்கிற சமைகளை நாம் தான் இறக்கியாக வேண்டும். எதிர்கால சமூகத்தின் புதிய தலைமுறையினருக்கு நாம் புதிய உலகமொன்றையே கையளிக்க வேண்டும். நமது போலிகளின் உலகத்தையே மீளளிப்பதா என்ற தீர்க்கமான கேள்வியை நமக்குள் நாம் எழுப்புவோம்.

உலகம் ஒரு புதிய பண்பாட்டின் வேர்களைத் தேடிச் செல்கின்றது. நாம் மட்டும் சில நூற்றாண்டுகள் பின்தங்கி ஏக்கப் பெருமூச்சுகளில் அடங்கிக் கிடக்கிறோம். இந்த இழிநிலை தொடர்வதா? முஸ்லிம் இளைஞனே உன் மனச்சாட்சியைக்கேள்! செத்துப் போன ஆன்மாக்களோடு தசைப்பிண்டங்களாக அலையும் பொதுப்புத்திக்கே நீயும் பலியாகப்போகிறாயா? இந்த சமூகத்தின் ஆன்மாவின் அதிர்வுகளை உணர்பண்ணுவது யார்? ஏன் அது நீயாக இருக்கக் கூடாது?

அறியக் கனவின் உள்ளரங்கங்களை
அவன் அடியெடுத்து வைத்தபோது பூனை குறுக்கறுத்தது.

உதிர்ந்த இமை மயிர்களாலான பாதை
இன்னும் இதயம் துடிக்கிற உடலங்கள் புதைக்கப்பட்டிருந்த
குழிகளுக்கு
இட்டுச்சென்றது.

அப்போதுதான்-

கழத்து முறியத் தலைகுத்தாய்
வீசி எறியப்பட்டு அணுக்கி் கொண்டிருந்த
தன்னைத் தாண்டி நடந்தான்.
வெடிப்புக்கள் விழந்திருந்த குழிமேட்டினூடு
கதறும் சிசுக்களை அதட்டும் ஆண்டவனின் குரலைக் கேட்டான்.

நாறு நாறு ஆண்டுகளின் நீளம்கொண்ட இரவுகளிலிருந்து
சொட்டி - கண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருந்த ஆற்றின் கரைகளில்
இரத்தம் காயாத கணுக்களில் மொய்த்த எறும்புகள்
பிடுங்கி எறியப்பட்ட இறக்கைகளை நகர்த்திக் கொண்டிருந்தன.

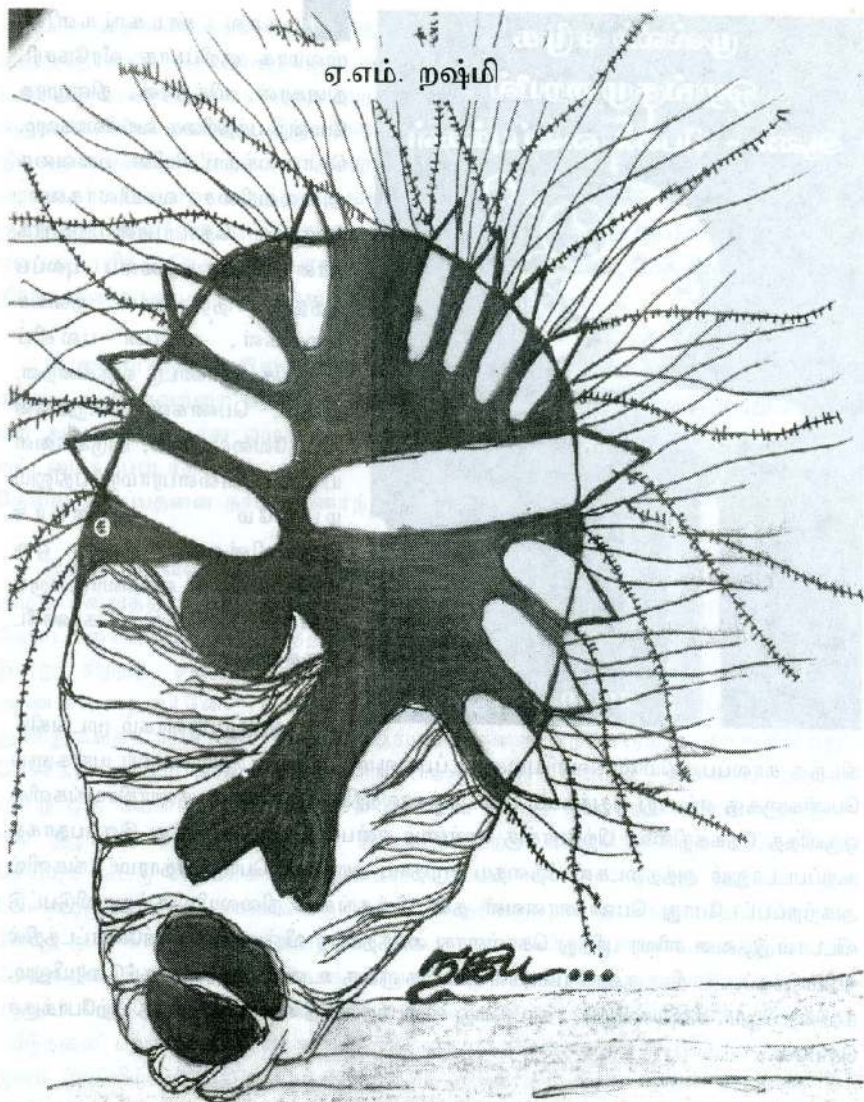
அவனது பருவங்களில் அழுது வீங்கிருந்த முகங்களை
நரகில் செய்யப்பட்ட வேதனைகளின் அறிகுறிகளோடு
எண்ணற்ற ஆணிகளில் கொழுவியிருந்தது காலம்
புதிதாய்ப் புதிதாய் ஆணிகள் அறையப்படுகின்ற வெளி -
நழைந்த மறுகணம் நுரை கக்கும்படியாய்
தோல்விகள் பாம்பாகி முற்றிப் பறந்து
நீலம் பார்த்திருந்தது.

உதிர்ந்த இமையின் மயிர்களாலான பாதை முடிக்கிற இடத்தில்
தன்னை முந்தி விரட்டித் தொடர்கிற கரிய விசர்நாய்களை
இருபத்தியேழின் மடங்கு எண்ணிக்கையில் கண்டான்

நாய்களுக்கு கனவுகளில் முகம் இருந்தது.

ஏ.எம். றஷ்மி

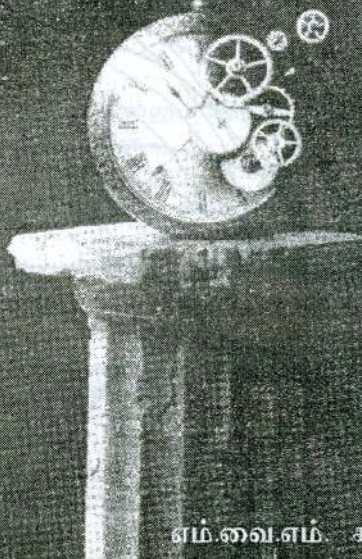

கோழியின் சிறகுகள்

வழங்கப்பட்ட மனிதன்.

**முஸ்லிம் சமூக
ஒழங்குமுறையில்
ஆண் - பெண் வைப்புக்கள்**

எம்.வை.எம். சஹீரா

சமகால ஊடகங்களின் மூலமாக குறிப்பாக வீரகேசரி, தினகரன், மித்திரன், தினமுக போன்ற பத்திரிகை வாயிலாகவும், தொலைக்காட்சியின் பல்வகை அலைவரிசை வாயிலாகவும், பெண்கள் தொடர்பான பிறபோக்கான கருத்துக்களைப் புலப்படுத்தும் சித்திரங்கள், நகைச்சுவைகள், என்பன பல்கிப் பெருகிக் கொண்டே வருகின்றன. இவை, பெண்கள் வெறுமனே வீட்டுவேலையிலும், அடுக்களையிலும், பிள்ளைபராமரிப்பதிலும் மட்டுமே கவனமாக இருக்கின்றனர் என்ற ஒரு பிரம்மையினை ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் திணித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது.

கிடந்த காலப்பகுதியில் வெளியுலக நடப்புகளும், அறிவு பூர்வமான விடயங்களும் பெண்களுக்கு எட்டாது ஒதுக்கப்பட்டன. அக்காலத்தின் பெண்ணின் குணாதிசயங்களில் ஒருவிதத் தேக்கநிலை, பிற்போக்கு எண்ணம் என்பன பெருகிவளர்ந்து இருப்பதாகக் கூறப்பட்டாலும் அத்தடைகள் பிந்தைய சமுதாய அரசியல் பொருளாதாரமட்டங்களில் அகற்றப்பட்டபோது பெண்ணானவள் தன் பின்தங்கிய நிலையிலிருந்து விடுபட்டு விட்டாள். இதுனை சரிவர புரிந்து கொள்ளாது அர்த்தமற்ற விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்தில் நிராகரிக்கப்பட்ட சில குணவியல்புகள் பெண்களுக்கு உண்டு என்பதை கட்டுரையிலும், கவிதையிலும், சினிமாவிலும், காட்டுவது பண்பற்ற சிந்தனையில் உதித்த பிற்போக்குச் செயலே.

இன்று எந்த ஒரு பத்திரிகையினை எடுத்து நோக்கினாலும், பெண்விடுதலை வாத்தின் பின்னிப்பிணைந்த ஓர் சமுதாய அவலம் தீவிரமாக கண்டிக்கப்பட்டும், அல்லது நடைமுறைக்குத் தூரமாகவுள்ள சாத்தியமின்மைகளைப் பேசி காலங்கடத்தும் பண்பினையும் இலகுவாக நாம் அடையாளம் கண்டு கொள்ளலாம். பின்பு அதே வேளை இறுதிப்பகுதியில் பேசுவந்த விடயத்தினை கேலிமனப்பான்மையுடன் எள்ளி நகையாடும் தன்மையையும் இதனுடே நோக்கலாம்.

சில விதிவிலக்குகளைத் தவிர்த்து பொதுவான கருத்தோட்டத்தில் பெண்களை உற்றுநோக்கிக் கொண்டிருக்கும் ஊடகங்களின் பாவையில் ‘‘பெண் எப்போதும் உண்மைபேசமாட்டாள். முடிமறைத்து உண்மைக்குப் புறம்பானவைகளையே கூறுவாள். வீண் பகட்டை விரும்புவதே அவள் குறிக்கோள். அகங்காரம் பிடித்தவள். தீய குணங்களின் இருப்பிடம். அழகாக இருப்பதனையே பெரிதும் விரும்புவாள். வாயாடி.’’ போன்ற கருத்தாக்கங்களே வெளிப்படுகின்றன. இங்கு தனிப்பட்ட குணாதிசயமான விருப்பு, வெறுப்பு பால்ரீதியில் அல்லது இனரீதியில் அமைவதல்ல என்பதை புரிந்து கொள்ளும்போது ஆண் - பெண் இன, வர்க்க, பேத முரண்பாடுகளின் நியாயமின்மையையும் எம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

பெண்கள் பற்றிய இஸ்லாமிய மத அடிப்படைகள், அவர்களுக்கான உரிமை, கடமை என்பனவற்றை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆனாலும் முற்றுமுழுக்க மத அடிப்படையிலான ஒழுங்குகளைக் கொண்டு இன்றைய முஸ்லிம் சமுதாயம் கட்டமைக்கப்படாதினால் ஆண் - பெண் உறவுநிலைகள் பற்றி பேச வேண்டிய தேவை இருப்பதனை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

இன்று மாவரைப்பது, துணிதுவைப்பது, பிள்ளை பராமரிப்பது, வீட்டை அழகாகவைத்திருப்பது என்பன ஏன் பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்படவேண்டும்? ஹோட்டல்களிலும், வேலைத்தளங்களிலும் ஆண்கள் வேலை செய்வதில்லையா? இன்று சிறந்த சமையலாளர்களாக நோக்கப்படுவது ஹோட்டலில் உள்ள ஆண்களைத் தானே. வண்ணாத்தியுடன் வண்ணானும் சேர்ந்துதானே துணிதுவைக்கிறான். ஏன் நமது சமுதாயம் இதனை இழக்காரமாக கருதுகின்றது? பெண்கள் மட்டும் தானா இவைகளில் பங்கு பெற வேண்டும்? தன்னால் முடியும் என்று ஒரு வேலையினை அவளாக செய்யும் போது ஏன் ‘ஆண்பிள்ளை மாதிரி’ என இழிவாக நோக்குகின்றனர். அவளைப் பற்றி விமர்சிக்கின்றனர். பெண்கள் செய்யும் வீட்டு வேலைகளை ஆண்கள் செய்யக் கூடாதா? ஓயாது துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தன் மனைவிக்கு, தன் சகோதரிக்கு, தன் தாய்க்கு உதவி செய்யும் போது அவர்கள் வாழ்வில் வசந்தம் வீசலாம். வாழ்வின் துன்பகமை குறையலாம். மேற்கூறிய இவ்வகையான நோக்கும், விடயமும் அவர்களுக்கு மேலோங்க எந்த மதமும் போதித்திருக்கவில்லை. இதனது அடிப்படையான விடயங்களில் பெண்கள் ‘விடுதலை’ பற்றிப்பேசும் எண்ணமும், சிந்தனையும் மேலைத்துவ வரலாற்றுத் தடங்கள் மூலம் பிரதிவிம்பப்படுத்தப்பட்டாலும் குறிப்பாக இஸ்லாமிய சமுதாயத்தில், இலங்கையில் அதிலும் இப்பிரதேசங்களில் ஆண்கள் எப்போதும் தம்மை முதன்மையானவர்கள் என்று ‘நோக்கக் காரணம்’ அவர்கள் குடும்ப கட்டமைப்பின் ஊடாக சமூகமயமாக்கப்பட்டதே ஆகும்.

இவ்வகையில் முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஆரம்பநிறுவனமான குடும்பத்துக்குள்ளேயே இது வளர்க்கப்பட்டு வருவதனை நோக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. பொதுவாக எல்லாப்

பெண்களும் தன் கணவன் மீது கொண்ட அபரிதமான அன்பும், அவனை நோக்கவிடாது பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உயர் குணமும், தான் செய்யும் வேலைகளின் ஊடாக தன்னைப் பாராட்டவேண்டும் என்ற நல் நோக்கங்களும் நாளடைவில் அவனிடமிருந்து அவளை அடிமைப்படுத்துவதனைக் காணலாம். இவ்வகையான குடும்பத்திலிருந்து வெளியாகி வெளிநிறுவனங்களுடன் இணைந்து கொள்ள முனையும் போது ஆண் - பெண் என்ற பேதப்பிரிப்பு நிறைந்த கட்டுப்பாட்டுடன் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதனை நோக்கலாம். இதற்கான அடிப்படை குடும்பத்துள்ளேயே பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது. 'சாண் பிள்ளையானாலும் ஆண்பிள்ளை' என்று பெற்றோர் குழந்தைப் பருவம் முதலே ஆணுக்கு வலுச்சேர்ப்பதும், அதுபோலவே 'பெண் என்பவள் அடங்குபவள்' என்று மட்டந்தட்டுவது இங்கு இயல்பாகவே இடம்பெறுகிறது. அவளை அடக்கி ஆளப் பிறந்தவன் ஆண் என்ற பிழையான நோக்குப் போதிக்கப்படும் போது பிற்காலத்து வளர்ச்சிக்கும், ஆண் அதிகாரத்துக்கும் வலிமை சேர்க்கப்பட, அதுவே இயல்பாகவும் குணமாகவும் இருவருக்கும் அமைந்து விடுகின்றது. 'பெண்குழந்தை பிறக்கும் போது பெண்ணாகப் பிறப்பதில்லை. பெண்ணாகப் மாற்றப்படுகிறாள்' என்ற கூற்று இவ்விடத்தில் நோக்கத்தக்கது.

பெண் குழந்தைகளுக்கு அவர்களின் குடும்பத்தினுள்ளிருந்து கொடுக்கப்படும் முளைச்சலவை (Brainwash) அவர்களது இயல்பான நடத்தையினை உள்ளுணர்வுடன் செயற்படமுடியாத வகையில் மாற்றிவிடுகின்றது எனலாம். இதனால்தான் என்னவோ ஆரம்ப வழக்காற்று மொழிகளுக்குள்ளாக வளர்ந்த அவர்களும் அதன் முன்மொழிதல்களையே அணுகுப்பிடியாய் பற்றிப்பிடித்துக் கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. உயர்கல்வி தேடும் பெண்கள் கூட மற்றவர் தம்மைக் கவனிக்கின்றார்கள் எனும் ஒரு பிரமாண்டமான கற்பனையினை செய்துகொண்டு படிப்புக்கும், தனக்கும் சம்பந்தம் இல்லாத வகையிலேயே தமது செயற்பாடுகளை அமைத்துக் கொள்கின்றனர். இதனிலிருந்து விடுபட்டு சிறப்பான வகையில் தம்மை அடையாளப்படுத்த முனையும் போது ஆயிரம் தடைகளையும் பல்லாயிரம் விமர்சனங்களையும் அவர்கள் எதிர்நோக்குகின்றனர். பின்னர் இது அவளுக்குள்ளே ஒரு அந்தஸ்து (State), ஒழுக்கப் (Ethics) பிரச்சினையான உருவெடுக்கின்றது.

இவ்வாறான சமூகக் களத்தில் முஸ்லிம் குடும்பங்களும் இதே அமைப்பினைக் கொண்ட வளர்ப்பு முறைகளைத்தான் கொண்டுள்ளது எனலாம். இங்கும் ஆண்கள் தீவிரமான கௌரவிப்புக்குள்ளாவதனை நோக்கமுடிகின்றது. இதற்கு மிக முக்கியமாக அவர்களது Socio-Economic நிலையே காரணம் எனலாம். முஸ்லிம் சமூகத்துள்ளும் இந்த வகையில் முன்று வகைப்பட்ட படிமுறையான குடும்பங்களும், அதற்கேற்றவகையில் ஆண், பெண் அந்தஸ்து நடைமுறை என்பனவும், கருத்து நிலையும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது.

1.	உயர்மட்டக் குடும்பம்	(Upper Class)
2.	மத்தியதரக் குடும்பம்	(Middle Class)
3.	அடிமட்டக் குடும்பம்	(Lower Class)

முதலாம் வகைக்குடும்பங்களில் எப்போதும் ஆண்கள்தான் முடிவுகளை எடுப்பவர்களாகவும் பெண்கள் அவர்களது கௌரவத்திற்கு மேலும் ஒளியூட்டும் தன்மை கொண்டவர்களாகவுமே காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் குடும்ப உறவுகளிடையே காணப்படும் பல்வகையான நிகழ்வுகளில் திருமணம், வியாபாரம் போன்ற நிகழ்வுகளில் கூடியளவு சமமாக கலந்து கொள்ளும் பங்கினைப் பெறுவதில்லை. இது அவர்களுக்கு முன்னையவர்களால் வழிகாட்டப்பட்ட பாங்கின் விளைவு எனக் கொள்ளலாம். பெண் குழந்தைகள் கூடுதலான அளவு வீட்டில் இருப்பதனையே விரும்புகின்றனர். கல்வி நிலையிலும் உயர் படிப்பு என்பது அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ஓரிரு இடங்களில் திருமணத்திற்கு தனது குழந்தையினை தயார் செய்யும் போது இவள் படித்துள்ளாள் என்பதனை பறை சாற்றும் வகையில் மேலும் கற்றலுக்கு அனுமதிக்கின்றனர். ஆண் குழந்தைகள் மட்டுமே ஏனையோருடனும், ஏனைய செயல்களிலும் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டுமென நடைமுறையுடன் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றனர். அத்துடன் பெண் குழந்தைகளுக்கு உடைகளையும், ஆடம்பரப் பொருட்களையும் அவர்கள் கேளாமலேயே வாங்கிக் கொடுக்கின்றனர். அதுவே அவர்களது தேவை விருப்பு என இருக்க வேண்டுமென்று அதனையே செயற்படுத்துகின்றனர். இதனூடே வளரும் குழந்தைகளும் அது பற்றிய பேச்சுக்களையே பேசும் டாங்கினையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதனால் தம் வயதை ஒத்த உறவுகளுடன் சேர்ந்து இருக்கும் வேளையெல்லாம் அது பற்றிய பேச்சுக்களையே பேசி மகிழ்கின்றனர். இது இன்று “பெண் என்றால் நகையும் உடையும் தான்” என்ற ஒரு கருத்து நிலை தோன்றுவதற்கு காரணமாயிருக்கிறது எனலாம். இங்கே இவ்வகையான நோக்கு களையப்படவேண்டும். இன்று எத்தனை உயர்மட்டக்குடும்பங்கள் சுதந்திரமானதும் சந்தோசமானதுமான வாழ்வினை மேற்கொள்கின்றனர் என்பது கேள்விக் குறியே. வெறும் போலியாகவும் பணம் தேடுவதே குறியாகவும் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். ஒரு குழந்தை பெண்ணாய் பிறந்து விட்டால் ஓட்டமாய் ஓடி உழைக்கத் தொடங்கி விடுகின்றனர். சிறுவயது முதலே அன்பின் ஆழம் சரியாக ஊட்டப்படாது, தலைமேல் பாரம் ஏறிவிட்டது போன்ற எண்ணத்துடன் பணம் சேர்த்து பெண்ணை இன்னுமொரு அடக்கியாளும், எந்தவித புதுமையான சிந்தனையுமற்ற பழையவாழ்க்கையின் இன்னுமொரு பகுதிக்குள் அவளை உட்படுத்துகின்றனர். தனக்கான சுயமான சிந்தனை, சுயமான விருப்பு என்பனைவைகள் அவளுக்குள்ளே அடக்கப்பட்டும் விடுகின்றது. இதன் தொடர்ச்சி இந்த மட்டத்துக்குள் தொடர்ந்தும் ஊடுகடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

நடுத்தரக் குடும்பங்களுக்கிடையேயான உறவு நிலை சற்று வித்தியாசமான போக்கினைக் கொண்டுள்ளது. இங்கு குடும்பத்துள் கணவனும் மனைவியும் ஒரே வகையான அந்தஸ்தினைக் கொண்டுள்ளனர். இருவரது உழைப்பும் இங்கு அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. தற்கால நிலையில் மேல் நிலை வகுப்புக்குள் செல்லமுடியாத நிலையும், கீழ் மட்ட வகுப்பினுள் இறங்க முடியாத வகையிலும் இவர்களது வாழ்க்கைத்தரம் அமைந்து காணப்படுகிறது. இருப்பினும் சில மேல் நிலை சமூகத்தின்

செயற்பாடுகள் இங்கும் காணப்படுகிறது. பொரும்பாலும் ஆண்களே சுதந்திரமாக முடிவெடுக்கும் தன்மை இங்கு காணப்படுகிறது. இவ்வகையான நிலை மாற்றமுதத்தவரிடையே பல வகையான கேள்விக்குட்படுதலும், இஸ்லாம் என்பது இப்படித்தான் பெண்களை அடக்கிவைத்துள்ளது என்ற பார்வையினை வழங்குவதும் தவிர்க்க முடியாததாகின்றது.

மேலும் நம் சமூகத்துள் இஸ்லாம் வேறாகவும் நடைமுறைவேறாகவுமே பொரும்பாலும் காணப்படுகின்றது. இதற்கு அடிப்படை பிற கலாச்சார ஊடுருவலும் சுதந்திரம் பற்றிய மேல் நாட்டுத் தர்க்கங்களும் பின்னனியாக இருப்பதனை உணர்ந்து கொள்ளலாம். இந்நிலையில் கீழ்நிலை மக்களது வாழ்க்கையும், குழந்தைகளின் சமூகச் செயற்பாடும் வித்தியாசமான வகையில் காணப்படுகிறது. அதிகமாக இங்கு பெண்களின் வாழ்க்கைத் தரம் குடும்பரீதியில் மிகவும் குறைவான வருமானத்தை அடிப்படையாக கொண்டிருப்பதனால் அதிகமான பெண்கள் திறந்த பொருளாதார அமைப்பும், அதனுடனான மத்திய கிழக்கு வேலைவாய்ப்பும் அவர்கள் வெளிநாடுகளில் சென்று பணி புரிவதை வேண்டுகிறது. குடும்பத்தை போசிக்கும் தலைவன் குழந்தைகளுடன் வீட்டில் இருக்க மனைவி அவனையும் சேர்த்து பொருளாதார ரீதியில் பாதுகாக்க வேண்டிய துரதிஷ்ட நிலை தோன்றியுள்ளது. இந்த சமுதாய மட்டத்தினுள் நிலை கொண்டிருக்கும் கணவன் மனைவியிடையே காணப்படும் புரியாமைகள் சண்டைகளாக மாறி குழந்தைகள் மனதில் இலகுவாகக் கடத்தப்படவும் செய்கிறது.

பொதுவாக நோக்கின் எல்லா அமைப்பு ரீதியான சமூகத்துள்ளும் பெண்கள் ஆண்களினை விட சற்று கீழேயே வைத்து நோக்கப்படுகின்றனர். இதற்கு அடிப்படையே தன்னை ஒரு பெண் மிஞ்சிவிடக் கூடாது என்ற உளவியல் மனப்பாங்கு அவர்களுக்குள் இயல்பாக இருப்பதுதான். இவைகளையும் தாண்டி ஆண்கள், பெண்களை மனைவி, மகள், தாய், சகோதரி என்ற உயர் நிலைகளில் வைக்க முனைந்தாலும் ஏனைய உறவுகளில் அவள் மேல் உந்தப்படும் சில சொற்களும், விமர்சனங்களும் இரண்டாம் பட்ச நிலையை அவர்களை பின் தள்ளிவைக்க முனைகிறது எனலாம்.

ஆயினும் எமது சமூகத்துள் மேலைத்தேய பெண்களின் உரிமைகள் போன்ற உரிமையினை இங்கு யாரும் கேட்கவில்லை. இருப்பதனையாவது செயன்முறையில் பெண்ணானவள் கொண்டுவர உதவவேண்டும். மதம், இனம், பால்நிலை தாண்டிய சிந்தனையின் பேரில் இதனைக் கருத்திற்கொண்டு ஒவ்வொருவரும் மற்றையவரின் சிந்தனைக்கு செவிசாய்க்க வேண்டும். பழமையின் சுயநலத்து நடைமுறையில் இருந்துவிலகி புதிய ஆரோக்கியமான சமூகமொன்றை உருவாக்க யாவரும் முனைய வேண்டும்.

புதிய தலைவர், புதிய தேசம், புதிய பாதை என்ற அடிப்படையில் இன்றைய இலங்கை நிலவரம் காணப்படுகின்றது. சுமார் இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக இரத்தம் படிய யுத்தம் செய்து கொண்டிருந்த இரு தரப்பும் இன்று யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டுள்ளது. கண்காணிப்புக் குழுவின் உதவியுடன் இது இயலுமானவரை பின்பற்றப்படுகிறது. இங்கு இரு தரப்பும் எனும்போது ஒன்று அரசு தரப்பு, மற்றையது விடுதலைப்புலிகள் தரப்பு. இவற்றை பெயரளவில் சிங்களவர்களும், தமிழர்களும் எனக்கொள்ளலாம்.

இதுவரை நடந்த போராட்ட ஒழுங்கில் இவ்விரு தரப்பினர்களுக்குமிடையே முஸ்லிம்கள் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ உள்வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வரலாற்று ஆதாரங்களின்படி தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் இயக்கச் சார்பில் முஸ்லிம்கள் அவர்களது போராட்டங்களை நியாயப்படுத்தி முன்னெடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அதே போன்று சிங்கள அரசின் அரசு படைகளிலும், பொலிஸ் பிரிவிலும் தங்களது விசுவாசமான தன்மையினைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் இரு தரப்பினரும் முஸ்லிம்கள் அயரும்போது அவர்களின் முதுகுகளில் ஒங்கிக் குத்தத் தவறியதேயில்லை.

ஒரே மொழியைப் பேசியதுடன், தொன்று தொட்டு இருந்து வருகின்ற சுமுக உறவுகளையெல்லாம் மறந்து யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு முஸ்லிம்களை விரட்டியடித்ததையும், காத்தான்குடிப் பள்ளிவாசலுக்குள் சுட்டுக் கொன்றதையும், இன்னும் பட்டியல்படுத்தி அலுத்துப்போன அவர்களின் சாகசங்களையும் யாவரும் நினைவில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனை நியாயப்படுத்தும் வகையில் இன்னொருபக்கம் மாவனல்லை, உடத்தலவின்னை, பேருவளை என்று சிங்களவர்கள் தம்பங்கிற்கு முஸ்லிம்கள் மீது வன்முறையை கட்டவிழ்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவான நோக்கில் இரண்டுபகுதியினராலும் முஸ்லிம்கள் நசுக்கப்பட்டமை, தொடர்ந்தும் நசுக்கப்படுகின்றமை தெளிவான உண்மையாகும்.

ஜே. எம். அலார்

**புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையும்
புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டிய
தமிழ் - முஸ்லிம் உறவுகளும்**

கடந்த பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின் ஆட்சியமைத்துக் கொண்ட ஐக்கிய தேசிய முன்னனி அரசு சமாதான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்லத் தொடங்கியது. தேர்தலுக்கு முன்னேயே யுத்த நிறுத்த ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று சமாதானத்திற்கான தத்தமது ஆதரவுகளை இருதரப்பும் தெரிவித்த வண்ணமிருந்தன. வெற்றியின் பின் ஐக்கிய தேசிய முன்னனி மீண்டும் மூன்றாம் தரப்பு மத்தியஸ்தமாக நோர்வேயினை அழைத்து சமாதான முன்னெடுப்புக்களை வளர்த்தது. 22.02.2002ல் அரசு - புலிகள் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையொன்றை செய்து கொண்டு 23.02.2002யிலிருந்து நிரந்தர யுத்த நிறுத்தத்தை அறிவித்தது. இது இலங்கையில் இரு தசாப்த யுத்தகால வரலாறு காணாத நிகழ்வாக வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

இந்நிலையில் இன்னும் பேச்சுவார்த்தை மேடைக்கே செல்லாது, இருதரப்பினரும் தமக்குரியதை தெளிவான இதயசத்தியுடன் பேசி முடிக்காதிருக்கும் போது இந்நாட்டிலுள்ள இருபெரும் சிறுபான்மையினர்களான தமிழ் - முஸ்லிம் உறவு பற்றிய சிந்தனைகள் அவசியமானவையே.

யுத்தகாலத்தில் நிலை பெற்றிருந்த முஸ்லிம் - தமிழ் உறவைவிட இப்புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கைக்குப் பின்னான இவ்வுறவு வேறுவகை இயங்குதளத்தை பெற்றிருக்கின்றது என்பதை தினமும் ஊடகங்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்ற ஒரு சாதாரண பாமர மனிதனால் கூட தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். எப்போதும் போல் முஸ்லிம்களின் மனநிலையில் மாற்றம் ஏதுமில்லாதிருக்கின்ற வேளை தமிழ் சமூகம் மத்தியில் ஒரு வகையான உற்சாகம் நிலைகொண்டிருப்பதனை காணமுடிகிறது. இவ்வுற்சாகத்திற்கு முஸ்லிம்கள் என்றுமே தடையாக இருந்ததில்லை. ஆனால் அவர்களின் அவ்வுற்சாகம் முஸ்லிம்களை துச்சமாக நோக்குகின்ற ஒரு எண்ணப்பாங்கையேனும் அவர்களிடையே ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது என்பதில் நாம் கவனமாக இருந்து கொள்ள வேண்டும்.

இன்று தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அல்லது தமிழ் மக்கள் பல ஆர்ப்பாட்டங்களை, ஹர்த்தால்களை செய்கிறார்கள் எனின் அது அவர்களின் உரிமைகளுக்காகச் செய்கிறார்கள். அதற்கு முஸ்லிம்களிடத்தில் இருவேறுபட்ட கருத்துக்களில்லை. ஆனால் முஸ்லிம்களும் அவர்களின், போராட்டத்திற்கு பகிரங்கமாக ஆதரவு தர வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்து நிற்பது மேலதிகமானதும், மிகையானதுமான ஒரு எண்ணமாகும்.

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்திற்குப்பின் கிழக்கு மாகாண தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அரசியல் துறைப்பொறுப்பாளர் கரிகாலன் அளித்துவரும் பேட்டிகளும், அறிக்கைகளும் தமிழ் - முஸ்லிம் உறவுகளை கேள்விக்குற்படுத்தி வருகின்றன. “முஸ்லிம்கள் இந்நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகளல்ல அவர்கள் ஒரு இனக்குழுமமே” என்ற இவரது பகிரங்கக்கூற்று தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் மீது முஸ்லிம்கள் நம்பிக்கையிழக்கின்ற கருத்தாக இருக்கின்றது. முன்பொருநாள் இலண்டனில் வைத்து இந்நாட்டின் ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டார நாயக்க குமாரதுங்க “தமிழர்கள் இந்நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகளல்ல. வந்தேறுகுடிகள்” என்று கூறினார். பின்னர் அது நீண்ட விவாதங்களுக்கு வழி வகுத்தது. அது ஓய்ந்திருக்கின்ற வேளையில் இதனையே அதிகாரத்திலிருந்து கொண்டு

தானும் முஸ்லிம்களிடம் சொல்லிப்பார்க்கலாம் என்று கரிகாலன் நினைத்தாரோ என்னவோ? தொடர்ந்தும் இதன் வழியே பேசிக்கொண்டு வருகின்றார். தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் தலைமையும் இதனைப்பார்த்துக் கொண்டு மௌனித்திருக்கின்றது.

அண்மைக்காலமாக கிழக்கு மாகாணத்தில் குறிப்பாக அம்பாறை மாவட்டத்தில் இடம்பெற்றுவரும் நிகழ்வுகள் பல எதிர்வினைகளை எம்முன் வைக்கின்றன. அக்கரைப்பற்று, தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் செறிந்து வாழுகின்ற பகுதியாக இருந்து வருகின்றது. இது வரையும் ஒற்றுமையாகவே அவர்கள் இயங்கிவருகின்றனர். குறிப்பிட்ட ஒருநாளில் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளிகள் முஸ்லிம் பகுதிகளுக்குள் வந்து தமது தொழிலை மேற்கொள்வதும், இது போன்றே தமிழர்களின் பகுதிகளுக்குள் சென்ற முஸ்லிம்கள் விவசாயம் செய்வதும் வழக்கமான நடைமுறையாக இருந்து வருகின்றது. சந்தையில் இருவரது கடைகளிலும் பரஸ்பரம் பொருட்களை வாங்கி நிறைவுடன் வாழ்ந்தும் வருகின்றனர். ஆனால் கடந்த ஓரிருவாரங்களுக்குள் முஸ்லிம்களது கடைகளில் தமிழ் மக்கள் யாரும் எப்பொருளையும் வாங்கக்கூடாது, அவர்களுக்கு எதனையும் விற்கக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. முஸ்லிம் ஆட்டோச் சாரதி ஒருவர் ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணைக் கடத்திச் சென்று மானபங்கப்படுத்தியதாக எழுந்த வதந்தி (இது தமிழ் ஆட்டோச் சாரதிகளினால் நன்றாக சோடிக்கப்பட்டு அரங்கேற்றப்பட்ட வதந்தி) எவ்வித ஆதாரமும், நியாயமும் இன்றி பரப்பிவிடப்பட்டது. இதன் உண்மைத் தன்மையினை சற்றும் நுணுகி ஆராயாமல் தினக்குரலும் தன் பக்கத்திற்கு ஒத்தாதியிருந்தது. இச்சம்பவத்தின் விளைவாக தமிழர்கள் முஸ்லிம்களின் ஆட்டோக்களில் ஏறுவதில்லை எனவும் அறியக்கிடக்கின்றது.

24.05.2002 தமிழ் தரப்பினரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த ஹர்த்தால் நிகழ்வில் முஸ்லிம்களது கடைகளுக்குப் பின்னால் விற்பனைக்கென்றிருந்த டயர்கள் வீதிக்கு கொண்டுவரப்பட்டு எரிக்கப்பட்டதுடன் (மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்தின் கீழ் டயர்கள் எரிக்கப்பட்டதனால் அது கரிபடிந்து அசிங்கமாக காட்சி தருவதுடன், வீதி முழுக்க கருமை நிறமாய் மாறி ஊரின் அழகு பாழ்ப்பட்டிருக்கிறது) முஸ்லிம்களது கடைகளுக்கு முன்னே நின்ற நிழல் தரும் மரங்களும் இரவோடு இரவாக வெட்டிச்சாய்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. முஸ்லிம்களிடம் இரகசியமாக கப்பம் கோரும் நிகழ்வுகளும் நடந்து வண்ணமிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் சிறு சிறு சம்பவங்களென்று ஒதுக்கிவிட முடியாது. இத்தகைய விடயங்கள்தான் கடந்தகாலங்களில் தமிழ் - முஸ்லிம் உறவுகளை சீரழித்திருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களைப் பொறுத்தவரை தமிழர்களைப் போன்றே முஸ்லிம்களினது பாரம்பரியமும் நெரிசலான குடியிருப்பும் அமைந்திருக்கின்றது. எனவே ஏற்படப்போகின்ற தமிழீழம் மொழி ரீதியாக உடனப்பட்டு வந்தாலும் அது தமிழர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கு சொந்தமானவையாகவே இருக்க முடியும். இச்சொந்தம் தமிழர்கள் முஸ்லிம்களின் சுயநிர்ணய உரிமைகளை அங்கீகரிப்பதன் மூலமும், அரசியல், சமூக, சமய, பொருளாதார உரிமைகளைப் பேணுவதன் மூலமுமே ஏற்பட முடியும். இதை விடுத்து முஸ்லிம்களை சிறுபான்மையினர் என்றும், பூர்வீகக் குடிகள் அல்லவென்றும் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் நடைமுறைக்கு சாத்தியமான

நியாயங்கள் எதுவும் இருப்பதாக அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியதில்லை கிழக்கில் முஸ்லிம்கள் 33 % வாழ்கின்றனர். இதைத்தவிர கிழக்கு மாகாணத்திற்கான மொத்த 16 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களில் முஸ்லிம்கள் 8 பேர் தேர்தல் மூலம் வெற்றியிட்டியுள்ளனர். இது 50 % முஸ்லிம்களின் பாராளுமன்ற உரிமையினைக் காட்டுகின்றது. இந்நிலையில் தேசியளவில் சிறுபான்மையினரான தமிழர்கள் இன்னொரு சிறுபான்மையினரான முஸ்லிம்களை ஒடுக்க முனைவதுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது இவர்களது இத்தகைய செயல் தொடருமெனில் இருபதாண்டு கால பெரும்பான்மையினருக்கெதிரான தமிழர் போராட்டம் முஸ்லிம்களின் உரிமை விடயத்தில் தோற்றுப் போனதென வரலாறு தூற்றும் நிலை வருவதனை தவிர்க்கமுடியாமல் போகும்.

இதனோடு சேர்த்து தமிழர்கள் அரசாங்கத்தினரை நம்பி முஸ்லிம்களை சீண்டிக்கொண்டிருப்பது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியமானது என்பதனையும் உணர வேண்டும். இதுவரை காலமும் நடந்தவற்றை மறக்க முயன்று முஸ்லிம்கள், தமிழர்களுக்கு விசுவாசமாகவும் நம்பிக்கையோடும் இருந்துவந்திருக்கின்றனர். ஆனால் அரசின் மீதுள்ள நம்பிக்கை தமிழ் மக்களுக்கு அண்மைக்காலமாகவே ஏற்பட்டது. அரசாங்கத் தரப்புக்கள் கூட தமிழ் முஸ்லிம் உறவுகளை சீர்குலையச் செய்வதற்கான பல முயற்சிகளை தொடர்ந்தும் மேற்கொண்ட வண்ணம் உள்ளன. இதனை தமிழ் முஸ்லிம்களாகிய நாம் சரியான நோக்கில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு புரிந்து கொள்ளப்படும் போதுதான் எமது உரிமைகளும், சுதந்திரங்களும் பறிபோகாத சமாதானத்திற்குள் நாம் காலடி எடுத்துவைத்த நிகழ்வை வரலாறு எழுதும்.

கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களின் 'பாரம்பரிய குடியேற்றங்களும், கலை கலாசார ஒழுங்கு முறைகளும்' பற்றிய சமூக ஆய்வொன்றினை 'தயாரி வட்டம்' மேற்கொண்டு வருகிறது. இது சம்பந்தமான ஆவணங்கள், தகவல்கள் தர விரும்புவோரிடமிருந்து தயாரி நிறையவே எதிர்பார்க்கிறது. தகவல் வைத்திருப்போரும், தகவல் அளிக்க விரும்புவோரும் தொடர்பு கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

தொடர்புகளுக்கு :
தயாரி,
தமிழ்ச் சங்கம்,
தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்,
ஒலுவில்,
இலங்கை.

J.M. Azhar,
No : 02,
Janatha Mawatha,
Kanthalai.
T.P : 026 - 34662
026 - 34714

துரோகத்தின் தருணம்

அப்துல் றஸாக்

மு முங்கை மேசையில் அழுந்த, கண்ணங்கள் பருத்த முகத்தை கையிலேந்தி, என் முன் நிச்சலனமாய் இருந்தான் அஜ்மல். ஏதோ அவன் என்னிடம் ஆலோசனை கேட்டு வந்திருக்கக்கூடாது என்று தோன்றியது. இத்தனை நாளும் நீருற்றி வளர்த்த நல்லபிள்ளை வேடத்தை கேள்விக்குள் ளாக்கும் பார்வையினை என்மீது வீசிவிட்டு பதிலுக்குக் காத்திருந்தான். அப்படி அவன் காத்திருப்பது உள்ளூர மகிழ்ச்சியைத்தான் தந்தது. இவ்வகையான விடயங்களில் தான் நமது மேதாவித்தனத்தை நாமே மெச்சிக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று எண்ணிக் கொண்டேன். இன்னொரு பக்கம் பெண்கள் சம்பந்தப் பட்ட விடயங்களில் மற்றவர் களுக்கு புத்திசொல்வதற்கான தகுதியை இழந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்றும் பட்டது.

எனது பிரச்சினை சார்ந்த உலகம் வேறானதென்றாலும், நேற்றுவரையும் சிரித்துப்பேசி

கதைத்துக்கொண்டிருந்த நண்பி ஒருத்தியின் செயலுக்கு முர்க்கமாக ஏசிவிட்டேன். “உன்னோடு பழகிய நாட்களை நினைத்து வெட்கப்படுகின்றேன்” என்று சொல்லிவிட்டு வேகமாக நடந்து வந்தேன். இரண்டு வருடங்களாய் தொடர்ந்த சினேகத்திற்கு யாரின் கண்கள் பட்டதோ எல்லாம் ஒரு நொடியில் சிதைந்துவிட்டது. ‘என் வாழ்நாள் வரையும் உங்களின் நட்பை மறக்கமாட்டேன்’ என்ற அவளின் வார்த்தைமட்டும் தாரத்தில் தனிமையை சுமந்துகொண்டிருக்கும் வேப்பமரத்திற்கும் (இதன்கீழ்த்தான் சத்தியம் செய்தாள்) என் நெஞ்சுக்குமிடையே இன்னும் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது.

மேசையில் காய்ந்த சம்சாவும், ஆறிப்போன பிளேனடியும் கொசுக்களுக்கு உணவாகிக் கொண்டிருந்தது. பேப்பரில் சம்சாவை ஒற்றியபோது மை காயாத

அச்செலுத்துக்கள் சம்சா மீது கரியாய் படிந்தது. “ஏன் பேசாமல் இருக்கின்றாய்? சொல்லு” என்றேன். “எல்லாத்தையும் இரவு சொல்லிட்டன்தானே. இனிச்சொல்றதுக்கு என்ன இருக்கி....” என்று முன்கினான், இனி நான்தான் ஏதாவது சொல்லவேண்டியிருக்கிறது என்பதாக. சொல்லியும் அப்படி என்னதான் ஆகப்போகின்றதென்று புரியவில்லை எனக்கு.

அஜ்மல் எப்போதும் கலகலப்பாய் இருப்பவன். நேற்றிலிருந்து சம்புக்களப்பு அட்டைமாதிரி பார்க்கிற பொருட்களிலெல்லாம் அதுவாகவே ஒட்டிப்போகிறான். கதிரையில் இருந்தால் அவனை இன்னுமொரு கதிரையாகத்தான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது. நேற்றுப் பின்னேரம் தூக்கத்தில் இருந்து அவனை எழுப்பவே படாதபாடு படவேண்டியிருந்தது. சாறன் விலகிக் கிடக்க சுயநினைவற்று தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். காதருகே சென்று கத்தியபோதுதான் சிறு அசைவைக்காட்டி புரண்டு படுக்க முனைந்தான். இப்போது விழித்திருக்கும் போதும் அப்படித்தான் இருக்கிறான் - விறைப்பாய். இந்நேரம் என்ன சொன்னாலும் அது பிரயோசனமற்றதாகவே ஆகிவிடுமென்று தோன்றியது. “டேய்! எனக்கு 11.30க்கு Lecture ஒன்டிருக்கு. நாம Lunch ர்கு சந்திப்பம். நீ Library க்குப் போய் கொஞ்சம் Relax ஸாயிரு” என்று சொல்லிவிட்டு எழுந்தேன். அவன் கதிரையிலேயே பிடிவாதமாய் அமர்ந்திருந்தான்.

‘நான் ஒரு பிள்ளையை விரும்புகிறேன்’ என்று அஜ்மல் சொன்னபோது நான் கப்பல் ஒன்று கடலில் மூழ்கிய ஆச்சரியத்தில் ஆழவில்லை. அவன்தான் எல்லாப் பெண்களையும் விரும்புகிறான் என்று மௌனமாய் இருந்தேன். Canteen னிலும், River bank கிலும், Lecture Hall லிலும் உலாவுகின்ற காதல் சோடிகளைக் கண்டு அவன் இம்முடிவுக்கு வந்திருப்பான் என்று எண்ணினேன். ஆனால் கதை வேறுவிதமாய்ப் போய்விட்டிருந்ததுதான் ஆச்சரியமாயிருந்தது. வளாகத்தில் கட்டி இழுத்துத் திரியும் தைரியத்தை எப்போதோ இழந்துவிட்டவன் போல் ‘ஊரில்தான்’ என்றான்.

பின்னேரத்து ஒன்றுகூடலாக சக்கியின் வீட்டில் நண்பர்கள் கதைத்திருந்த போது ரகசியமாக அவளைக் காட்டித் தந்தான். பூக்கன்குகள் சுவருக்குமேலே வளர்ந்திருந்ததால் அவளை முழுமையாகப் பார்க்கமுடியாமல் போயிற்று. வெள்ளை ஆடையொன்று எங்களை கடந்ததைத்தான் ஞாபகத்தில் தேக்கிவைக்க முடிந்தது என்னால். Class முடிந்து வீட்டுக்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறாள் போல. எதிர்பார்த்தமாதிரி அஜ்மலும் எழுந்து சென்றதும் சக்கி என்னைப் பார்த்து கண்ணடித்தான். “உன்னிடம் மட்டும்தான் சிபானா பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். யாரிடமும் தயவு செய்து முச்சுவிடாதே” என்று கூறி அவன் சத்தியம் வாங்கியது பொய் என்று தெளிவாய்ப்பட்டது.

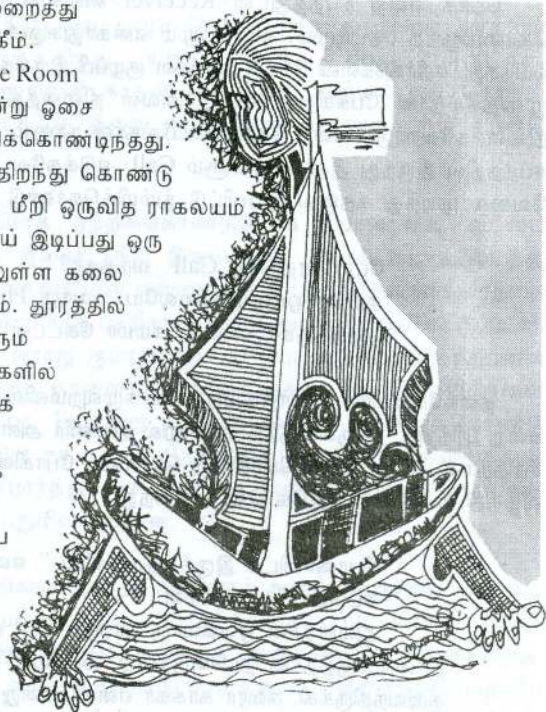
ஐந்தரையளவில் அஜ்மலைத்தேடி மில்லுக்குப் போயிருந்தேன். மரமில் ஓய்ந்து போயிருக்க, கொச்சிக்காய் இடித்துக் கொண்டிருந்தான் என்னுடைய நல்லகாலம் முஸ்தகிமைக் காணவில்லை. குறைவேலையில் தன் தம்பியை கூட்டிக்கொண்டு

போக வந்திருப்பான் என்று முறைத்து
முறைத்துப் பார்ப்பான் முஸ்தகீம்.

தலையைக் காட்டிவிட்டு Office Room
க்குள் இருந்தேன். சடசடவென்று ஓசை
எழுப்பியபடி Mechine இயங்கிக்கொண்டிருந்தது.

பொறுமையுடன் காதுகளைத்திறந்து கொண்டு
கேட்டால், சகிப்புத்தன்மையும் மீறி ஒருவித ராகவயம்
அதிர்ந்து பரவும். கொச்சிக்காய் இடிப்பது ஒரு
தொழில் என்பதை விட அதிலுள்ள கலை
வண்ணத்தை ரசிக்கத்தோன்றும். தூரத்தில்
இருந்தாலும் காற்றில் பரவிவரும்
துகள்களினால் நாசித்துவாரங்களில்
நமைச்சல் ஏற்பட்டு புரையேறிக்
கொண்டு வரும். இவற்றை
எல்லாம் தாண்டி ஒரு முடைக்
கொச்சிக்காயோடு ஒவ்வொரு
பின்னேரமும் போராடவேண்டிய
நிலைக்கு அஜ்மல் ஆட்பட்டி
ருந்தான். தந்தை மௌத்தா
னதன் பிறகு குடும்பப்
பாரத்தைப் தானும்,
காக்காமார்களும் பகிர்ந்து

கொண்ட கதையை இன்னும் சற்று நேரத்தில் வந்து ஆயிரத்தோராவது முறையாகவும்
சொல்லுவான் என்றே தோன்றியது அடிக்கடி வேர்வையை விரல்களால் அவன்
வழித்துக் கொள்வது தெரிந்தது.

அருகில் Telephone கிணுகிணுக்கவே தூக்கி காதில் பொருத்திக் கொண்டேன்.
தெளிவான பெண்குரல் பேசியது.

“அஜ்மல் இருக்காரா”

“ஓம். கொச்சிக்காய் இடிச்சிக்கிருக்கார். கூப்பிடவா?”

“ம்..... கொஞ்சம் வரச்சொல்லுங்கள்”

“நீங்க யாரு பேசறயல்”

“நான் அவரோட Campus இல் படிக்கிற Girl ”

“அப்படியென்டா ஒங்கிட பேர்?”

“ம்..... வந்து..... றிஸ்வானா”

“ஆரு கல்முனை றிஸ்வானாவா”

“ம்.....”

“நீங்க சிபானாதானே.....”

டொக் என்ற சப்தத்துடன் Receiver வைக்கப்பட்டது. மறுபக்கத்தில் நிலை கொண்டிருந்த பதட்டமும், ஏமாற்றமும் என்காதுகளுக்குள் ரீங்காரமெழுப்பி ஒலித்து வந்தது. எதிர்க்கேள்வி கேட்டு அவளை குழப்பி இருக்கக் கூடாது என்று எண்ணினேன். முஸ்தகீம்தான் பேசுகிறார் என்று அவள் நினைத்திருக்கக்கூடும். அவள் அப்படி நினைக்கவேண்டும் என்ற தோரணயில்தான் நானும் பேசினேன். பேசிவிட்டு வைத்த சப்தத்தில் இருந்து இனி ஒருநாளும் Call எடுக்கவே மாட்டான் போல் தோன்றியது. வேலை முடிந்து கதவை மூடிவிட்டு தும்மிக்கொண்டு வந்தான் அஜ்மல்.

“டேய்! ஏதாவது Call வந்ததா?”

“அப்படி ஒன்றுமில்லையே... யாரு Phone ல் ”

“ஒருத்தருமில்லை..... சும்மா கேட்டன்”

தனக்கே உரிய சாமர்த்தியத்துடன் கழுவுறமீனில் நழுவுறமீனாய் வழக்குகிறான் என்று புரிந்தது. அருகிலிருந்த கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளி முகத்தை அலம்பிக்கொண்டு சிரித்தான். ஏதோ ரகசியமொன்றை சொல்லப் போகின்றவனாய் என்னை கதிரையில் வீழ்த்தி முகத்தை அருகே கொண்டுவந்து

“சிபானாவிடம் இருந்துதான் Call ” என்றான்.

“கட்டுமா?” என்றேன்.

“அவன்தான் ஒவ்வொரு நாளும் Call எடுப்பான் கிழமையில் இரண்டு நாளைக்குத்தான் நானெடுக்கிற. அப்பயும் TelePhone Bill வழமையைவிட கூடிவந்திருக்கி. சுவரா காக்கா என்னவென்று கேட்பார்” என்றான்.

Call வரும் என்ற நம்பிக்கையோடு இருவரும் காத்திருந்தோம். காத்திருத்தலின் ஆரம்பத்திலேயே நான் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டேன் என்பது வேறு விஷயம்.

அஜ்மலைக் காண்பதே பெரிய அரிகண்டமாக இருந்தது. வளாகத்திற்கு வருகிறானா இல்லையா என்று தெரியாத அளவுக்கு வந்து போய்க் கொண்டிருந்தான். யதேச்சையாய்க் கண்டு “நீ இன்றைக்கு வந்தாயா?” என்று கேட்டால் “Unit Test ஒன்றுடா. ஒனக்குத் தெரியும்தானே எங்கிட படிப்பு Department என்று” சொல்லிவிட்டு நழுவி விடுவான். படிப்பைக் கண்டுபிடித்தவனுக்கும் அஜ்மலுக்குமுள்ள விடுபட்டுப்போன உறவு தொடர்கின்றதென எண்ணிக்கொள்ளத் தோன்றும் எனக்கு.

அன்று திடீரென சக்கியின் வீட்டடிக்கு வந்தான். கையில் இருந்த பாரச்சலை சக்கியின் முகத்திற்கு நேரே நீட்டி மோப்பம் காட்டினான். “இது என்ன சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்” என்று ஒவ்வொருவரிடமும் கேட்டான். அதை தொட்டுப்பார்த்துவிட்டு அத்தீக் சொன்ன பதிலால் அவ்விடம் சிரிப்பால் அதிர்ந்தது. எல்லோரும் தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டபிறகு விரித்துக் காட்டினான் - அவித்த வத்தளைக்கிழங்கும், அடுப்பில் சுட்டபுளியங்காயும். சிபானா தந்ததாகக் கூறி பங்குவைத்தான். இயல்பிலேயே

இவ்விரண்டும் எனக்கு எதிரி என்பதால் அஜ்மலின் காதலை சபித்தேன். பின்பொருநாள் அவன் கொடுத்ததாக கேக்கும், திராட்சைப்பழமும் கொண்டுவந்து தரும்வரை அச்சாபம் தொடர்ந்ததாக ஞாபகம் இருக்கிறது. சின்னச்சின்ன உணவுப்பொருட்கள் பறிமாறிக்கொள்வதில்தான் அஜ்மலின் காதல் வளர்ந்தது. அஜ்மல் தன் தொந்தரவுகளை வளர்த்துக் கொண்டதற்கு இவை தவிர வேறு காரணங்களும் உண்டு என்பதை போல.

ஒரு நாள் வலுக்கட்டாயமாக ஏற்றிக்கொண்டுபோய் சிபானாவின் வீட்டை காட்டினான். அவளது தந்தை இலண்டனில் இருப்பதால் இவ்வீட்டை உடைத்து அவளுக்கு Abstain வீடு கட்டப்போகிறார்கள் என்றான். தான் படித்த பொருளாதாரத்தை வாழ்க்கைக்கும் கணக்குப்போட்டுப்பார்த்த புத்திசாலியான அஜ்மல் இன்னும் கட்டுப்பாடா மாடிவீட்டில் மணி பல்லுபுரத்து இராஜ குமாரனாய் ஆட்சிபுரிவது போன்ற கற்பனை எனக்குள் விரிந்தது. உள்ளதும் நாளைந்து ஆண்களுக்கு ஒரு பெண்பிள்ளை என்பதால் ஒரு Doctor ரையோ, Engnieer ரையோ மனதில் வைத்துக்கொண்டு மாடிவீடு கட்டுவது பற்றி அவளின் தந்தை சிந்தித்திருக்க வேண்டும். விதிவிலக்காக சிபானாவின் இதயத்தைக் குறிபார்த்து, பின் கதவால் அஜ்மல் நுளைந்திருப்பதை அவள் தந்தை அறிய வாய்ப்பேதுமில்லாதான்.

அவசரமான விடயமொன்றிற்காக நேற்றுப் பின்னேரம் அவன் வீட்டிற்குச் செல்லக் கிடைத்தது. இரண்டு கிழமை கடந்தும் Social Science Tute போட Notes கிடைத்தபாடில்லலை. Exam வேறு நெருங்கி கழுத்தை நெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அஸர் தொழுதபிறகு ஞாபகம் வந்த கையோடு செல்லலாம் என்றிருந்தும் மஹ்ரிப் மட்டிலேயே அதுவும் சாத்தியமானது. மலையைப் பிளக்கும் சாமர்த்தியத்தோடு தூக்கத்தில் இருந்தவனை எழுப்பி வைத்தால் மீண்டும் அதனுள்ளே சென்று புகுந்து கொள்ளப் பார்த்தான். கன்னம் இரண்டும் பஞ்சடைத்த தலையனையளவுக்கு உப்பிப்போயிருந்தது. அவனை அக்கோலத்தில் இதற்கு முன்னர் நான் பார்த்ததேயில்லை என்ற பிரமைதட்டியது. “உனக்கென்னதான் நடந்தது சொல்” என்றேன். “கொஞ்சம் கதவைச் சாத்து” என்று சொல்லிவிட்டு, தண்ணீர் போத்தலின் முடியைக்கழற்றி மடக்கென வாய்க்குள் கவிழ்த்தான். கடைவாயில் நீர் வழிந்து சாறன் நனைந்தது. உதறிவிட்டு நிமிர்ந்தான். கண்களிரண்டும் சிவப்பேறிப்போய் அழுதிருப்பான் போல் தோன்றியது. எல்லாம் முடிஞ்சு போச்சி” என்றான். “முதலில் என்ன நடந்தது என்று சொல்?” என்று அவசரப்படுத்தினேன்.

அஜ்மல் மில்லுக்குள் இருந்தபோதுதான் சிபானாவிடமிருந்து Call வந்தது. ஆரம்பத்தில் பயந்துபோய் மறுத்தான். உள்ளூர் நிரம்பிய ஆசைக்கும், அவளது வற்புறுத்தலுக்கும் பிறகு சரி என்று தலையசைத்தான். யாரிடமும் முச்சு விடாமல் கண்ணும் கருத்து மாயிருந்து இரவு பகலாய்த் திட்டம் தீட்டினான். சனநட மாட்டமற்ற அவளது அயல் தெருவை தேர்ந் தெடுத்து நள்ளிரவுக்குப்பிறகு நேரம் குறித்தான்.

அவளது வீட்டை நெருங்கியதும் திரும்பிப்பார்த்தான். ஒழுங்கை நெடுகிலும் வெறிச்சோடிக்கிடந்தது. யாரும் கண்டுவிடக்கூடாது என்ற பிரார்த்தனை மட்டும் அவனுடன் விழித்திருந்தது. அஜ்மல் கேற்றை திறந்ததும் கிறீச்சிடும் ஒலிகேட்கவில்லை கரிய இருளைப் பூசிக்கொண்டு பூனையொன்று குறுக்கே பாய்ந்தோடிய சப்தத்தான் கேட்டது. நெஞ்சு சில்லிட மெதுவாய் அடியெடுத்து நடந்தான். குப்பென்ற காற்றில் மிதந்த மல்லிகை மணம் வாசல் முழுக்க பரவியிருந்தது. வெளிக்கதவின் இடவுக்குள்ளால் மங்கலான வெளிச்சம் கோடொன்றை வரைந்திருந்தது. கதவைத் தொட்டதும் விலகிக்கொள்ள வாசலில் ஒளி பெரிதாகியது. அஜ்மல் நுழைய, உள்ளிருந்து அவசரமாக கதவை முடினான் சிபானா. சுட்டுவிரலை தன் உதட்டுக்கு குறுக்காய் அழுத்தி மௌனத்தை வேண்டினான்.

மெழுகுவர்த்தி உமிழ்ந்த வெளிச்சம் அறைமுழுக்க கசிந்து கொண்டிருந்தது. வட்டமாய் விரிந்த சுடர் அவளை பாதியாய் நனைத்து கட்டிலுக்கும் சுவருக்குமாய் அவளது விம்ப நிழல் அடர்ந்தேறியது. மேசைமேல் அவள் படிப்பதாக பாவனை செய்த புத்தகமும், கொப்பியும் இதழ் விரித்துக் கிடந்த போது அருகில் அமர்ந்து எதையோ நினைத்து அதன் மேல் தன் கையொப்பத்தொடுக்க கிறுக்கினான் அஜ்மல். காதருகே குனிந்து “இதுதான் காதலா” என்று கேட்ட சிபானாவின் சின்னவிரலைப் பற்றினான்.

நான்கு நாட்களாக சந்திப்பு தொடர்ந்தது. நள்ளிரவுகள் சுபஹ்வரை நீண்டுசென்றன. கூட்டாளியின் வீட்டில் படித்துவிட்டு வருகிறேன். என்று சொல்லி வீட்டாரின் சந்தேகத்தை தவிர்த்தான்.

ஆனால் நிலமை இப்படி தலைகீழாய் மாறிவிடுமென்று எதிர்பார்த்திடாத நிமிடத்தல்தான் சகலதும் மாறிவிட்டிருந்தது. நடு இரவில் சுவரேறிக் குதித்து, கதவுகளின் தாழ்ப்பாளை ஜன்னல்களுக்குள்ளால் விலத்தி, ஓசைப்படாமல் கட்டிலருகே நெருங்கி, பெருமூச்சு வாங்க, மூச்சு முட்ட முட்ட இப்படியொன்றும் நடக்கா

மலே கையும் மெய்யுமாக பிடிபட்டு விட்டான் அஜ்மல். வீட்டிலிருந்து புறப்படும்போதே ‘இன்றைக்கும் என்னைக் காப்பாற்றிவிடு’ என்ற குருட்டுப் பிரார்த்தனையுடன்தான் வெளிப்பட்டான். தொடர்ந்து நான்கு இரவுகளாய் தொடரும் நாடகம் பாதியில் முடிந்து போய்விட, வெறிச்சோடிப்போன அரங்கத்தில் தான் மட்டும் தனியே சிறைப்பட்ட

அவஸ்தையை இன்றைய இரவு அவனுக்குத் தந்திற்று. சற்று நேரத்திற்கு முன் மிதமான வெப்பம் கதகதக்க, சிபானாவின் விரல்களைப்பிடித்து என்ன செய்வதென்றே புரியாமல் குழம்பிக் கொண்டிருந்தவன், பிடிபட்டதன் பின்பு என்பு மச்சைகளில் கடும் குளிர் பரவ, விறைத்துப் போனவனாய், கட்டிலோடு கட்டிலாய் குப்புறப்படுத்துக் கொண்டான். கால்களின் திசைகளிலேயே பதுங்கி வந்தேறிய கதவு தாழிடப்படாமல் இருந்தது. பிடிபட்டுவிட்டோமென்ற எண்ணமே இல்லாமல், தனது வீட்டுப் படுக்கையறைமாதிரி மெத்தைக்குள் புதைந்து போனான்.

சுவரில் பல்லியொன்று மூர்க்கமாய் இன்னொரு பல்லியை புணரத் துரத்தியதும், சடுதியாக கதவு திறப்பட்டு “சிபானா இஞ்ச கொஞ்சம் வாங்க” என்றும்தான் கடைசியாக அவன் ஞாபகத்தில் உறைந்திருந்தது. ஆசுவாசப்பட்டு எழும்பி வெளியே பாய்ந்தோடி வரும்வரையும் அவ்வறையுள் யாரும் பிரவேசிக்கவில்லை என்பது இன்னும் அவனுக்கு ஒருவித உத்வேகத்தைக் கொடுத்தது. தப்பிச் செல்லும்போது கதவுக்கு வெளியே விசம்பல் ஒலி கேட்டுக்கொண்டிருப்பதை ஸ்தூலமாய் உணர்ந்து வாசலைக் கடந்தான்.

வீட்டுக்கு வந்து Phone க்கு பக்கத்திலேயே பழியாய்க் கிடந்தான். இரவு முழுக்க நித்திரையின்மையால் கண்கள் சிவப்பேறி விரிந்து கிடந்தது. உம்மா வைத்து விட்டுப்போன தேனீரை இரண்டு மிடறு குடித்தபோதுதான் பல் துலக்கவில்லையென்று உறைத்தது. பத்தரை மணியளவில் ஒலித்த Receiver அவசரமாய் காதில் பொருத்தி “நான் அஜ்மல் பேசுறன்” என்றான். மறுபக்கத்தில் விம்மலுடனான அழுகை வெடித்தது. சிபானாதான் பேசினான். உம்மா குளிக்கும் சமயம் பார்த்து “படிக்க” எடுத்ததாக சொன்னாள். விடைகளில்லா கேள்விகளைக் கேட்டு பதிலை எதிர்பாராமல் தாய் அழுது கொண்டிருப்பதாக கூறினாள். “யாராவது கண்டிருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? உன்னைத் தேடிவந்தானா? என்னைத் தேடிவந்தானா? நான் யாருக்கு பதில் சொல்வேன்.” என்ற வார்த்தைகள் மட்டும் உம்மாவின் வாயிலிருந்து திரும்பத்திரும்ப வந்தாக கூறினாள். இதனால் உம்மா தொடையில் கிள்ளியதெல்லாம் வலிக்கடில்லையென கூறி ஒவென்று அழுதாள். அஜ்மல் அவளைச் சமாதானப்படுத்துவதற்கு வார்த்தைகள் தேடியபோது Receiver வைக்கப்பட்டு நீண்ட நேரமாகியிருந்தது.

Lunch க்கு சந்தித்தவனிடம் முன்னமே விடயங்களை தயார்படுத்தி வைத்திருந்ததுமாதிரி சொல்லவாரம்பித்தேன். பரீட்சைக்கு படிப்பதற்கு Notes எடுப்பது மாதிரி சொன்னால்தான் எதுவும் அவனுக்கு புரியும் போலிருந்தது. “சிபானாவின் வீட்டுக்குச் சென்று அவனின் தாயைச் சந்தித்துப்பேசு” என்று சொன்னேன். நிஷ்டையில் ஆழ்ந்தவனாய் தலையாட்டிக் கொண்டான். “அவளைத் திருமணம் முடிக்கவிரும்புவதாக கூறு. அதுவரையும் காத்திருப்பேன் என்று நம்பவை. இனிமேல் தவறுகள் புரியமாட்டேன் என்று மன்னிப்பு வேண்டு” அடுக்கிக் கொண்டுபோனேன்.

இவற்றையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றானா? இல்லையா? என்கின்ற சந்தேகம் எனக்கு. “நேற்றுவரையும் இவைகள் எனக்கு தெரியாமல் போனதே” என்று எழுந்து சென்றான் ‘உன்னிடம் ஆலோசனை கேட்டதைவிட ஏதாவது பாழுங்கிணற்றில் விழுந்து செத்திருக்கலாம்’ என்று நினைத்துக்கொண்டு போகிறான் போல பட்டது.

இதன்பின்னர் அப்படியொரு மகிழ்ச்சிப் பிரவாகத்துடன் அஜ்மல் என்னை சந்திப்பான் என்று எண்ணவே இல்லை. போனவேகத்தில் சிபானாவின் தாயுடன் பேசிவிட்டுத்தான் வருகிறான் என்பது புரிந்துபோயிற்று. “எல்லாம் Success டா” என்று கத்தினான். அதிஷ்டக்காற்று திசைமாறி வீசுகிறதோ என்று ஆச்சரியப்பட்டேன் நான். வீசிய காற்று முன்று நாட்களுக்குள் ஓய்ந்து நின்றபோதுதான் நானும் மெல்லவாய் அதிர்ந்தேன்.

நேற்று, “ஏன் உன்னுடைய நாட்கள் தள்ளிப்போகின்றன” என்று அவளது தாய் அடித்ததாகவும், அவளை Doctor ரிடம் கூட்டிப்போக முனைந்ததாகவும் கூறி அவள் தன்னிடம் அழுதாகச் சொன்னான். ஏனோ சம்புக்களப்பு அட்டையின் தோற்றம் அவனுள் குடி புகுந்திருந்தது.

எதிர்பார்த்தபடி இன்றைய தினத்தில் சிபானாவின் இயற்கை நிலமை சீராகி இருக்கவேண்டுமென தோற்றியது அவனுக்கு. மனம் சற்று நிம்மதிகண்ட நேரம் ஒலித்த Tele Phone மணி வாழ்வின் மொத்த நிம்மதியையும் பறித்துக்கொண்டு போய்விடுமென்று அவன் நம்பியிருக்கவில்லை. சிபானாவின் தாய்தான் பேசினாள். “நடந்ததையெல்லாம் மறந்துவிடும்படியும் தன் மகளைவிட்டு விலகிவிடும் படியும். “சற்று இடைவெளியின்பின் சிபானாவின் குரல் ஒலித்தது. “உங்களின் காலப்பிடித்துக் கேட்கிறேன் தயவு செய்து என்னை மறந்துவிடுங்கள். என்னை நிம்மதியாக வாழ்விடுங்கள்.....”

‘தயர்’ தன்குறித்த எதிர்வினைகளை எதிர் பார்க்கின்றது. ஒன்றின் வளர்ச்சியில் அது நடந்துவரும் பாதை பற்றிய தெளிவு அவசியமாகின்றது. அப்போதுதான் அது அடைய வேண்டிய இலட்சியம் தெளிவாகும் என்பதை தயர் உணர்கிறது. உங்கள் ஆக்கங்களையும் விமர்சனங்களையும் தயர்நியின் வளர்ச்சிக்கு உரமாக்குங்கள்.

ஏன் நீங்கள் குறைந்த விலையில்

தரமான பொருட்களைப்

பெற்றுக்கொள்ள ஒரு நம்பகரமான

கடையை நாடக் கூடாது

UBIDEEN TRADERS

Proprietor:

S.M. UBIDEEN

Ubideen Traders

Main Street,

Oluvil.

T.P. : 067- 55007

கருத்து வெளிப்பாட்டு நோக்கில் பேசுவோரது குரலிற் பிறந்து, கேட்போருக்குப் பொருளையுணர்த்தும் ஒலிகளின் தொகுதியையே நாம் மொழி என்கிறோம். அம்மொழி மனித சமுதாயம் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்யப்பயன்படுத்தும் மிகச்சிறந்த கருவியாகத் தொழிற்படுகின்றது. நாகரீக வளர்ச்சியில் மொழி ஓர் உன்னத இடத்தை வகிப்பதனால் அது சிந்தனையின் கருவியாகத் தொழிற்படுவதோடு, மனித சமுதாயத்தின் சிந்தனைத்திறனை வளர்க்கவும் பயன்படுகிறது. பேசுவோரது உள்ளத்தில் எழும் எண்ணங்களையோ, உணர்ச்சிகளையோ, கருத்துக்களையோ மற்றவர் அறிந்து கொள்வதற்கும் பயன்படுகின்றது. மொழியின் மூலமாகவே மனித சமுதாயத்தில் நாம் நமது இருப்பை உறுதி செய்து கொள்கின்றோம். உலகைப் புரிந்து பொருள் கொண்டு விளங்கிக் கொள்கின்றோம். மொழி மனிதனின் படைப்பு. அது பொதுவான மனித ஒழுக்கமாகவும் மனித சாமர்த்தியமாகவும் காணப்படுகிறது. மனித நிலையின் வளர்ச்சிப் போக்கிலேயே அவன் மொழியையும் படைத்துக் கொண்டான். அவனை விலங்கு நிலையிலிருந்து வேறுபடுத்திக்காட்டும் மிக முக்கியமான சாதனமாகவும் மொழியே விளங்குகிறது. இதனால் மனித கலாச்சாரத்தின் ஒரு கூறாகவும் மொழியை நாம் குறிப்பிடலாம்.

மக்கள் தமக்குள் தொடர்பாடுவதற்குரிய பிரதான ஊடகமாகத் தொழிற்படுவதே மொழியின் பிரதான பணியாகும். இதனாலேயே மொழியை ஒரு தொடர்பாடல் ஊடகம் என்பர், மொழி வல்லுநர். எனினும் மொழிசாராத் தொடர்பாடல் ஊடகங்களும் உள்ளன. பல்வேறுவிதமான அங்க அசைவுகள் (பேச்சாற்றற் குறையுடையோர் பயன்படுத்தும் சைகைகள் முதலியன) பல்வேறு விதமான அடையாளங்கள் (போக்குவரத்துத் துறையில் பயன்படுத்தப்படும் சமிக்ஞைகள் முதலியன) பல்வேறுவிதமான ஓசைகள் போன்றவை மொழிசாராத் தொடர்பாடல் ஊடகங்கள். அவற்றால் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தகவல்களையே தொடர்பாடலிற் பரிமாற முடியும். ஆனால் மனித மொழியோ வரையரையற்ற தகவல்களைத் தொடர்பாடும் ஆற்றல் கொண்டது.

விலங்குகளும் மனிதரைப் போன்று அங்க அசைவுகளையும், ஓசைகளையும் பயன்படுத்தித் தொடர்பாடுகின்றன. குரங்குள், நாய்கள் போன்றன வளர்ச்சியடைந்த தொடர்பாடல் முறைகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. குரங்குகள் அண்மையிலுள்ள குரங்குகளுடன் அங்க அசைவுகள் மூலமும் சேய்மையிலுள்ள குரங்குகளும் ஓசைகளை எழுப்புவதன் மூலமும் தொடர்பாடுகின்றன.

பறவைகளும் அங்க அசைவுகளையும் ஓசைகளையும் பயன்படுத்தித் தொடர்பாடுகின்றன. காகம், கோழி, தேனீ முதலியன வளர்ச்சியடைந்த தொடர்பாடல் முறைகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. அபாயம், உணவு சேகரித்தல், ஒன்று கூடல் முதலியன தொடர்பான பல்வேறு தகவல்களை அவை பறிமாறிக் கொள்கின்றன.

பிற தொடர்பாடல் ஊடகங்களைப் போன்றே மனித மொழியும் ஒரு தொடர்பாடல் ஊடகம். ஆயினும் இருகுறித்தன்மை, ஆக்குதிறன், கால - இட வரம்பின்மை, இருமைத்தன்மை, கலாசார ரீதியான பரிமாற்றம் முதலிய சிறப்புக் கூறுகள் பிற தொடர்பாடல் ஊடகங்களிலிருந்து மனித மொழியை வேறுபடுத்திக்காட்டுகின்றன.

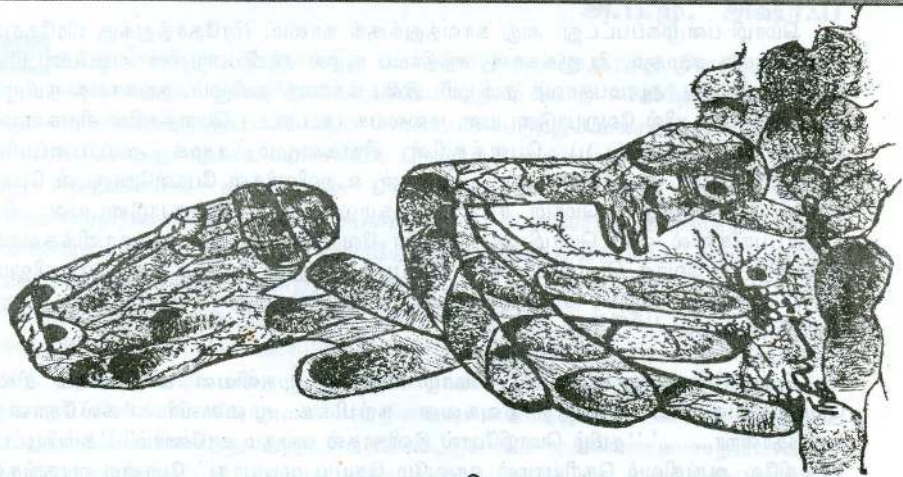
மொழி பன்முகப்பட்டது. அது காலத்துக்குக் காலம், பிரதேசத்துக்கு பிரதேசம், சமூகத்துக்கு சமூகம், ஆளுக்காள், சந்தர்ப்ப சூழல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வேறுபடுகின்றது. ஆரம்பகாலத் தமிழும், இடைக்காலத் தமிழும், தற்காலத் தமிழும் கால அடிப்படையில் வேறுபாடுடையன. மலையக (உடரட்ட) பௌத்தரின் சிங்களமும் கரையோர (பகதரட்ட)ப் பௌத்தரின் சிங்களமும் சமூக அடிப்படையில் வேறுபாடுடையன. உயரதிகாரிகள், நண்பர்கள், உறவினர்கள் போன்றோருடன் பேசும் போது பயன்படுத்தும் மொழி சந்தர்ப்ப சூழலுக்கேற்ற வேறுபாடுடையன. சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரே மொழி ஆளுக்காள் வேறுபடுவதையும் அவதானிக்கலாம். இவ்வாறு ஒவ்வொரு மொழியும் கால அடிப்படையிலும், பிரதேச அடிப்படையிலும், சமூக அடிப்படையிலும், சந்தர்ப்ப சூழல் அடிப்படையிலும், ஆளடிப்படையிலும் வேறுபடுகின்றது.

மொழிப்பெருமித உணர்வு, மொழி ஈடுபாடு முதலியன காரணமாக சிலர் மொழிகளிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகலாசை கற்பிக்க முனைவர். 'கல்தோன்றி மண்தோன்றா.....' "தமிழ் மொழிபோல் இனிதாதல் எங்கும் காணோம்" "கம்பியூட்டர் உலகிலே ஆங்கிலம் தெரியாமல் எதுவுமே செய்ய முடியாது" போன்ற வாதங்கள் தவறான கற்பிதங்கள். மொழிகளிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகள் இல்லை. அவை அமைப்பு அடிப்படையில் சமமானவை. ஒரு சமூகத்தின் சகல தொடர்பாடற் தேவைகளையும் நிறைவு செய்யும் ஆற்றலுடையதாகவே அச்சமூகம் சார்ந்த மொழியும் அமைந்திருக்கும். ஒரு மொழியினுடைய வளர்ச்சி அம்மொழியைப் பேசுவோரது சமூகப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியிலேயே தங்கியுள்ளது. அது தவிர ஒரு மொழி வளர்ச்சியடைந்த அல்லது வளர்ச்சி குன்றிய மொழியென்ற கருத்து முன்வைக்கப்படுவதற்கு வேறெந்த நியாயமான காரணங்களும் இல்லை.

ஒரு மொழியின் கிளைமொழிகளிடையேயும் ஏற்றத்தாழ்வு கற்பிக்க முடியாது. அதாவது பிராமணர் தமிழ் சிறந்தது - இஸ்லாமியர் தமிழ் தாழ்ந்தது என்றோ அ"மெரிக்கரின் ஆங்கிலம் சிறந்தது இந்தியர் ஆங்கிலம் தாழ்ந்தது. என்றோ கிளை மொழிகளிடையே ஏற்றத்தாழ்வு கற்பிக்க முடியாது. ஒரு மொழியின் அனைத்து கிளைமொழிகளுமே அமைப்பு அடிப்படையில் நிறைவானவை. ஆயினும் இன்று அகநிலைச்சார்பாகவும் சமூகவியல் ரீதியாகவும் அவற்றிடையே ஏற்றத்தாழ்வு காண்பது வழக்கமாகி விட்டது.

மொழியை பேச்சுமொழி, எழுத்து மொழி என இருவகைப்படுத்துவர். அவற்றுள் எழுத்து வழக்கே பலவற்றாலும் சிறந்தது என்பர். சிலர் பேச்சு வழக்கு கொச்சைவழக்கு எனவும் கருதுவர். ஆனால் பேச்சுவழக்கு எவ்வகையிலும் எழுத்துவழக்கைவிட தாழ்ந்ததல்ல மாறாக பேச்சுவழக்கே முதன்மையானது. அதனை அடியொட்டியே எழுத்துவழக்கு உருவாகின்றது. சில மொழிகள் வாய்மொழியாக மட்டுமே பயன்பட்டு வருகின்றன. அதேவேளை எழுத்துவழக்கு மட்டுமேயுள்ள மொழியை நாம் காணமுடியாது. பேச்சில்லாமல் எழுத்தில்தான். ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் சில குறியீடுகளை நாம் பயன்படுத்துகிறோம்.

உன்னை பிரிந்து வெகு நாட்களாயிற்று.

நீ இல்லாது இமை வெட்டும்

கணங்கள் கூட நரகமாய் இருக்கிறது.

எனது அறையில் இருந்த உனது நாட்குறிப்பை

எரித்து விட்டும் நீர்வாண சுவரொட்டிகளை

கிழித்துவிட்டும்

நீ சென்ற பின் நான் மட்டுமே எனது அறையில்.

எனது வீட்டு மேசையில்

என் படைப்புக்கள் அங்குமிங்குமாய்

சிதறிக்கிடக்கும்.

அதில் எனது முதல் ஓவியத்தையும் கவிதைகளையும்

மழையில் நனையாமல் நீதான் பாதுகாத்தாய்.

எட்டுக்கால் பூச்சியின் மெல்லிய சத்தத்தில் கூட

எனது ஓவியமும் கவிதைகளும்

கலைந்து சிதறிவிடக்கூடியவை என்பதை

நீதான் எனக்கு சொல்லித்தந்தாய்.

இன்னும் நீ ஏன் வரவில்லை?

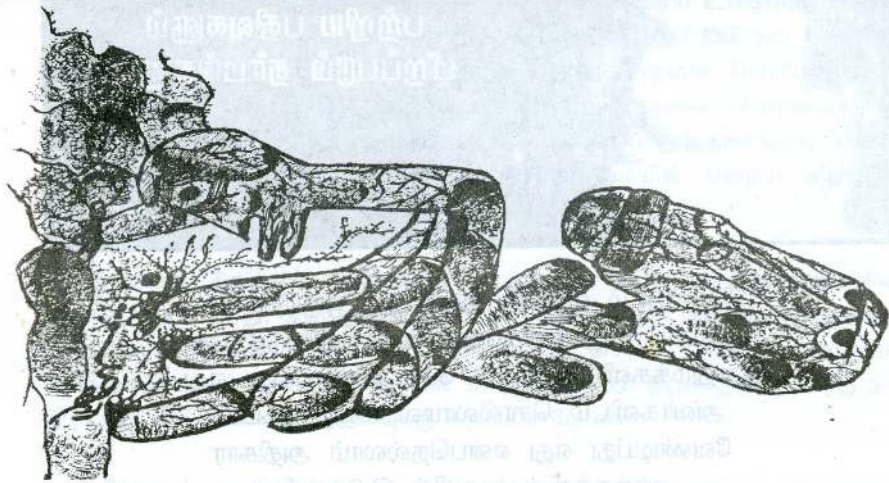
சிலுவையின் நாற்புறத்திலும்

உன்னைப் போன்று என் நண்பர்கள் வாழ்வதை

தவிர்க்க முடியாததான.

நீ விரைநாட்களில் அவர்களில்

இவ்வாறு இருப்பீர்கள்.

நீ வறாத நாட்களில் அவர்களே
இரவுகளில் மட்டுமே தேடி அலைகின்றேன்.
நீ வறாத எத்தனை பருவ காலத்து
இரவு மழையும்
மொழதான் சுவடுகள் பதித்து சென்று விட்டன.

சிறகுலர்த்தம்
வெள்ளைப் பனிப்பூவின் மடல்களைப் போன்ற
நம் அடைப்புக்குறியை
இரண்டு வார்த்தைகளுக்குள் அல்லவா
உடைத்துவிட்டு சென்றாய் நீ!
பின் நண்பர்களைத் தேடி அலைவது வேலையாயிற்று

இனி
நீ வருவதும் வராமல் இருப்பதும்
உன்னைப்பொறுத்ததே.
நானும் எனது பழைய நாட்குறிப்பை புரடிக்
கொண்டிருப்பதை விட
கிழித்தெறிவதையோ அல்லது எரிப்பதையோ
பற்றி இங்கு
யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

● ஏ.எம். றபியூஸ்

மணிரத்னம் சினிமா :

நிகழ்வுகள்
பற்றிய பதிவுகளும்
மீறப்படும் தீர்மானங்களும்

- ஏ.எம். குர்ஷித் -

திரைப்படம் என்பது இன்னமும் ஒரு தகவல்
தொடர்பு சாதனமாகவேதான் கருதப்படுகிறது.
பொதுமக்களிடம் போய் சேர வேண்டியது எது,
அவர்களிடம் சொல்லாமல் மறைக்கப்பட
வேண்டியது எது என்பதெல்லாம் அதிகார
வர்க்கத்தின் கையில் இருக்கும்.

- அம்ரித்காங்கர் -

காட்சிப்படிமங்களாக உணர்வுகள்
வெளியிடப்படும் போதே தூயசினிமா உருவாகிறது.

- பிரசன்னவிதானகே -

மேற்கூறிய இரு மாறுபட்ட எடுத்தாழ்க்கைகளும் மணிரத்தினத்தின் சினிமாவுடைய
ஏதோ ஒரு முலையை நிரடிச் செல்வதான வார்த்தைகள்.

மணிரத்தினம் - இன்றைய தமிழ் சினிமா உலகில் உரத்துப் பேசப்படுகிற ஒரு
கலகக்கார சிருஷ்டி கர்த்தா. எதிர்வினைக் கோர்ப்புக்களின் இடைநிலையிலும் தனது
உள்ளொளியில் விரவிக்கிடக்கும் காட்சிப் விம்பங்களை தனது கிரகிக்கும் இயல்பான
காட்சிப்படிமங்களாக மாற்றிக் கொள்ளும் ஒரு துடிப்பு மிக்க இயக்குநர்.

மணிரத்தினத்துடைய சினிமா உலகம் அலாதியானது. அவரது சினிமா
போதனையூட்டல்களில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. மிகச்சின்னதான உடைந்த
வசனங்கள் வீணடிக்காத நேரத்தியான ஒழுங்குகளோடு பாத்திரங்களின் வாய்வு
எட்டிப்பார்க்கும். அனேகமான வேளைகளில் மௌனங்களின் ஆளுகையில்
மனவுணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டை

பாத்திரங்கள் பகிர்ந்து கொள்வதன் வாயிலாக படம் நகரும். பாடல்களுக்கான தனிக்காட்சிப்படுத்தல்களை பெரிதும் தவிர்ந்து கதையோட்ட நகர்விலுள்ளேயே பாடலும் ஒலித்து ஓயும். ஒளிப்பதிவு, அந்தரங்கம் அல்லது பின்புலம், உடைகள் மற்றும் பின்னனி இசை அத்தனையிலும் கவிதைத்தனமான ஆரோக்கிய உழைப்பும் வேலை வாங்கும் திறனும் வெளிப்படும். அவரது படம் நெடுகிலும் விரசம் கோடாய் இழுபட்டாலும் வேறுபட்ட காட்சிகளின் இடையிடை அதனை வெளிப்படுத்தும் நாகரீகத்தின் காரணமாகவும், கமராவின் மாறுபட்ட கோணப் பரிமாணங்களின் ஒத்திசைவும் காட்சியினை விரசநிலைப்படுத்தலிலிருந்து பெரிதும் தவிர்க்கும். காதல், திருமணம் என்பவற்றை வெளிப்படுத்தும் முறைமையில் பழைய கிழட்டுச் சம்பிரதாயத்தை உடைத்து - மறுதலித்து புதுமை தலைநீட்டும்.

இத்தனை இருந்தும், மணிரத்னம் தானாகவே தனது பல்பரிமாணங்களின் பார்வையை வலிந்து, இழந்து ஒரு ஒற்றைப் பரிமாணத்துள் தன்னை அடைத்துக் கொண்டார். அவரின் கதை உலகம் ஒரு முட்டை சைலில் ஆகி அவரை குறுக வைத்து விட்டது. உள்ளங்கை அளவில் கதை சொல்லும் திறன் இருந்தும் ஒரு நக இருக்கில் கதை சொல்லும் அளவுக்கு சுருங்கிப் போனார்.

‘ரோஜா’ படத்தின் வெற்றி மணிரத்னத்தின் ஆளுமை வயப்பட்டு இயங்குதளப்பரப்பை மிகக் கூறுபோட்டது. அது அவரை ஒற்றை வழி மையப்படுத்தியதாய் நகர்த்தத் தொடங்கியது. - பின் நாளில் அவரது இயல்பு வாழ்க்கையில் பல ஆபத்துக்களை கொண்டு வந்ததால் அது ‘சனி’ ஆகவும் ஆகிப்போனது.

மணிரத்னத்துடைய சினிமா எதார்த்தத்துக்கும், கொம்ரஷியல் தனத்தும் இடையில் ஊடாடி போராட்டம் நிகழ்த்தி இறுதியில் எதார்த்தத்தின் மேலெழுகையால் ஒரு வழியாய் வியாபார யுக்தி மறைக்கப்பட்டு பிரம்மையை உண்மை நிலையில் காட்சிப்படுத்தும்.

மணிரத்னத்துடைய ஆரம்ப காலப்படங்களில் இருந்து மென்மையான கதை சொல்லும் தளம் பிற்பட்ட காலங்களில் அடி - தடி - வெட்டு - குத்து இத்தியாதி இத்தியாதி என்று வன்முறை கதைத்தளத்திற்கு நகர்த்தப்பட்டது. இது ‘ரோஜா’ (படம்) கொடுத்த தெம்பாக கூட இருக்கலாம்.

‘இதயக்கோயிலில்’ செத்துப்போன காதலிக்காய் தவித்து நெக்குருகி, தெருவோரம்பாடி காதல் சொல்லும் நாயகனைக்காட்டி - ‘அக்னி நட்சத்திரத்தில்’ மாறுபட்ட குணங் கொண்ட இரு சகோதரர்களின் வன்மங்களின் மோதுகையை அடையாளப்படுத்தி - ‘மௌனராக’த்தில் இயல்பினில் பொருந்திப் போகாத தாம்பத்திய பந்தத்தில்

சிறைப்பட்டுப்போன இருவரின் நெருக்குவார மன அவசத்தை அழகாய் படம்பிடித்து - வன்முறை வேண்டாமே அது அழிவுக்கு வழி என்பதை வன்முறை வழியாகவே நாயகனில் விளக்கி - காயம் இங்கு பொய்யடா எனும் மாயை நிலைப்பட்ட இருவரின் கவித்துவ காதலை இதயத்தை திருடாதேயில் சொல்லி பிறழ்வுற்ற மனநிலைச் சிறுமியின் நாளாந்த வாழ்வியல் பதிவுகளை அவளின் மொழியிலேயே அஞ்சலியில் படமாக்கி - இதிகாசங்களில் வந்த கர்ணனுக்கு நவீன சாயமடித்து அவரை தளபதியாக்கி எத்தனை சாதித்தார் மணிரத்னம். இத்தனை பல் கோணத்தில் அவருள் குடி கொண்டிருந்த பிரக்ஞையின் அழகை எது கொன்றொழித்தது? அவருள் தூங்கி வழிந்த அருட்டுணர்வை எது அசைத்துப் பார்த்தது? மணிரத்னம் எனும் மாபெரும் கலைஞனை காலத்தின் சில தறுதலை நொடிகள் ஏன் ஒரு நிலைப்பட்ட வழியில் தூக்கி எறிந்தது? இத்தனையும் விடை கொள்ள முடியாத நீண்ட கேள்விகளாக கிளர்ந்து நிற்கிறது.

மணிரத்னம் எனும் அழகான கதை சொல்லி 'ரோஜா'வில் தொடங்கி 'பம்பாய்', 'உயிரே', 'இருவர்', 'கன்னத்தில் முத்தமிட்டால்' என நீளும் படங்களில் வரலாறு சொல்லியாக மாறிப்போனார். இதுதான் அவரது முன்னைய படங்கிலிருந்து அவரை முற்றிலுமாய் இடம் பெயர்ந்தது.

'ரோஜா'. காஷ்மீரிய போராளிகளினதும் - மணிரத்தினத்துடைய பாஷைப்படி தீவிரவாதிகள் - இந்திய இராணுவத்தினுடையதுமான போராட்ட பின்புலங்களிலே ஒரு காதலன், காதலி பற்றி கதை சொல்ல வருகிறது. தங்களுடைய ஒரு பிடிப்புப்போன போராளியை மீட்பதற்காய் அந்த அப்பர்விக்காதலனை சிறைபிடிப்பது, இந்திய தேசியக்கொடியை எரிப்பது, இறுதியில் இந்திய இராணுவத்தின் வீர, தீர குரசம்ஹாரங்களில் தோற்று சுருண்டு சிறை பிடித்த காதலனை மீளளிப்பது - என்பதாக கதை செல்கிறது. கதை முழுதிலும் மிகக் கவனமாக போராளிகள் இந்திய எதிர்ப்புணர்வுவாதிகளாகவே மணிரத்னத்தால் காட்டப்படுகிறது. அவர்களது போராட்டத்தின் நியாய அடிப்படை அசைக்க முடியாத உண்மை அரணாக உள்ளது. ஏனெனில் உண்மையிலேயே இம் மக்களுக்கு சுய நிர்ணய உரிமை என்பது ஆசை காட்டி மோசம் செய்யப்பட்ட ஒரு விடயம் இதில் இந்தியாவே தலையாய குற்றவாளி. இந்த நிலையில் அவர்களது போராட்ட வெளிப்பாடு எத்தனை நியாயமானது என்பது வரலாற்று அறிவாளிகளுக்கு தெரியும் மணிரத்னத்திற்கு தெரியுமோ என்னவோ?

'ரோஜா'வின் "ஓஹோ" வெற்றி (வெல்ல வைத்த ரசிகர்கள் நாசமாய்ப் போக கடவதாக) பம்பாய் எடுக்கும் தைரியத்தை மணிரத்தினத்தின் மண்டைப் பரப்பில் விதைத்தது.

'பம்பாய்'. இந்து - முஸ்லிம் இனக்குழுமங்களிடையே பீறிட்டுபாய்ந்த கலகத்தினிடையே இந்து - முஸ்லிம் நாயக, நாயகியின் மோதல் கடந்த காதலைச்

சொல்லும் படம். இந்துக்கள் ஒரு முஸ்லிம் குழுவை வெட்டினால் பதிலுக்கு முஸ்லிம்கள் ஒரு இந்துக் குழுவை வெட்டுவார்கள். பின்னர் முஸ்லிம்கள் ஒரு இந்துக் குழுவை வெட்டினார்களா? இந்துக்கள் விடார்கள் அவர்கள் ஒரு முஸ்லிம் குழுவை வெட்டிச் சாய்ப்பார்கள். இவைகளிடையே மகன்களை தொலைத்து விட்டு தலையை பிராண்டி பிய்த்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு அலையும் நாயகன் மற்றும் அவரது நாயகி. இறுதியில் குப்பென்று பற்றி எரியும் நெருப்பின் அருகில் மகன்களைக் கண்டுபிடிக்க படம் 'சுபம்' சொல்லும். இந்த பம்பாய் கலகம் வெடித்ததற்கு அடிப்படைக் காரணம் அதற்கு இந்துத்துவ வாதிகள் எப்படி காலாயினர்? முஸ்லிம்களது அடிப்படை உணர்வை எப்படிக்காயப்படுத்தினர்? எதுவும் படத்தில் இல்லை மாறாய் ஒரே ஒரு கெட்டித்தனம் படத்தில் உண்டு. அது முஸ்லிமான நாசரை இந்துவாக்கி இந்துவான கிட்டியை முஸ்லிமாக்கி மத ஒற்றுமை சொல்கிறார் மணிரத்னம். இது மணிரத்தினத்துக்கே உரித்தான கெட்டித்தனம். மற்றப்படி "மத நிலை கடந்து ஒண்ணா இருக்க கத்துக்கணும்" என்ற வசனத்தை வலியுறுத்த இந்து - முஸ்லிம் உறவை களங்கப்படுத்திய போராட்டப் பின்னணியை தெரிந்தெடுத்ததற்கு பதிலாய் பேசாமல் வீ.சேகரின் "ஒண்ணா இருக்க கத்துக்கணும்" ரகத்தில் மணிரத்னம் ஒரு படம் பண்ணியிருக்கலாம்.

'உயிரே' யும் போராட்ட குழுவை காட்ட முனையும் படம். தன் எதிரிலேயே ராணுவத்தால் கதறக் கதற மானபங்கப்படுத்தப்பட்ட தன்னுடைய உடன் பிறப்பு இன்னும் பிற உறவுகளின் நிலை கண்டு கொதித்தெழுந்து தன் பின்னைய சந்ததியை காப்பாற்ற ராணுவ எதிர்ப்புணர்வோடு தன்னைத்தானே மாய்த்துக் கொள்ளும் முடிவோடு புறப்பட்ட ஒரு தற்கொலை பெண் போராளி பின்.. சட்டென்று ஒரு நிருபரின் காதலில் பகடையாய் உருண்டு... பின் மீளெழுந்து காதலா? கடமையா? என்ற இரு வேறுபட்ட முனைகளில் பந்தாண்டு அழுது... அறற்றி... இறுதியில் காதலனோடு தன்னையும் மாய்த்துக் கொள்கிறார். கடமைக்காக புறப்பட்டு, காதலில் தத்தளித்து தன்னை மாய்த்துக் கொள்ளும் மணிரத்னத்தின் வீரப் பெண்மணி இவர். படத்தின் நகர்வின் படி இது ஈழப்போராளியை தொட்டுச் செல்வது போல் தெரிகிறது. அப்படி இல்லாதுதான் போயினும் இது தற்கொலை போராளி என்பதும் அதுவும் பெண் போராளி என்பதும் உண்மை. ஒரு சமூகத்தின், எதிர்கால இருத்தலின் உறுதிக்காக வெளிக்கிளம்பும் ஒரு பெண் போராளி வெறும் காதல் சகதியில் முங்குவது அப்போராட்ட உணர்வின் அடிப்படை இயல்பை தகர்ப்பதான முடிவு. பொதுவாய் பெண் பலஹீனப்பட்டவள் என்ற ஆணாதிக்க கருதுகோள் மணிரத்னத்துக்கு ஒரு போராட்ட குழுமத்தின் இயல்பு நிலையில் கைவைக்கும் தகுதியைக் கொடுத்திருக்கிறது. மேல்தட்டு மக்களை மையப்படுத்தியதாய் படம் இருந்ததால் இது ஊத்திக்கொண்டது வேறுகதை.

எல்லோருக்கும் நன்கு பரிச்சயப்பட்ட இரண்டு மனிதர்களை (தமிழ் நாட்டின் தலைவிதிப்படி மாமனிதர்களை) மையப்படுத்தி எல்லோரும் ஒன்றிக் கேட்டு உய்த்தறிந்த கதையை “இருவர்” ஆக சொல்லியிருக்கிறார் மணிரத்னம். இருவர் திரைப்படம் அந்தக்கால திராவிட அரசியலின் எம்.ஜி.ஆர். கருணாநிதி பற்றி மட்டும் சொல்லவில்லை. மாறாக அதையொட்டிய பல மதிப்பீடுகளையும் முன்வைக்கிறது. அந்த மதிப்பீடுகள் கதையின் உள்ளீடாக வெளிப்படுகின்றன. திராவிட ஆட்சியில் ஸ்தாபக காலத்திலிருந்து எம்.ஜி.ஆர். உடைய மரணம் வெறும் இரண்டரை மணி

நேரத்தில் கதை சொல்ல முனைந்ததில் என்னவோ உருள்வது படக்கலவை (எடிட்டிங்) செய்தவருடைய மண்டைதான் எம்.ஜி.ஆரையும், கருணாநிதியையும் சமபந்தியில் வைக்க முனையும் மணிரத்தினத்தின் பிரயத்தனத்தால் துண்டு துண்டான காட்சிப் படிமங்கள் தொடர்ந்தமானமாய் படம் பூராவும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. கருணாநிதியாய் வரும் பிரகாஷ்ராஜ் வாய்திறந்தால் கவிதை, கவிதை கவிதைதான். படம் இரு வேறுபட்ட மனிதனின் அரசியல் வாழ்வைவிட அவர்களுடைய காதலின் ஆற்றலிலும் அதிகாரத்திலும் அக்கறை செலுத்தும் உணர்வு ஏற்படுகிறது. படம் கீழ்த்தட்டு மக்களுக்கு அதிருப்தியான அயர்ச்சியைக் கொடுத்ததாலும் கூறியது கூறல் போன்ற பிரம்மையை உண்டாக்கியதாலும் கருண்டு போனது.

‘உயிரே’, ‘இருவரின்’ தோல்வியின் பின்னர் மணிரத்தினம் காதல் சொல்ல வந்தார். “அலைபாயுதே” படத்தில். அது வெல்ல - மீண்டும் வேதாளம் முருங்கையில் ஏறியது.

பாலா ‘நந்தா’ தந்தால், புகழேந்தி ‘காற்றுக்கென்ன வேலி’ இட்டால் நான் ஓய்ந்தா போவேன் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு ‘கன்னத்தில் முத்தமிட்டால்’ படம் எடுத்தார்.

சுழப்பிரச்சினைச் சூழலை மையநிலைப்படுத்தியதாய் வந்திருக்கிற கன்னத்தில் முத்தமிட்டால் அவசரத்தவறொன்றின் காரணமாய் சுழத்திலிருந்து இராமேஸ்வரம் வந்த பெண் ஒருத்தி குழந்தை பெற்று பின் இலங்கை மீள்கிறாள் பின் அக்குழந்தை எழுத்தாளர் தம்பதியின் வளர்ப்புப் பிள்ளை ஆகியதாய் பற்றி அறியக்கிடைத்து, தாயிடம் சேர அடம்பிடித்து இலங்கை செல்கிறது. இலங்கை செல்லும்வரை ஒரு தளத்தில் பயணித்த கதை அப்பால் சுழத்தமிழர் பிரச்சினையில் மூக்கை நுழைக்கிறது

அதன் பார்வை சிங்களவர்கள் போர் மூர்க்கம் கொள்பவர்கள், ஈழப்போராளிகள் என்பதாயும், 'விடுதலைப் போராளிகளின்' முதுகெலும்பே சிறுவர்கள் என்பதாயும் இலக்கற்று அலையும் ஆயுத வியாபாரிகளின் திட்டமிட்ட நடவடிக்கையால் ஊதிப் பருத்ததே ஈழப்போராட்டம் என்பதாயும் விரிந்து செல்கிறது. எத்தனை முரண் நகையானதும் அபத்தமானதுமான பார்வை இது. ஒரு போராட்ட குழுமத்தின் இருபது வருட தார்மீகப் போராட்ட வரலாற்றை அசைத்துப் பார்க்க முனையும் முன்னெடுப்பு இது.

மேற்கூறிய ஐந்து படங்களிலும் மணிரத்தினத்தின் செய் நேர்த்தியில் எந்தக் குறையுமில்லை. பார்வையாளர் நம்பும் படியான இடம் மற்றும் கலாச்சார சூழல் ஆகிய இரு பிம்பங்களையும் பார்வையாளரின் மனதில் அது உருவாக்குகிறது. இருந்தும் திரைப்படம் ஒரு பிரதி. இப்பிரதிக்கு பல் வேறு அர்த்தங்கள், உறுப்புக்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு கலாச்சார பின்னணியின் இந்த வகுப்புக்களும் அர்த்தங்களும் மாறிக்கொண்டே இருக்கும். எனவே ஒரு திரைப்படத்தை அணுகும்போது கலாசார பின்னணியின் உண்மைத்தனத்தை மனதில் கொண்டாக வேண்டும்.

ஒரு இன, குழு, சாதி, சமூக அமைப்புக்களில் எழுகின்ற போராட்ட வரலாறு என்பது அடக்கப்படுதல் - உரிமை மறுக்கப்படல் - உணர்வுகள் ஓரம்தள்ளப்படல் என்பதிலிருந்து வெகுண்டெழுவதாயுள்ளது. இது மனவயப்பட்ட இயல்புக்கங்களோடு தொடர்புற்றதாயும் தார்மீக வழிச் செல்வதாயும் தன்னுடைய இருப்பினை தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கான ஒரு அடிப்படை முன்னெடுப்பாயும் அமைகிறது. இத்தகைய போராட்ட வரலாற்றின் தர்மத்தினையும் நெறிமுறையையும் வெறும் மூன்று மணி நேர சினிமாவுள் அடக்குதல் என்பது ஒரு இனத்துடைய உண்மைத்தனத்தை நொறுக்கிச் சிதைக்கக் கூடிய பணி தவிர வேறில்லை. ஒரு நெறிமுறைப்பட்ட போராட்ட வரலாற்றை சொல்லுள்ளும் காட்சியுள்ளும் அடக்குதல் என்பது விழலுக்கிறைப்பது போன்றதுதான். இத்தகைய கைங்கரியத்தை மணிரத்தினம் விட்டொதுங்கி கலைஞனுக்கும், பார்வையாளனுக்குமிடையில் ஒரு புரிதல் ஏற்படக்கூடிய படங்களை வெளிப்படுத்துதலில் கவனம் செலுத்துதல் ஆரோக்கியமானது.

இப்போது புதிதாய் ஒரு பிரச்சினை - குஜராத்தில் இந்து - முஸ்லிம் கலவரம். இந்து வெறியாளர்களின் கோரத்தாண்டவத்தில் இதுவரை இரண்டாயிரம் முஸ்லிம் உயிர்கள் கருகாகி வெடித்து சாம்பலாகி உள்ளது. இந்தக்கலவரத்துக்கு ரயில் தாக்குதல் காரணம் என்று காட்டப்பட்டாலும், அண்மைய பி.பி.சி. தெற்காசிய நிருபரின் வெப்தளச்செய்தியின் படி 'தொண்டர்கள்' என்று அழைக்கப்படும் சிலரால் வண்ணார்

சமூகப் பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்பட்டதன் எதிரொலிதான் இது என்பதுதான் உண்மை.

எது எப்படியாயிருந்தாலும் - யார் அழுதாலும் - மணிரத்தினத்துக்கும் அவரது பட்டாளத்துக்கும் இது ஒரு சந்தோசம் தரும் நிகழ்வாக அமையப்போகின்றது. என்னடா எதுவுமில்லை என்று மண்டையை குடைந்து கொண்டிருந்தவர்களுக்கு இப்போது குஜராத் கதை கிடைத்திருக்கிறது. அனேகமாய் இனி உற்சாகமாய் வேலையில் இறங்குவார்கள் என நம்ப முடியும். கூட ஏ.ஆர் ரஹ்மானும் கிளைமாக்ஷில் இரு வேறு வயலினை கதற விடத் தலையை ஒதுக்கிய படி தயாராகுவார். 'குஜராத்' வன்முறைக்கு நடுவே ஒடிப்பிடித்து விளையாட, கூடிக் கூத்தடித்து பாடும் பாடலும் தொடங்கியிருக்கும். ஆக, நாம் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் ஒன்றுதான். அது இன்னும் ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் பொறுமையோடு இருக்க வேண்டியதுதான் அப்போது 'குஜராத்' என்ற மணிரத்தினம் சினிமா பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடும்.

உங்கள் வாழைக் குலையையும், கோழியையும் இவ்வளவு பாதுகாப்பான ஒருவரின் கையில் ஒப்படைத்ததையிட்டு அதிகம் மகிழ்ச்சியாக இருப்பீர்கள் என்று நினைக்கின்றேன்.

ஆனாலும் அந்த கொடுமையை அனுபவித்ததையிடும் நான் அழுதேன். நீ எனக்கு அளித்த தண்டனையை இட்டும் நீ அடைகின்ற மகிழ்ச்சி போதுமானது அன்று.

நீ நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றாயா நான் அலைக்கழிக்கப்படவும் நீ ஏமாற்றவும் பிறந்ததாக?

நகராத இரவுக்காக காத்திருக்கின்ற பதட்டம் பற்றி தெரியுமா? குளிர்ந்த வெண் சுவற்றில் முகத்தை உரசி அழும், அழுதபடியே உடல் தளர்ந்து நடுங்குகின்ற பதட்டம்.

என்னை வரச்சொல்லிவிட்டு உன் விரல்கள் நடுங்காமலே கதவை மூடினாயா?

இப்படி என்றால் இதற்கு முன் உன் மாப்பில் சாய்ந்து, இதழில் முத்தமிட்ட போதெல்லாம் என்ன நினைத்தாய்? நான் வந்த பின் மாப்பையும் உதட்டையும் கழுவிதுடைத்து விட்டாயா? காலம் மிகக் கடுமையானது; ஒருவர் ஆசனத்தில் ஒருவர் மாறி அமர நேரலாம்.

நீ சிறுபெண்ணல்ல மனிதனின் எல்லா துர்நடத்தையும் கொண்ட என்னைப் போலவே நீ.

(யூகிளிப் மிர்சா)

பின்நவீனத்துவம் :

ஒரு மெய்யியல் நோக்கு

எஸ். ஏ. றவுப் (றனீல்)

20 ம் நூற்றாண்டின் பின் அனுகூலங்களில் தோற்றம் பெற்ற கருத்தாக்கமே பின் நவீனத்துவம். ஆரம்பத்தில் ஒரு சிறுவட்ட ஐரோப்பிய விமர்சகர்களின் கலை இலக்கிய மனோபாவமாக விளங்கிய இக்கருத்தாக்கம் இன்று மெய்யியலாளர், சமூகவியலாளர், அறிவியலாளர், அழகியலாளர், வரலாற்றியலாளர், இயற்கைவாதி என பல்துறைசார் புலனாய்வுகளிடையே பெரும் சலசலப்பு ஏற்படுத்தித் தத்துவமாக ஆகிப்பருக்கிறது. பூக்கோ, லக்கான், டெரிடா, லியோத்தார்ட், பௌதவியார்ட், டெலூஸ் இச்சிந்தனை மரபின் முக்கிய பிரதிநிதிகளாவர்.

பின்நவீனத்துவத்தின் பிறப்பு கட்டக்கலையிலிருந்து வெளிப்படுகிறது. இரண்டாவது உலகயுத்தம் பெருவாரியான மக்கள் தொகையை இங்குமங்குமாகப் புலம் பெயரச் செய்திருந்தது. இந்தப் புலப்பெயர்வு தமது அடையாளத்திற்கான தேவையையும், தமது பாரம்பரிய கண்டுபிடிப்பின் தேவையையும் அவர்கள்முன் வேண்டினின்றன. இந்த வேண்டுதல் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின் கட்டக்கலையில் வெளிப்படுத்தொப்கியது. இந்தவெளிப்பாடு 50களில் ஏற்பட்ட சோசலிய வசதிடைத்த தன்மை காரணமாக ஐரோப்பிய, அமெரிக்கர்களின் வாழ்வில் போரில் ஏற்பட்ட மாற்றமும், அதனால் பாரம்பரிய அதிகார அமைப்புக்களில் ஏற்பட்ட உடைவு, பாரம்பரிய கொண்டாட்டங்களில் ஏற்பட்ட சலிப்பு, நம்பிக்கை அற்ற தன்மை போன்றனவும் அப்போதைய கவனத்தைப்பெற்ற கருத்தாக்கமாக ஆனதன் விளைவே பின்நவீனத்துவமாகும்.

பின்நவீனத்துவத்தின் ஆணிவேரை கட்டக்கலையில் தான் காண வேண்டியிருக்கிறது. 1950களில் வெஞ்சரி என்ற கட்டக்கலை நிபுணர் “18ம் நூற்றாண்டு தொடங்கி இன்றுவரை கட்டக் கலையானது பயன்பாடு, எளிமை, ஒத்ததன்மை ஆகிய அடிப்படை கூறுகளைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் கட்டிடங்கள் இந்த மூன்று கூறுகளையும் மட்டுமே கொண்டிருக்க கூடாது என்றும் அழகு, அலங்காரம்,

வித்தியாசம் இவற்றையும் அவை கொண்டிருந்தல் கண்ணுக்கு இனிமைதரும்” என்றார். 1953ல் ஐரோப்பாவில் ஒரு நாள் 3.30 மணியளவில் ஒரே மாதிரியான தொகுப்புக் கட்டிடங்கள் வெடிவைத்துத் தகர்க்கப்பட்டன. இந்த நிமிடம்தான் பின்நவீனத்துவம் தோன்றிய நிமிடமாக அறியப்படுகின்றது.

1950க்கு முன்னரே அதாவது 30களில் இருந்து பின் நவீனத்துவம் என்ற பதப்பிரயோகம் அவ்வப்போது பாலிக்கப்பட்டு வந்திருப்பதாக சொல்லப்படுகின்றது. Charles Olson என்பவர் பின்நவீனத்துவம் என்ற பதத்தை தனது கடிதங்களிலும், எழுத்துக்களிலும் பாவித்தார். இருந்தபோதிலும் பின்நவீனத்துவத்தை வியாக்கியானப்படுத்தவோ, விளக்கிவைக்கவோ ஒல்சன் முயற்சி செய்ததாக தெரியவில்லை. Olson ஐ அடுத்து Irving howe, Harry Levin போன்றோரும் பின்நவீனத்துவம் பற்றி நிறைய பேசியிருந்தனர். பல கருத்துக்களையும் முன்வைத்தனர். ஆனால் 50 களுக்கு பிற்பாடு பின்நவீனத்துவம் சமூக அக்கறைபெற்ற ஒரு கருத்தாக்கமாக ஆகியது. இருந்த போதிலும் அந்த அக்கரையின் அளவுக்கேனும் மொழிவயப்பட்ட, தத்துவவழிப்பட்ட, எழிமையானதொரு விளக்கத்தினை புரிந்துகொள்ளலை அது தனக்கென எவ்விடமிருந்தும் பெற்றுக்கொண்டதாக தெரியவில்லை. புத்திஜீவிகள், பெண்ணியலாளர்கள், சுற்றுச்சூழல் ஆய்வாளர்கள், மாணவர்கள், ஓரினப்புணர்ச்சியாளர்கள் என ஒவ்வொருவரும் பின்நவீனத்துவத்தை வெவ்வேறு அர்த்தங்களில் விளக்கினார்கள். ‘Dictionary of Acquired Meaning’ என்ற அகராதி இப்படிக்கூறுகின்றது. “இன்றைய பேச்சுவழக்கில் அதிகமாக பயன்படுத்தப்படும் கருத்து இது. இதற்கு ஒரு அர்த்தமும் கிடையாது. எத்தனைமுறை வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்தக்கூடியது” பின்நவீனத்துவ வாதிகள் கூட தாம் பேசுகின்ற போதும், எழுதுகின்றபோதும் குழப்பமான அர்த்தங்களே பிரயோகிக்கின்றார்கள் என்கிறார். அலன்கோரல் என்ற சிந்தனையாளர். வார்த்தைகளை தன் இஷ்டப்படி பயன்படுத்துவது, பயன்படுத்தும் சொற்களுக்கும் தான் நினைத்ததுதான் அர்த்தம் என்று வாதிடுவது மொழிக்கு எதிரான, அதை அவமதிக்கின்ற, அதன் இருப்பை இல்லாமல் செய்கிற செயல் இது. இதைத்தான் பின்நவீனத்துவாதிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிறார் அவர். ஆக பின்நவீனத்துவாதிகள் வழிவழியாக பல்லாண்டுகால நாகரீகத்தின் பயனாக வார்த்தைகள் அன்று பெற்றுள்ள அர்த்தங்களை கூட அவற்றுக்கு வழங்க மறுக்கிறார்கள் மக்களை குழப்பவேண்டும் என்றே திட்டமிட்டு வார்த்தைகளை பயன்படுத்துகின்றார்கள் என்பதுதான் சோகலின் அபிப்பிராயம். எனவே பின்நவீனத்துவம் என்பது நூற்றுக்கணக்கான அர்த்தங்களைக் கொண்ட அர்த்தமற்ற தத்துவம் என்றதொரு விமர்சனத்தை இச்சிந்தனை மரபு கொண்டிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் சமூக கலாசார வாழ்வில் வழக்கிலிருக்கும் அடக்குமுறையின் நுட்பமான வடிவங்களை அடையாளப்படுத்தவும் விமர்சிக்கவும் இட்டுச்செல்லும் சிந்தனை பின்நவீனத்துவம் என்ற சமூகவியல் விளக்கத்தினையும் இது பெற்றிருக்கிறது.

பின் நவீனத்துவம் மரபுரீதியான பழைய சமூகங்கள் கொண்டிருந்த கருத்துநிலைகளையும் நவீன முதலாளித்துவ சமூகம் அறிவித்திருந்த பல்வேறு சமூக

இலக்குகளையும் அது அடிப்படையான மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்துகிறது. இறைவன், சமூகம், தனிமனிதன், பிரக்ஞை, அறிவு மானிட விடுதலை போன்ற அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டியெழுப்பப்படும் எந்தவொரு உலகநோக்கையும் அது ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறது. இருப்பதெல்லாம் கூறு கூறானவை, பன்மைத் தன்மையானவை, தொடர்பற்றவை, தனித்தனியானவை, தற்காலிகமானவை என்பதுதான் இதன் வாதம். ஆக பின்நவீனத்துவம் -

01. வரையறுக்கப்பட்ட நிலையை மறுத்து ஒருமைக்குப் பதிலாக பன்மையையும், மையத்திற்குப்பதிலாக விளிம்பு நிலையையும் பகுதி சார்ந்த பண்புகளையும் வேறுபாடுகளையும் வலியுறுத்துகிறது.
02. எல்லாக்காலத்துக்குமான பொதுவான உண்மைகளை உலகுகடந்த கருத்துக்களை சந்தேகிக்கிறது மறுக்கிறது.
03. வரலாற்றில் அதுகாலவரை ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்த மக்களின் தன்னிலையை ஒப்புக்கொண்டு ஐரோப்பிய மையவாதத்தை அது கட்டுடைக்கிறது.

மேற்கூறிய பிரகடனங்களின் அடிப்படையாகக் கொண்டே அது உலக சமூகம் மனிதன் வரலாறு பற்றிய தனது கருத்துக்களை முன்மொழிகிறது.

இன்றைய காலத்தை பின்நவீனத்துவ யுகம் எனக்கருதும் பின்நவீனத்துவவாதிகள் இக்கால சமூகத்தை பின்நவீன சமூகம் என்கிறார்கள் Daniel bell போன்றோரின் கருத்துக்கள் இதில் முக்கியமானவை “Post Industrial Society” (1960) என்ற அவரது நூல் இதுபற்றிய கொள்கை ஒன்றினைக் கொண்டிருக்கிறது. அக்கொள்கையின் அடிப்படை ‘தொழில் மயமாதல்’ என்பதாகும். ஒரு நாட்டின் அல்லது ஒரு சமூகத்தின் வளர்ச்சியை அறிந்து கொள்ள அதன் மொத்த தேசிய உற்பத்தியை (GUP) அடிப்படை என்கிறார் பெல். இந்த அடிப்படையை ஆதாரமாகக் கொண்டு உலக சமூக அமைப்பை Pre Industrial Society, Post Industrial Society ஆலைத் தொழில்வளர்ச்சிக்கு பிற்பட்ட சமூகம் என மூன்றாக அவர் வலுப்படுத்துகின்றார். இதில் பெரும்பாலான ஆசிய ஆபிரிக்க லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் சமூக அமைப்பை Pre Industrial Society என்னும் அதே நேரம் ஐரோப்பிய வட அமெரிக்க நாடுகளில் சில மிக அதிகமான GNP யை கொண்டுள்ளதால் அவை Post Industrial Society ஐ நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்றும் கூறும் பெல் 20ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இந்நிலையை இவ் இலக்கை அவை முழுமையாக அடைந்துவிடும் என்றார்.

இந்த Post Industrial Society ஐயே பின் நவீன சமூகம் எனக்கூறும் பின்நவீனத்துவவாதிகள் இந்த சமூகத்தில் உற்பத்திக்கு இடமில்லை. நுகர்வு தகவல் அறிவு இவைதான் இன்றைய சமூகத்தின் அடிப்படையில் அவர்களால் சமூகத்தின் அபிப்பிராயப்படி Post Industrial Society அதன் தன்மையில் முந்திய சமூகங்களை

விட வேறுபட்டதாக இருக்கும் இந்த சமூகத்தின் மொத்த உழைப்பாளர்களில் பத்தில் ஒன்பது பேர் மறைமுக உழைப்பில், அதாவது சேவைத்துறையில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். ஏனைய பத்தில் ஒன்றுக்கும் குறைவானவர்களே நேரடி இயந்திர உழைப்பாளிகளாக இருப்பார்கள். விவசாயத் தொழிலாளியோ நூற்றில் ஒருவராகவே இருப்பார். இதன் பொருள் உடல் உழைப்பு மிகக் குறைந்து அதனிடத்தைக் கருத்தால் உழைப்பவர்கள் பிடித்துக் கொள்வார்கள். இந்த சமூகத்தில் வேலை நாட்கள் கணிசமாகக் குறைந்துவிடும். ஆனால் மக்களின் கலை கலாசார ஈடுபாடு உச்சபட்சமாக இருக்கும் வேறு வார்த்தையில் கூறின் “இதுநாள் வரையான சமூகத்தின் அடிப்படை என்பது உற்பத்தியாகவே இருந்தது. ஆனால் தற்பொழுது உற்பத்தி அடிப்படையாக இருப்பது நுகர்வுதான். நுகர்வு, அறிவு, தகவல் ஆகியவை உற்பத்தியின் இடத்தைப் பிடித்து விட்டன. அதாவது 19ம் நூற்றாண்டு தகவல் நூற்றாண்டாகவே குறிக்கப்பட்டது. இனி அரசியல் பொருளாதார சிந்தனைகளுக்கு அறவே வேலை இல்லை. சமூகத்தில் இனி உற்பத்திக்கு அர்த்தம் இல்லை” இவ்வாறு இன்றுள்ள சமூகம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இன்றைய சமூகத்தில் உற்பத்திக்கு இடமில்லை. நுகர்வுதான் இன்றைய சமூகத்தின் அடிப்படை என்று சொல்கிறார்கள் இவர்கள் ஆனால் இந்நுகர்வுக்கான உற்பத்தி எங்கிருந்து வருகிறது? நுகர்வு தொடர வேண்டுமானால் உற்பத்தி தொடர்ந்தே ஆகவேண்டும் இந்த விஷயத்தில் பின்நவீனத்துவவாதிகள் உலகின் யதார்த்த நிலைமையைப் புரியாத அறிவிலிகளாக ஆகிவிட்டனர். என விமர்சிக்கப்படுவதுண்டு

இன்றைய சமூகத்திற்கு உற்பத்தியில்ல நுகர்வு தகவல் அறிவு ஆகியவைதான் முக்கியம் என்கின்ற இச்சிந்தனையாளர்கள் அமெரிக்க ஐரோப்பாவுக்குரியவர்கள். இவர்களது நாடுகளின் பெரும்பான்மைப் பொருளாதாரம் தகவல் துறையிலிருந்தே கிடைக்கிறது. அதனால்தான் உற்பத்தி அவசியமற்றது என்று சொல்லும் துணிவு இவர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

புற உலகைப்பறிந்து கொள்ளல் போன்ற விஷயங்களிலும் பின்நவீனத்துவம் வேறுபட்ட நிலைப்பாட்டையே கொண்டிருக்கிறது Richard wasson குறிப்பிடுவது போல பின்நவீனத்துவம் வரையறைகள் நிறைந்த உலகைத் தகர்த்து ஒரு புதிய விடுதலையை நோக்கிச் செல்கிறது. நம்மைச் சுற்றியுள்ள இந்த உலகம் நாம் வாழும் சமூகம் இவை ஒரு முழுமையான வெளிப்புற யதார்த்தம். இந்த யதார்த்தை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும். உள்வாங்கிக் கொள்ள முடியும். ஏன் முயன்று ஆராய்ந்துபார்க்கவும் முடியும் என்கிறது அமைப்பியல்வாதம். ஆனால் இதற்கு மாறாக புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முழுமையான வெளிப்புற யதார்த்தம் என்பது மனிதனுக்கு வெளியே கிடையாது. எனவே அதை அறிவதற்கோ, ஆராய்வதற்கோ எந்த சாத்தியமும் இல்லை என்கிறது பின் நவீனத்துவம். வெளியிலிருந்து பார்த்து எந்த உண்மையையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது எனும் போது மனித அறிவினால் புற உலகை எவ்வாறு புரிந்துகொள்ளமுடியும்? அவ்வாறு ஒருவர் புரிந்து கொள்ள முற்படுவாராயின் அப்புரிதல் உலகு பற்றிய அவரது கருத்துத் தொகுப்பாக, எடுத்துரைப்பாக இருக்கும். இவ்எடுத்துரைப்பு அவரது உலகு பற்றிய

வெறும் ஊகம் மட்டுமே இன்னும் விரிவாகச் சொல்லப்போனால் புற உலகுபற்றிய அறிவுத்தேட்டம் மனிதன் தோன்றிய காலம் தொட்டே உருவாகிவிட்டது. ஆனால் அது வெளியீடாக மாறியது மொழி உருவானதன் பின்னர்தான். மனிதனின் உலகுபற்றிய சிந்தனை வெறும் ஊகத்தொகுப்பு மட்டுமே. அது அவனது கருத்து மட்டுமே. இக்கருத்துக்கள் காலாகாலமாக எடுத்துரைப்புக்கள் மூலம் மக்களைச் சென்றடைகிறது. மனிதன் இயல்பாகவே ஒரு கதை சொல்லி Narrator தான் இவ்வியல்பு காரணமாக அவன் தனது கருத்தைப் பிறமனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தும் போது அதில் கற்பனை கலந்து வெளியிடுகிறான். அக்கற்பனையில் ஒழுக்கம், நீதி, புனைவு, நம்பிக்கை பொறாமை என அனைத்தும் அடங்கியிருக்கும்.

எடுத்துரைப்பு நிகழும் போது அதில் நியாயப்படுத்தல் என்றதொரு அம்சமும் உடனடியாக நிகழ்கிறது. அதாவது எடுத்துரைப்புக்கள் மூலம் செய்திபரப்பப்படும் போது கருத்துவாக்கங்கள் தோன்றுகின்றன. பெரும்பான்மையினரால் ஒப்புக் கொள்ளப்படும் கருத்துவாக்கங்கள் நியாயப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் பெரும்பான்மையினரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு நியாயப்படுத்தப்படும் இக்கருத்தாக்கங்கள் புற உலக உண்மையல்ல அது புற உலகப் பற்றிய கதை சொல்லின் கருத்துத்தொகுப்பு மட்டுமே. அவை மனிதர்களின் உலகுபற்றிய கருத்தாக்கங்கள் மட்டுமே அன்றி உண்மை அல்ல. அவை புற உலகைச்சரியாகப் பிரதிபலிக்காது. எனவே இவற்றைக்கொண்டு இந்த ஒட்டு மொத்த உலகையும் ஒரு எளிமையான வாக்கியத்தில் எவ்வாறு விளக்கிவைக்க முடியும்? ஆக மனித அறிவினால் உலகைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. மனிதனின் அகநிலையிலே புற உலகைப் புரிந்துகொள்ள முடியுமே தவிர புற நிலையில் அல்ல. இதுதான் உலகுபற்றிய பின்நவீனத்துவ விளக்கம் அகநிலையில் அன்றி புற நிலையில் உலகைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இதுவொரு கருத்து முதல்வாத விளக்கம் இதைத்தான் பின்நவீனத்துவமும் செய்திருக்கிறது 'George Berkeley Treatise concerning Principles of human Knowledge' என்ற நூலில் இப்படிச் கூறுகின்றார். புலனுணர்வே உண்மை. புற உலகு பொய். புலனுணர்வினால் உண்டாகும் மனப்பதிவுதான் உலகமே அன்றி மனத்தை விட்டும் தனியாக மனத்துக்கு வெளியே உலகம் என ஒன்றில்லை. Kant புற உலகு அல்லது பொருள் என நாம் கூறுவது உணர்வினால் அறியத்தக்க ஒரு நிகழ்வு என்கிறார். உலகைத் தாக்க ரீதியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. புரிதல் என்பது உள்ளுணர்வு அல்லது இயல்புணர்ச்சி சார்ந்த ஒன்று என்கிறார். இதைத்தான் சங்கரர் அத்வைதத்தில் "ஐகன் நித்ய" (புறநிலை யதார்த்தம் புரிந்து கொள்ளப்படமுடியாது) என்கிறார். நீட்சே இச்சிந்தனைகள் யாவும் அகவயக் கருத்து முதல் வாதம் என அழைக்கப்படும் என்கிறார். இக் கருத்து முதல் வாதத்தின் மறுபிறவியே - மற்றொரு புதிய வடிவமே பின்நவீனம். லெனினின் வார்த்தையில் சொல்வதானால் சொல்லாக்கங்கள்தான் புதினே அன்றி சரக்கு பழையதுதான். கருத்துமுதல் வாதப் பாரம்பரியத்தை பின் நவீனத்துவம் புதிய சொல்லாக்கங்களின் மூலம் மீட்டுவாக்கம் செய்திருக்கிறது அவ்வளவுதான் இதனை நாம் Philosophical plagiarism எனச் சொல்லமுடியும்.

உலகுபற்றி கருத்துமுதல்வாத விளக்க மொன்றினை பின்நவீனத்துவம் இவ்வாறு வழங்குவதன் மூலம் உலகு குறித்து மனிதனுக்கிருந்த நீண்டகால நிலைப்பாட்டை அவநம்பிக்கைக்குள்ளாக்கியுள்ளது. அறிவின் மீது மனிதனுக்கு இருந்த மரபார்ந்த நம்பிக்கையை சிதைத்திருக்கிறது. புற உலகுக்கும் மனிதப் புரிதல்களுக்குமிடையே அந்நியத்தன்மையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்ற விமர்சனங்களும் இருக்கின்றன.

உலகைப்புரிந்து கொள்வது சாத்தியமில்லை. அவ்வாறு புரிந்து கொள்ள மனிதன் முற்படும் போது அதுபற்றிய ஊகங்களை மட்டுமே எடுத்துரைப்புக்கள் வெளியிட முடியும். இவ்ஊகங்கள் அவனது சொந்த எடுத்துரைப்புக்கள் மாத்திரமே எனக்கூறும் பின்நவீனத்துவவாதிகள் பகுத்தறிவு, மனித உரிமை, ஜனநாயகம், சோசலிசம், மனிதநேயம், மாறுவிடுதலை, நீதி, ஒழுக்கம், உண்மைகள் போன்ற நவீனகால சிந்தனைகள் அனைத்தும் வெறும் எடுத்துரைப்புக்களே, கற்பனைகளே, ஊகங்களே என்கின்றனர். இதுபற்றி Lyotard குறிப்பிடும் போது 19ம் நூற்றாண்டின் அனைத்தும் தத்துவவாதிகளும் சில எடுத்துரைப்புக்களை அல்லது கற்பனைகளையே தரமுயற்சித்தனர். ஆனால் “அவை அனைத்தும் இன்று காலவதியாகிவிட்டன” என்றார். பின்நவீனத்துவ சமூகத்தில் இத்தகைய அரசியல் அறிவுக்கும் கொள்கை ரீதியான அறிவுக்கும் எதிர்வினை காட்டக்கூடிய மனநிலைக்கும் இடமிருக்காது என்கிறார். அவர் ஆனால் இவ் எடுத்துரைப்புக்கள் வெறும் கற்பனைதான் என்பதை பின்நவீன மனிதன் அறிந்து கொண்டதும் இவற்றின் மீது நம்பிக்கை இழக்கின்றான், அவற்றை வெறுக்கிறான், மனச் சோர்வடைகிறான், மிதந்து திரியும் பிரக்ஞையுடையவனாய் அங்குமிங்கும் அலைகிறான். இதுபற்றி பின்நவீனத்துவாதிகள் ‘கையறுநிலையில் பின் நவீனத்துவ மனிதன் வாழ்கின்றான்; எல்லா மக்களுக்கும் எல்லாக் காலங்களுக்கும் பொருந்தக் கூடிய நீதி, உண்மை, பகுத்தறிவு என்கின்ற அடித்தளங்கள் எல்லாம் தகர்ந்து போய் இன்றைய மனிதன் உனது பிரக்ஞையைக் கட்டிப் போடுவதற்கு நம்பிக்கைகள் அடித்தளங்கள் ஏதுமின்றி மிதந்து திரியும் பிரக்ஞையுடைவனாய் நிற்கிறான். அவன் பின்பற்றிய தத்துவங்கள் எல்லாமே அவனைக் காலை வாரிவிட்ட நிலையில் அவனது நம்பிக்கைகள் எல்லாமே பொய்த்துப்போன சூழலில் அவன் எதிர்கொள்ளும் சகல வன்முறைகளையும் நியாயப்படுத்தவே இன்றைய தர்க்கங்கள் எல்லாம் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சூழலில் வேறென்ன செய்யான்?’ என்கின்றனர். அவ்வாறாயின் இத்தகைய அவலநிலையைக் கடந்த பின்நவீனம் கூறும் வழிதான் என்ன? வழி எதுவும் இல்லை என்பதுதான் அதன்வழி வழி கூறுவதற்கு பின்நவீனத்துவம் ஒரு எடுத்துரைப்பு அல்ல எனவே அது வழிகூறாது ஏற்கனவே உள்ள எடுத்துரைப்புக்களின் வெறுமையைச் சுட்டிக்காட்டுவதோடு பணி முடிவுறுகின்றது என்கிறது பின்நவீனத்துவம். தனக்குள்ள பொறுப்பை தட்டிக்கழிக்கும் ஒரு செயல் இது என விமர்சிக்கப்படுகிறது.

பின்நவீனத்துவத்தின் மேற்கூறிய நிலைப்பாடு காரணமாக ஜனநாயகம் உரிமை, நீதி, ஒழுக்கம், மனிதநேயம், விடுதலை போன்ற நவீன மதிப்பீடுகள் எல்லாம் கேள்விக்குட்பட்டிருக்கின்றன. அவை தடுக்கப்படுகின்றன இன்று நாம் செய்ய வேண்டியது இதுதான் இம்மதிப்பீடுகளின் பலன்கள் சிறப்புக்கள், இலாபங்கள்,

முன்னேற்றங்கள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். எனவே தான் ஹெபர் மாஸ் கூறுவதுபோல "இன்றைய சமூகத்தின் முன்னுள்ள முதல்வேலை நவீனத்துவத்தின் செயல்பாட்டை தீவிரமாக மேற்கொண்டு தொடரவேண்டுமே ஒழிய அதைவிட்டு நவீனத்துவத்தை மறுப்பதென்பது குளியல் தொட்டித் தண்ணீருடன் குழந்தையையும் சேர்த்தே கொட்டிவிடுவது போன்ற செயலாகும்". நவீனத்துவத்தை தொடர்வதே இன்றைய தேவை ஒழிய குறைகளுக்காக முற்றிலும் நவீனத்துவத்தை நிராகரிப்பது தவறு எனப்படுகிறது.

நவீன கால மதிப்பீடுகளை வெறும் கற்பனைகளாக பிரகடனம் செய்த பின்நவீனத்துவவாதிகள் வேறுசில அடிப்படைக் கருதுகோள்களையும் முதன்மைப் படுத்துகிறார்கள். அதில் ஒன்றுதான் பொதுக்கருத்து என ஒன்றிருக்க முடியாது. இருப்பதெல்லாம் தனித்தனிக்கூறுகள். தனித்தனி நிகழ்வுகள். தனித்தனி அம்சங்கள் என்பதால் தனிக்கருத்தே பொருளுடையது வலியுறுத்தப்பட வேண்டியது என்கிறார்கள். பொதுமை வேறுபாடுகளை, விலகல்களை ஒதுக்குகிறது இல்லாமல் செய்துவிடுகிறது என்பது இவர்கள் கருத்து. உதாரணமாக இன்று வட கிழக்கில் வாழ்கின்ற தமிழ் முஸ்லிம் இ.சு சமூகங்களையும் 'தமிழ் தேசியம்' என்கின்ற ஒரு பொதுமையின் கீழ் வைத்து நோக்க முற்படுகிறார்கள். ஆனால் இவ்விரு சமூகங்களும் தமக்கென்றே தனித்துவமான வேறுபாடுகளை, அடையாளங்களை, கலாசாரங்களை, நடத்தைகளை, உறவுமுறைகளை தனித்தனியாகக் கொண்டிருக்கின்றன. 'தமிழ் தேசியம்' என்ற ஒரு பொதுமையாக்கத்தினுள் இவ்விரு சமூகங்களும் இணைக்கப்படும்போது அவற்றின் அடையாளங்களை, தனித்துவங்களை இப் பொதுமையாக்கம் இல்லாமல் செய்துவிடுகிறது. எனவேதான் சமூகத்தில் நிலவும் பன்மைக் கூறுகளை மறுதலிக்கும் போக்கு பொதுமைக் கொள்கைக்கு இருக்கிறது என்றார் லிலோதார்த். பொதுமைப்படுத்தலின் போது ஓர் ஒற்றை மையம் உருவாகிறது அந்த ஒற்றை மையத்தினுள் சமூகக் குழுக்களின் அடையாளங்கள் அனைத்தும் கரைக்கப்பட்டுவிடுகின்றன. அல்லது ஒடுக்கப்பட்டு விடுகின்றன. அந்த ஒற்றை மையம் உண்மை அல்லது உயர்தரம் கொண்டதாக ஆக்கப்பட்டு சகல சமூகக்குழுக்களும் அந்த அடையாளங்களை அந்த ஒற்றை மையத்தை நோக்கி தளமமைத்துக் கொள்ளுமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றன. அந்த ஒற்றை மையம் சகலரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக ஒரு தோற்றம் உருவாக்கப்படுகிறது. ஒரு பொதுவிதிக்குள் அனைத்தும் கொண்டுவரப்படுகின்றன. இது அதிகாரத்தின் ஒரு வடிவம் என்கிறார் லியோதார்த். இது ஒரு விதமான காலணி ஆதிக்கம் என்பது அவரது கருத்து. எனவே பொதுமைக்குப் பதிலாக தனிக்கூறுகள், தனிநிகழ்வுகளே கருத்திற்கொள்ளப்படவேண்டியதும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டியதுமாகும் என்கிறது பின்நவீனத்துவம். பின்நவீனம் வலியுறுத்தும் கருத்துக்களில் இது முற்போக்கானது என்பது சில விமர்சகர்களின் அபிப்பிராயமாகும்.

இச்சிந்தனை மரபில் அடுத்த அம்சம் கருத்தொற்றுமை என்ற பெயரால் கருத்துச் சுதந்திரம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காகப் பேசுவது. அதாவது வரலாறு புறக்கணித்த

வரலாற்றில் மறுக்கப்பட்டவர்களைப்பற்றி பேசுகிறது. இவர்களை விளிம்புநிலை மக்கள் என பின்நவீனம் அழைக்கிறது. இக்கருத்தை முதன் முதலில் முன்மொழிந்தார் டோஸ்டோவ்ஸ்கி என்ற ரஷ்ய எழுத்தாளர்தான். சமூகத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்ட பைத்தியக்காரர்கள், கைதிகள் போன்றோரை விளிம்பு நிலை மனிதர்கள் என அவர் அழைத்தார். அம்மக்களின் விடுதலைக்காகவும் அவர் குரல் கொடுத்தார். அதனையடுத்து பிரான்பேர்ட் (Frankfurt) சிந்தனா கூடத்தைச் சேர்ந்த Herbert Marcuse என்பார். 'ஒற்றைப் பரிமாண மனிதன்' என்ற நூலில் இதுபற்றிக் கூறினார். சமூகத்தின் அதிகார மையத்திலுள்ள முதலாளியும், தொழிலாளியும் அதிகாரத்திற்காகப் போராடுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் சமூகத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டு விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட மக்கள் குறித்து கிஞ்சித்தும் கவலை கொள்வதில்லை என Marcuse தனது நூலில் கூறினார். மாணவர், பெண்கள், வேலையில்லாதோர். ஆகியோரை விளிம்பு நிலை மனிதர்கள் எனக் குறிப்பிட்ட அவர் இன்றைய சமூகத்தில் இவ்விளிம்புநிலை மனிதர்களின் போராட்டம்தான் இக்கால கட்டத்தின் போர் என்கிறார். இந்தக் கருத்தின் விரிவாக்கமே பின்நவீனத்துவத்தின் விளிம்பு நிலைச் சிந்தனை. மார்க்சியஸ் கூறிய பெண்கள், மாணவர்கள், வேலையில்லாத மக்கள் ஆகியோருடன் ஓரினச் சேர்க்கையாளர்கள், கறுப்பர் ஆகியோரையும் சேர்த்து பின் நவீனத்துவவாதிகள் தமது சிந்தனையை வளர்த்தனர். இந்தியாவில் தலித்துகள் இவர்களது பட்டியலில் இப்போது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் பித்துநிலைக்காரர்கள், கைதிகள், மாணவர்கள், பெண்கள், வேலையில்லாதோர், ஓரினச்சேர்க்கையாளர்கள், கறுப்பர்கள், தலித்துகள் என வரலாறு மறுக்கப்பட்ட மனிதர்களை விளிம்புநிலைச் சிந்தனைமூலம் வரலாற்றின் கதாநாயகர்களாக ஆக்குகிறது பின்நவீனத்துவம்.

இறுதியாக பின்நவீனத்துவத்தின் மேற்கூறிய கருத்துக்களை அனைத்தையும் விமர்சனரீதியில் சுருங்க நோக்கின் பின்நவீனம் கருத்தியல் ரீதியில் சமூகத்தை அர்த்தமற்றதாகக் குகிறது. சமூக சாரத்தை மறுக்கிறது. சமூக உறவுகளை வலுவற்றவையாக வரையறுக்கப்படமுடியாதவையாக அறியப்பட முடியாதவையாக ஆக்குகிறது. புறவுலகின் அர்த்தமின்மையையும், அந்நியத்தன்மையையும் அது வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும் Gerald Graff கூறுவது போல பின்நவீனம் ஒருவகையான சடங்குத்தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. அது ஒரு புதிய ஐதீகத்தை முன்வைக்கிறது. உலகைப்பற்றியும், மனிதனைப்பற்றியும் தெளிவான கருத்தாக்கம் எதனையும் அது முன்வைக்கவில்லை. எல்லாப் பண்பாட்டு வேர்களையும் சமூகப் பொறுப் புணர்வுகளையும் இழந்துவிட்ட நவீன நகர்ப்புற வர்க்கத்தின் சிந்தனை என இது அழைக்கப்படுகிறது. எனவேதான் பின்நவீனத்துவமானது ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒருமைப்பட்ட ஒரு முழுமையான பூரணமான செல்நெறி அல்ல. ஆகவேதான் Ihab Hassan கூறுவது போல பின்நவீனத்துவம் இன்னமும் விவாதத்திற்குரிய பொருளாகவே இருந்துவருகிறது. என்பதை ஒரு நல்ல முடிவாக நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

முதலாவது சியோனிஸ மாநாடு :

தீர்மானங்கள் , எதிர்வினைகள் குறித்த ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை

எஸ்.எம். அய்யூப்

1897 ம் ஆண்டு முதலாவது சியோனிஷ் மாநாடு நடைபெற்றது. அதிலேதான் இவ்வுலகை அடிமைப்படுத்துவதற்கான திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. பலஸ்தீனிலே இஸ்ரவேலர்களுக்கான ஒரு நாட்டை அமைப்பதற்கு முன்னரும், அமைக்கும் போதும், அமைக்கப்பட்ட பின்னரும் ஒரு யூதன் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும் எனவும் அங்குதான் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1897ல் இருந்து 1951வரை யூதத் தலைவர்கள் 23 மாநாடுகளை நடத்தினார்கள். இவற்றின் நோக்கம் நாடற்ற யூதர்களுக்கு ஒரு சர்வதேச சியோனிஷ் நாட்டை உருவாக்குவதாக அமைந்திருந்தது. அவர்களது முதலாவது மாநாடு சுவிட்சர்லாந்தில் உள்ள 'போல்' நகரில் 1897 இல் 'ஹோர்தஸில்'★ என்பவனின் தலைமையில் நடைபெற்றது. யூதர்களின் 50அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளுக்க 300 யூத அறிஞர்கள் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார்கள். மிக மிக இரகசியமாக திட்டமிடப்பட்டு மூடி மறைக்கப்பட்ட ஒரு மாநாடு இதுவாகும். இங்கு எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்கள் Protocols (போட்டோ கோல்ஸ்) எனப்படும். இரகசியமாக நடந்த இம்மாநாடும், அங்கு எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களும் எப்படி அம்பலத்துக்கு வந்தன?

★ இவன்தான் சியோனிஷத்தின் ஸ்தாபகர். 1860 இல் 'யூதாபிஸ்த்' எனும் நகரத்தில் பிறந்து பின் பைனா எனும் பிரதேசத்துக்குச் சென்றான். 1895இல் 'யூதநாடு' (அத்தவல்லதுல் யஹூதிய்யா) எனும் நூலை எழுதினான் 1904 இல் மரணமானான். இவனது பிணம் பலஸ்தீனுக்குத் கொண்டுவரப்பட்டு புதைக்கப்பட்டது.

இந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட முக்கிய தலைவர்களில் ஒருவருடன் ஒரு பிரான்சிய பெண்ணுக்கு தொடர்பேற்றப்பட்டது. அவள் அவரிடமிருந்த அம்மாநாடு தொடர்பான இரகசியங்களைக் கறக்கலானாள். இரகசியங்களையெல்லாம் தெரிந்து கொண்டதன் பிற்பாடு அவரை விட்டும் அவள் ஓடிவிட்டாள். பின்னாளில்தான் தெரியவந்தது அவள் ஒரு உளவாளியென்று. தான் பெற்றுக்கொண்ட இரகசியங்களை 'அலக்ஸ்நைகூலா நைபத்ஸ்' என்வரிடம் ஒப்படைத்தாள். இவர் கிழக்கு ரஷ்யாவின் முக்கியஸ்தர்களில் ஒருவராக இருந்தார்.

தனக்குக் கிடைத்த இரசியங்களை ஒரு பெறுமதிமிக்க சொத்தாக இவர் கருதினார். இதிலுள்ள அபாயங்களையும், உலகத்திற்கு எதிரான சதிகளையும் எடைபோட்டுப்பார்த்தார். குறிப்பாக இந்த சதித்திட்டங்கள் ரஷ்யாவை எவ்வாறு பாதிக்கும் என கணித்துப்பார்த்தார். எனவே தன்னிடம் இந்த ரகசியங்கள் இருப்பதைவிட தன்னை விட ஒரு நம்பிக்கைக்குரியவரிடம் இருப்பது மேல் எனக்கருதி நண்பரும் அறிஞருமான சேர்ஜி நைலூஸ் என்பவரிடம் ஒப்படைத்தார்.

நைலூஸ் இந்த சதித்திட்டங்களை அணுவணுவாக ஆராய்ந்தார். நாளுக்குநாள் நடந்து கொண்டிருக்கும் நிகழ்வுகளுக்கும் தான் பெற்றுக் கொண்ட இரகசியங்களுக்குமிடையே தொடர்பு இருப்பதைக் கண்டார். பின்வரும் விடயங்கள் அவர் தெரிந்து கொண்ட இரகசியங்களில் காணப்பட்டன.

1. ரஷ்யாவில் ரோம அரசை வீழ்த்தி அங்கு கம்யூனிஸ அரசை ஏற்படுத்துவதோடு உலகிலே கலகங்கள், சதிகள் செய்வதற்கான மத்தி நிலையமாகவும் ரஷ்யாவை ஆக்குதல்
2. இஸ்வேலர்களுக்கான நாட்டை அமைப்பதற்கு முடி உஸ்மானிய சாம்ராஜ்யத்தை வீழ்த்துதல்.
3. பலஸ்தீனுக்கு யூதர்கள் மீண்டும் செல்லுதலும், அங்கு இஸ்ரேல் என்ற நாட்டை அமைப்பது.
4. ஐரோப்பாவிலுள்ள அரசுகளை வீழ்த்துதல்
5. வரலாற்றில் முதல் தடவையாக உலக யுத்தங்களை ஏற்படுத்தல்.

மேற் கொண்ட விடயங்களும், இன்னும் பல விடயங்களும் தவறாமல் நடந்து கொண்டிருப்பதையும் இந்த பின்னணியில் இன்னும் பல விடயங்கள் நடக்கவிருப்பதையும் நைலூஸ் உணர்ந்து கொண்டார்.

1901 இல் நைலூஸ் தம் கரங்களில் கிடைத்த இரகசியங்களை ரஷ்யாவில் முதல் தடவையாக 1902இல் சில பிரதிகள் மூலம் வெளியிட்டார். இதன் மூலம் யூதர்களின் சதிகள் உலகுக்கு தெரிய வந்தன. இதனால் யூதர்களுக்கெதிரான படு கொலைகள் தொடர்ந்தன. எந்த அளவுக்கு என்றால், ஒரு தடவையில் பத்தாயிரம் பேர் கொல்லப்பட்டனர். இந்நிலை குறித்து சியோனிஷத் தலைவன் தன்னைத் தானே அறைந்து கொண்டான். யூதர்கள் போட்டகோல்ஸ் இரகசியங்கள் தங்களுடைய கைங்கரியம் அல்ல எனவும் அவை தமது இனத்துக்கெதிராக பகைவர்களால் இட்டுக் கட்டப்பட்டவை எனவும் பிரச்சாரம் செய்தனர். ஆனால், நாளாந்தம் நடக்கும் நிகழ்வுகளுக்கும் இத்திட்டங்களுக்குமிடையே ஓர் தொடர்பு இருப்பதால் உலகம் அவர்களது வாதங்களை ஏற்கவில்லை. அத்தோடு நாளாந்தம் நடக்கும் நிகழ்வுகள் சடுதியாக அல்லது இயல்பாகவே நடக்கின்றதென்றால் அது எப்படி யூதர்களுக்கு மட்டும் சாதகமாக நடக்கும் என உலகம் கேட்டது. இந்த ஆணித்தரமான வாதத்திற்கு அவர்களால் விடையளிக்க முடியவில்லை. ரஷ்யாவின் எல்லா மொழிகளிலும் போட்டோ கோல்ஸ் பெயர்க்கப்பட்டன. இது இன்னும் யூதர்களுக்கெதிரான கொலையை ஆதிகரிக்க வைத்தன.

இந்நிலை தொடர்ந்ததால், இந்த இரகசியங்களை உலகின் கண்களைவிட்டும் மறைக்க யூதர்கள் முயன்றனர். விலைகொடுத்து சந்தையில் உள்ள பிரதிகளை வாங்கி எரித்தார்கள். அது எதிர்பார்த்தளவு பலனை அளிக்கவில்லை. இறுதியில் தம்மிடத்திலிருந்த தங்கத்தையும், பெண்களையும் முக்கிய நபர்களுக்கு கொடுப்பதன் மூலமாக தங்களுக்கெதிரான படுகொலைகளை நிறுத்தவும், பிரசுரங்களை ஒழிக்கவும் முயன்றார்கள். இது ஓரளவு பலனைக் கொடுத்தது.

1905 இல் நைலூஸ் மீண்டும் முன்னுரையோடும், பின்னிணைப்போடும் போட்டோகோல்ஸ் இரகசியத்தை வெளியிட்டார். இது ஆச்சரியமான முறையில் சந்தையில் முடிவடைந்தது. யூதர்கள் அதனை சந்தையிலிருந்து வாங்கி எரித்து விட்டார்கள். நைலூஸ் 1911 இல் மீண்டும் அவற்றை வெளியிட்டார். முன்போலவே அவையும் முடிந்து விட்டன. 1917 இல் மீண்டும் முயன்றார். எனினும் இக்காலத்தில் யூதர்களுக்கு அரசு மட்டத்தில் ஒரு 'பிடி' இருந்ததால் இதன்பிறகு யாரும் ரஷ்யாவில் மறு பிரசுரம் செய்யவில்லை.

1905இல் ரஷ்யாவில் வெளியான போட்டோகோல்ஸின் ஒரு பிரதி பிரித்தானிய நூதனசாலைக்கு 1906 ஓகஸ்ட் 10இல் போய்ச் சேர்ந்தது. ஆனால் அப்பிரதி 1917ல் ரஷ்யாவில் கம்யூனிசப் புரட்சி ஏற்படும்வரை யாருடைய கண்ணிலும் படாமல் கிடந்தது. அப்போது புரட்சி பற்றி ஒரு பத்திரிகைக்கு தகவல் சேர்த்துவருமாறு 'பக்தார் மாரிஸ்டன்' என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார். அதற்காக அவர் பல ரஷ்ய நாட்டுப் புத்தகங்களை வாசித்தார். அதிலொன்றாக இந்த போட்டோகோல்சும் காணப்பட்டது.

போட்டோகோல்சை வாசித்தபோது 1905 இல் நைலாஸ் எழுதிவைத்த மாதிரியே 1917 இல் கம்ப்யூனிசப் புரட்சி நடந்ததை அவதானித்தார். (அதாவது 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நைலாஸ் எழுதி வைத்துவிட்டார்.) இதனைக்கண்ட அந்த பக்தூர் மாரிஸ்டன் எனும் நிருபர் போட்டோகோல்சை ஆங்கிலத்துக்கு மொழி பெயர்த்தார். இது பல பதிப்புக்களைக் கண்டது. இறுதியானதும் 5ஆவதுமான பதிப்பு 1921 இல் வெளிவந்தது.

1919 இல் போட்டோ கோல்ஸ் ஜேர்மனிய மொழிக்கு மொழி பெயர்க்கப்பட்டது, பின் பிரான்ஸ், இத்தாலிய மொழிகளிலும் பெயர்க்கப்பட்டது. யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து அமெரிக்காவிலும் இது பரவியது பின் இது நூலகங்களிலிருந்து மாயமான முறையில் உலகின் கண்களை விட்டும் மறைந்து விட்டது.

இந்த மறைவு தொடரவில்லை. பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் போட்டோகோல்ஸ் பற்றி அதிகம் எழுதின. அவ்வாறு எழுதப்படுவதை நிறுத்துவதற்கு பல பிரயத்தனங்களை யூதர்கள் மேற்கொண்டார்கள். பிரித்தானிய பொதுச்சபை (The house of commons) யிலுள்ள தாங்கள் உதவியாளர்களிடமும் சென்றார்கள் அதுவும் முடியாமல் போய்விட்டது.

இறுதியாக சந்தையிலுள்ளவற்றை வாங்கி எரிக்கலானார்கள். போட்டோ கோல்ஸ் பற்றி எழுதும் எழுத்தாளர்களுக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கும் தங்கத்தையும், இளவயதுப் பெண்களையும் கொடுத்து எழுதுவதைத் தடுத்தார்கள். மீறி எழுவோரை மிகவும் கொடுமான முறையில் படுகொலை செய்தார்கள்.

இதுதான் யூதர்கள் நடத்திய முதலாவது சியோனிச மாநாடும், அங்கு தீட்டப்பட்ட இரகசியத் திட்டங்களில் சிலதும், அது சந்தித்த எதிர்வினைவுகளுமாகும். யூதர்கள் எப்போதும் உலகிற்கும் உலகமக்களுக்கும் எதிரானவர்களாகவே இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். புதையல் எடுப்பதற்கு பலிகொடுக்கப்படுவது மாதிரி தாங்கள் நலன் பேணப்பட அடுத்தவரை வீழ்த்தியே வந்திருக்கிறார்கள். உலகில் நடந்த யுத்தங்களுக்கும் ஆட்சிகளின் வீழ்ச்சிகளுக்கும் பின்னால் யூதர்களின் சதி இருந்திருக்கிறது. இன்று உலகில் நடக்கின்ற அனேக கொடுமைகளுக்கு யூதர்களே காரணமாக இருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் கடந்த செப்டெம்பர் தாக்குதலைக் கூட இவர்களே செய்தார்கள் என ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. “அல்குர்ஆனும்” சுருக்கமாகச் இவர்கள் பற்றிச் சொல்கிறது.

“இன்னும் அவர்கள் பூமியில் குழப்பம் செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள்” அல் மாயிதா 64

உசாத்துணை :

01. ஹகீகதுல் யஹூத் - புவாத் இப்னு சைய்யித் அப்துர்ரஹ்மான் அர்ரிபாயா

முஸ்லிம்களும் தேசிய இனப்பிரச்சினைத் தீர்வு முயற்சியில் அவர்களின் நிலையும்

எம்.எம்.பாஸீல்

பின்வரும் இக்கட்டுரையில் இலங்கை முஸ்லிம்கள் பற்றியும் அவர்கள் அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்ட விதம் சம்பந்தமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் இந்நாட்டில் நிலவும் இனப் பிரச்சினையால் இச்சமூகம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதை விளக்குகிறது. இறுதியில் இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வில் முஸ்லிம்களுக்கும் எவ்வாறான காப்பீடு வழங்கப்பட வேண்டும். என்பது பற்றியும் தெளிவாகக் கூறுகின்றது.

இலங்கை பல்லின கலாச்சார, சமூக வேறுபாடுகளைக் கொண்ட நாடாகும். இங்கு பெரும்பான்மையினராக சிங்களவர்களும், சிறுபான்மையோராக தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் ஏனையோரும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவற்றுள் முக்கியமான மூன்று சமூகங்களையும் எடுத்துக் கொண்டால் இவர்கள் அனைவரும் இந்நாட்டில் “வந்தேறு குடிகள்” என்பதில் எந்த ஐயமுமில்லை. ஆனாலும், மிக நீண்டகாலமாகவே சிங்களவர்களும், தமிழர்களும் தனித்தனி சமூகங்கள் எனவும் முஸ்லிம்கள் ஒரு குழு அல்லது வியாபாரக் கூட்டம் என்றும் கருதப்பட்டுள்ளனர். குறிப்பாக சிங்களத் தலைவரான அநகாரிக தர்மபால, தமிழ்தலைவரான பொன்னம்பலம் இராமநாதன் ஆகியோரால் முஸ்லிம்கள் இந்நாட்டில் வாழும் ஒரு குழு என அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். எவ்வாறாயினும், இலங்கை சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதன் பின்னரான அண்மைக்கால வரலாற்றின் அடிப்படையில் இந்நாட்டில் வாழும் முஸ்லிம்களும் ஒரு சமூகத்தவர்கள் என்ற கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1960 ஆம் ஆண்டு வரையான முஸ்லிம்களின் அரசியல் வரலாற்றின்படி அவர்கள் பெருமளவு அரசியல் விழிப்புணர்வு பெற்றவர்களாகவோ அல்லது அரசியல் பங்குபற்றலில் கூடியளவு ஆர்வம் காட்டியவர்களாகவோ காணப்படவில்லை. இருப்பினும் கூட 1960, 1970 தசாப்தங்களில் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் இடம்பெற்ற கல்வி மறுமலர்ச்சி, அவர்களையும் இந்நாட்டின் தேசிய அரசியலில் ஒரு முக்கிய சக்தியாக மாற்றியமைத்துள்ளது. சுதந்திரகால முதல், 1980 ஆம் ஆண்டு தசாப்தத்தின் ஆரம்ப காலம் வரை முஸ்லிம்கள் மத்தியில் சமூக நலக் குழுக்களும், சில அரசியல்

கட்சிகளும் தோற்றம் பெற்று இருப்பினும் அவற்றுள் பெரும்பாலானவை தேசிய கட்சிகளான ஐக்கிய தேசிய கட்சியிலும், ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திர கட்சியிலும் இணைந்து செயற்படத் தலைப்பட்டன. குறிப்பாக வட - கிழக்கில் சில முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் தமிழ் மக்களின் முக்கிய கட்சியான தமிழ் அரசுக் கட்சியில் சேர்ந்து பாராளுமன்ற ஆசனங்களைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

இவ்வாறு வாழ்ந்துவரும் இந்நாட்டு முஸ்லிம்கள் மத்தியில் 1980 ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்து அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி ஒன்று ஏற்பட்டிருப்பதனைத் தெளிவாக புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

இந்நாட்டில் நீண்ட காலமாக புரையோடிப்போயிருக்கும் இனப்பிரச்சினையின் தீர்ச்சுவாலை, இப்பிரச்சினையில் ஆரம்பத்தில் சம்பந்தப்படாத முஸ்லிம்களையும் வெகுவாக பாதித்தது. குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்தில் உருவெடுத்த முஸ்லிம் - தமிழ் இனக்கலவரங்களும், அதனுடாக முஸ்லிம்கள் தமது உயிர்களையும், உடமைகளையும் இழக்க வந்ததனாலும், தமது சமூகத்தின் எதிர்காலம் பற்றியும், தமக்கென ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அரசியல் ஸ்தாபனம் பற்றியும் சிந்திக்க தலைப்பட்டனர். இவ்வேளையில் தான் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணும் முகமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம், அதனுடாக தற்போதைய அரசியல் அமைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட 13வது திருத்தச்சட்டம், வடகிழக்கு தற்காலிக இணைந்த மாகாணம் போன்றவற்றில் முஸ்லிம்கள் கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை. இந்த அம்சம் முஸ்லிம்களின் அரசியல் உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பியது. இச்சூழலில் தான் அவர்களிடையே இருந்த ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் எனும் அரசியல் கட்சி அங்கீகாரம் பெறத் தொடங்கியது.

இந்த அரசியல் கட்சியானது பெற்றுக் கொள்ளவந்த தன்னிகரற்ற தலைமைத்துவமானது இந்தச் சமூகத்தின் அரசியல் அபிலாசைகளை வென்று எடுப்பதற்காக இக்கட்சியைப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தது. பிராந்தியக்கட்சியாக உருவெடுத்த ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அக்கட்சியின் தலைவரின் அரசியல் சாணக்கியமும், அதனுடாக ஏற்படுத்தப்பட்ட முஸ்லிம் விழிப்புணர்வும் இக்கட்சியை தேசிய அரசியலைத் தீர்மானிக்கின்ற சக்தியாக மாற்றி அமைத்தது. அது மாத்திரமல்லாது முஸ்லிம் தேசிய அடையாளத்தினை ஓரளவு இக்கட்சி கட்டியெழுப்பியுள்ளது என்றால் மிகையாகாது. இக்கட்சியின் தலைமைத்துவம் ஒரு சில தவறான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டபோதும், அது முன்னெடுத்த முஸ்லிம் நலன்சார் செயற்பாடுகள் அபரிமிதமானவையாகும். ஆனால் இக்கட்சியின் தேசிய தலைவர் M.H.M. அஷ்ரப் அவர்களின் அகாலமரணமானது முஸ்லிம்களை மீண்டும் அரசியல் அநாதைகளாக மாற்றிவிடுமோ என்ற அச்சத்தினை அண்மைக்காலத்தில் தோற்றுவித்தாலும் கூட அக்கட்சி புதிய தலைமைத்துவத்தின் கீழ் மீண்டும் அரசியல் அதிகாரத்தை நிலைநாட்டியுள்ளது.

இனப்பிரச்சினைத் தீர்வில் முஸ்லிம்கள் என்ற அம்சத்தினை நாங்கள் எடுத்து ஆராயும் போது பின்வருவன புலப்படுகின்றன. 1960களை அண்டிய தசாப்தத்தில்

இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு வருகின்ற போது முஸ்லிம்களுக்கு என்று தனியான ஓர் அரசியல் அதிகார அலகு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற விடயம் தமிழ் தலைமைத்துவங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. ஆனால் ஆயுதப் போராட்டத்தின் பின்னரான தமிழ்த் தலைமைத்துவங்கள் அண்மைக்காலம் வரை முஸ்லிம்களின் கோரிக்கைகளைக் கருத்தில் கொள்ளாது அவர்களை நசுக்கிவிட பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். முஸ்லிம்களை ஒரு தேசிய இனமாகவும், அவர்களுக்கும் அரசியல் அபிலாசைகள் இருக்கின்றன. என்பதையும் இல்லாதொழிக்கக் காடைத்தனங்கள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன. மனச்சாட்சியை குழி தோன்றிப் புதைத்துவிட்டு அதன் சமாதியின் மீது நின்று முஸ்லிம்களை நசுக்க முற்பட்டனர். முஸ்லிம்களைத் தங்களது அரசியல் எதிரிகளாகச் சித்தரித்தனர். அவர்களின் வணக்கஸ்தலங்களுக்குள் புகுந்து படுகொலை செய்தனர். பல முஸ்லிம் கிராமங்களுக்குள் புகுந்து பெண்கள், சிறுவர்கள் வயோதிபர்கள் என்று எவரையும் கருத்தில் கொள்ளாது மிலேச்சத்தனமாக கொலை செய்தனர். அண்மைக்காலம் வரை முஸ்லிம் செல்வந்தர்கள் மற்றும் சாதாரண மக்கள் கூட கடத்திச் செல்லப்பட்டு கப்பம் கோரப்பட்டனர். இவற்றுக்கப்பால் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் 1991 ஆம் ஆண்டு வடமாகாண முஸ்லிம்கள் எந்தவிதக் காரணமும் கூறப்படாமல் அவர்களின் பூர்வீகப் பிரதேசங்களில் இருந்து ஈவிரக்கமற்ற முறையில் வெளியேற்றப்பட்டனர்.

அத்துடன் அநியாயமான முறையில் முஸ்லிம் பொலிஸார் விசேடமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டனர். 1989 ஆம் ஆண்டில் குறித்த சில இயக்கங்களால் காரைதீவு பாதுகாப்பு நிலையத்தில் வைத்து கிட்டத்தட்ட 35 முஸ்லிம் படை வீரர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டனர். 1990 இல் கல்முனை, சம்மாந்துறை, அக்கரைப்பற்று போன்ற பொலிஸ் நிலையங்களில் கடமையாற்றிய முஸ்லிம் பொலிஸார்கள் சரணடைந்தும் கூட சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். ஆனால் இதற்கு மாற்றமாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கைப்பற்றப்பட்ட சில பொலிஸ் நிலையங்களில் தமிழர்களும், சிங்களவர்களும் கடமையாற்றியதனால் அவர்கள் பாதுகாப்பாக விடுதலை செய்யப்பட்டனர். எனவே எந்தவொரு ஆயுதப்பயிற்சி பெற்ற முஸ்லிமும் காணப்படக் கூடாது என தமிழ் இயக்கங்கள் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு செயற்பட்டன. மேலே கூறப்பட்ட மற்றும் கூறப்படாத இன்னோரன்ன சான்றுகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு முஸ்லிம்களும் இலங்கையின் இன முரண்பாட்டினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பது தெட்டத்தெளிவாக புலப்படுகின்றது. எனவேதான் தேசிய இனப்பிரச்சினைத் தீர்வில் முஸ்லிம்களும் நியாயமான அரசியல் அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது இன்றியமையாத விடயமாகும்.

இந்தக் கட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் மிக அவதானமாகச் சிந்திக்கவேண்டியவர்களாகவும், ஒருமித்த குரலை தொனிக்கச் செய்வோர்களாகவும் மாறுவது வேண்டப்படுகின்ற விடயமாகும். அதன்படி தமிழ் மக்கள் வட்டுக்கோட்டை தீர்மானம், திம்புக் கோட்பாடுகள் போன்றவற்றினூடாகத் தமது தனித்துவத்தினை முன்வைக்க எத்தனிக்கின்றனர். அதேபோன்றுதான் ஒரு பொதுமைப்பட்ட கோரிக்கையினை முஸ்லிம்களும் முன்வைக்க வேண்டும். அதற்குப் பெரியதோர் மகாநாட்டினூடாகவோ. அல்லது வேறோர் வகையில் அமைந்த செயற்பாட்டினூடாகவோ

பிரகடனம் ஒன்றை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறானதோர் மகாநாடு அல்லது எழுச்சிக்கூட்டம் ஒத்திவைக்கப்படுவது அல்லது பிற்போடப்படுவது ஒரு வரலாற்றுத் தவறொன்றுதான் கூறவேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையில், பின்வரும் அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக அந்தப் பிரகடனம் இருக்க முடியும்.

1. முஸ்லிம்களும் இந்த நாட்டில் வாழும் ஒரு தேசிய இனமாகும்.
2. வடகிழக்கு, முஸ்லிம்களினதும் தாயகமாகும்
3. முஸ்லிம்களும் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு உரித்துடையவர்களாகும்.

என்ற விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக இவற்றிற்கு உட்பட்ட வகையில்தான் தீர்வுக்கான பேச்சுவார்த்தைகள் அனைத்திலும் முஸ்லிம்களின் கோரிக்கைகள் அமைய வேண்டும். மேலும் இக்கட்டுரையில் தேசிய இனப்பிரச்சினை தீர்வில் முஸ்லிம்கள் எவ்வாறான அரசியல் அதிகார அலகினைக் கோர வேண்டும் என்பது பற்றியும் கூறப்படுகின்றது.

இலங்கையின் தற்போதைய அரசியல் சூழலில் அதிலும் குறிப்பாகப் பாராளுமன்றத்தினை டோக்கவருகின்ற போது எந்தவொரு கட்சியும் 2/3 பெரும்பான்மையில்லை என்பதனாலேயே தற்போதைய அரசாங்கம் புதியதோர் திருத்தச் சட்டத்தினை பாராளுமன்றத்தினூடாகக் கொண்டுவர முனைகின்றது. (18 வது திருத்தச் சட்டம்). இந்தச் திருத்தச் சட்டம் நாட்டின் தேவையினையும் அவசியத் தன்மையினையும் கருத்திற் கொண்டு எக்கட்சியினையும் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் குறித்த சட்டத்திற்கு வாக்களிக்கலாம் என்பதற்கு அனுமதி வழங்குவதாக இருக்கும். வேறுவார்த்தைகளில் சொன்னால் மனட்சாட்சியின் அடிப்படையில் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான திருத்தச் சட்டத்திற்கு எந்தவொரு பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் வாக்களிப்பதற்கான அனுமதியை வழங்கும். ஏனெனில் தற்போதைய நடைமுறையில் குறித்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கட்சித்தீர்மானத்திற்கு மாற்றமாகச் செயற்பட்டால் அவரது பாராளுமன்றப்பதவியை நீக்கும் அதிகாரம் கட்சி செயலாளருக்கு உண்டு. எனவே இச்சட்டம் புதிய செயற்பாட்டின் ஆரம்பமாக அமையலாம். இதனால் பல தீயவிளைவுகள் ஏற்படக்கூடிய சாத்தியங்கள் நிலவினாலும், நாம் நன்மைகளைக் கருத்தில் கொள்வோம். (இவ்வாறான திருத்தச் சட்டமும் நலன்சார் செயற்பாடும் இடம்பெறும் என்பதை எதிர்வுகூறலாக எடுப்போம்.)

எனவே, அவ்வாறானதோர் திருத்தம் வருகின்ற போது, இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான இந்நாட்டில் இருக்கின்ற மாகாண சபை முறை புனர் நிர்மாணம் செய்யப்படக்கூடிய சூழல் தென்படுகின்றது அரசாங்கம் ஒன்றை ஆட்சிக்கு உட்பட்ட வகையில்தான் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப்பட வேண்டுமெனக் கூறுகின்றது. அத்துடன் அண்மையில் பிரதமர், இலங்கை, இந்திய ஒப்பந்தத்திற்கும் அப்பால் தற்போதைய தீர்வு விவகாரம் சிந்திக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறியிருக்கின்றார். எனவே சில வேளைகளில் மாகாண சபைமுறை புனர் நிர்மாணம் செய்யப்பட வருகின்றபோது, வடகிழக்கு இணைந்த மாகாணத்திற்கு இந்தியாவினால் காஷ்மீர் மாகாணத்திற்கும்

கொடுக்கப்பட்டிருப்பது போன்று சிறப்பு அதிகாரங்கள் அல்லது சமச்சீரற்ற அதிகாரங்கள் வழங்கப்படலாம். அல்லது விஷேட அந்தஸ்து கொடுக்கப்படலாம். அவ்வேளையில் முஸ்லிம்களது கோரிக்கையைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

ஆனால், வடகிழக்கு முஸ்லிம்கள் தமது சுயநிர்ணய கோரிக்கையினை என்ன வடிவத்தில் முன்வைப்பது என்பது ஒரு சிக்கலான விடயமாகும். குறிப்பாக நிலத்தொடர்பற்ற ரீதியில் வடகிழக்கில் முஸ்லிம்கள் பரந்து வாழ்கின்றனர். எனவே புவியியல் ரீதியாக ஒரு தனித்துவக் கோரிக்கையை முன்வைப்பது கடினமாகவுள்ளது. மேலும் இலங்கையின் சிங்கள மக்களையும் தமிழ் மக்களையும் ஒரு புறம் வைத்துவிட்டு இம் முறண்பாட்டுத் தீர்வில் அனுகூலனையினை மேற்கொள்ள நோர்வே செயற்பட்டு வருவதுடன், அமெரிக்காவும் அதன் பின்னணியில் இருப்பதை அறிய முடிகின்றது. எனவே இந்த வெளிச்சக்திகள் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வில் முஸ்லிம்களுக்கெதிரான என்ன தில்லுமுல்லுகளைச் செய்யவிருக்கின்றன. என்பதைப் பொறுத்திருந்து தான் பார்க்க வேண்டும்.

எது எவ்வாறாக இருந்த போதிலும் முஸ்லிம்கள் விடாப்பிடியாக நின்று தமது சமூகத்தின் உரிமைகளை வென்றெடுக்க முயல் வேண்டும் இணைந்த வடகிழக்கு மாகாணத்தில் எந்த ஒரு அதிகார சக்தியினதும் தலையீட்டிற்கு அப்பால் சுயமாக இயங்கக் கூடிய முஸ்லிம் அதிகார அலகு ஒன்று அவசியமானதாகும். இந்த முஸ்லிம் சமூகம் எந்தவெரு சக்தியினதும் சுண்டுவிரல் அசைவுகளுக்கும் அடிபணியாது சுயநிர்ணயத்துடன் வாழ வேண்டும் எனில் இவ்வாறானதோர் அதிகார அலகு இன்றியமையாததாகும்.

இந்த அடிப்படையில் தான் வடகிழக்கில் சிறந்ததும், பொருத்தமானதுமான ஒரு முஸ்லிம் மாகாணத்தை அமைத்துத் தருதல் வேண்டும் என்பதே இலங்கை முஸ்லிம்கள் கொண்டிருந்த முடிவாகும். முஸ்லிம்களின் இந்தக் கோரிக்கை சகல இனமக்களுக்கும் இலங்கை அரசுக்கும் எதுவித சந்தேகமும் இல்லாமல் தெளிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டதுடன் இக்கோரிக்கைகளின் நியாயத்தை அன்றைய தமிழ்த் தலைவர்களும் அங்கீகரித்துள்ளார்கள் என்பதைப் பின்வந்த வரலாறுகள் காட்டிநிற்பதுடன், இக்கோரிக்கையானது வடகிழக்கில் மொத்த சனத்தொகையில் ஏறக்குறைய 20 வீதமானவர்களாக வாழும் முஸ்லிம்களின் நீண்டகால மனப்பதிவாகும். மேலும் அண்மைக்காலத்தில் இக்கோரிக்கை தென்கிழக்கு அலகு என்ற வடிவத்திலும் சுருங்கி நின்றதைக் காண முடிகின்றது.

ஆனால், இந்தச் சூழலில் முஸ்லிம்கள் மீண்டும் தமது ஏகபோக கோரிக்கையான நிலத்தொடர்பற்ற மாகாணத்தைக் கோருவது இன்று மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகத் தோன்றுகின்றது. தமிழ் மக்கள் தமது தமிழ் ஈழக் கோரிக்கையில் உறுதியுடன் போராடியதனாலேயே இன்று தமிழ் ஈழம் கிடைக்காவிட்டாலும் அதற்கான மாற்றீடு ஒன்றை பெற்றுவிடக் கூடிய சாத்தியங்கள் காணப்படுகின்றன. எனவே முஸ்லிம்கள் அனைவரும் ஆணித்தரமாகவும், துல்லியமாகவும் வடகிழக்கில் நிலத்தொடர்பற்ற முஸ்லிம் மாகாண சபையினைக் கோர வேண்டும். அது சில வேளைகளில் கிழக்கு மாகாணத்தினை மாத்திரம் அடிப்படையாகக் கொண்ட அல்லது குறைந்த முஸ்லிம்கள்

செறிந்து வாழும் அம்பாரை மாவட்டத்தை மாத்திரம் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு அலகாக இறுதியில் மாற்றீடாகத் தரப்படலாம்.

இவ்வாறானதோர் மாகாண சபையினை பெறவருகின்றபோதே, இதற்கு வெளியில் வடகிழக்கிலும், வடகிழக்கிற்கு அப்பால் நாடு பூராகவும் வாழும் முஸ்லிம்களின் நிலை அவர்களின் உரிமைகள் போன்றவற்றிற்கு என்ன உத்தரவாதம்? என்ற கேள்வி எழுப்பப்படலாம். ஆனால், தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு ஒன்று இடம் பெறும்போது முஸ்லிம் மாகாண சபைக்குள் கணிசமான தமிழ் மக்கள் உள்ளடங்குவார்கள் என்பது யதார்த்தமான விடயமாகும். அதே போன்று வடகிழக்கிற்கு வெளியேயும் தமிழ் மக்கள் வாழ்வார்கள். எனவே தமிழ் மக்கள் அவர்களின் அதிகார அலகான வடகிழக்கு மாகாண சபைக்கு அப்பால் முஸ்லிம் மாகாண சபையினுள்ளும் வடகிழக்கிற்கு வெளியிலும் வாழும் தமிழர்களின் சுயநிர்ணயம், அடிப்படை உரிமைகள் போன்றவை சம்மந்தமாக எழுத்து ரூபத்தினை உத்தரவாத்தினை கோர முற்படுவர். அதே போன்று வடகிழக்கில் வாழும் சிங்கள மக்கள் சார்பாகவும் சில உறுதிப்படுத்தல்கள் இடம்பெறலாம். இவ்வேளையில் முஸ்லிம்களும், தமது அதிகார அலகிற்கு அப்பால் வாழ்வரும் முஸ்லிம்களின் விடயத்தில் அரசியல் அமைப்பினூடாக எழுத்து ரூபமான உறுதிப்படுத்தல்களைச் செய்து கொள்ள முடியும்.

முஸ்லிம்கள் கோரும் நிலத்தொடர்பற்ற மாகாணசபை அல்லது அதிகார அலகானது பின்வரும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக இருப்பது நன்று.

- ★ தமது அதிகார ஆள்புலப் பிரதேசத்தில் சுயமாக சட்டத்தினையும், ஒழுங்கினையும் நிலைநாட்டுவதற்கான உரிமை.
- ★ முஸ்லிம் மாகாண சபைக்கு உள்ளும், புறமும் இம்மக்களின் இன விகிதாசாரப்படி பொலீஸ் மற்றும் ஏனைய பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்களின் நிர்ணயம்.
- ★ காணிப் பங்கீட்டில் முஸ்லிம்களின் விகிதாசாரத்திற்கு ஏற்ப அதனைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான அதிகாரம்.
- ★ கல்வி, வேலைவாய்ப்பு போன்றவற்றில் சமத்துவம்.
- ★ அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், முதலீடுகள் போன்றவற்றிலும் சமத்துவம்.

ஆகியன போன்ற முக்கியமான விடயங்களையும், ஏனைய சாதாரண விடயங்களையும் தெட்டத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தும் வகையில் முஸ்லிம்களின் கோரிக்கையும் அதன் அடிப்படையில் அமையவரும் தீர்வும் இருக்க வேண்டும்.

இதனிடையே இடைக்கால நிர்வாகம் ஒன்று இடம்பெறுமாக இருந்தால் அது நீண்டகாலத்துக்கு செயற்பட்டால், நிச்சயமாக முஸ்லிம்களுக்குப் பாதகமாகவே அமையலாம். ஆனால் இந்த இடைக்கால நிர்வாகத்தில் முஸ்லிம்களுக்கு கொடுக்கப்பட இருக்கின்ற முக்கியத்துவம், இச்சமூகத்தின் எதிர்கால இருத்தலைச் சூலங்கச் செய்யும் முன் ஏற்பாடாக அமையலாம்.

முன்றாவது மனிதன் 13வது இதழில் தங்களால் வெளியிடப்படும் 'துயரி' என்னும் சஞ்சிகை பற்றிய விமர்சனம் பார்த்தேன்.

எனக்கு வியப்பைத் தந்த விஷயம் என்ன வெனில் தங்களால் வெளியிடப்படும் சஞ்சிகையின் தலைப்பு, நான் மிக விரைவில் வெளியிடவுள்ள 'துயரி' என்னும் நெடுங்கவிதையின் தலைப்பைக் கொண்டிருப்பதே. இத்துயரி எனும் நெடுங்கவிதையின் முதல் அத்தியாயம் 1997 - ஜூலை, ஆகஸ்ட் சரிநிகரில் வெளிவந்திருப்பதை தங்களுக்கு அறியத் தருகிறேன்.

அக்காலத்தில் சரிநிகரில் வேலைபார்த்த கவிஞர் றஷீடி இதுபற்றி நன்கு அறிவார். இதுபற்றி தாங்கள் அறிந்திருப்பது நல்லது. கூடவே முன்றாவது மனிதனுக்கும் ஒரு குறிப்பு எழுதி அனுப்பியுள்ளேன்.

அன்புடன்,

மு. பொன்னம்பலம்.

உங்கள் கடிதமும், 'துயரி' யும் கிடைத்தது. உடனே பதிலிட முடியவில்லை. எல்லோருக்கும் கடிதம் எழுதுகின்ற விடயத்தில் ஒரு ஒற்றுமை இருக்கத்தான் செய்கிறது. இளமைக் காலத்தில் காதல் கடிதங்கள் எழுதுவதில் இருக்கும் வேகம், இலக்கியக் கடிதங்களுக்கும் ஏனைய ஆக்கங்களை எழுதுவதற்கும் கைகூடி வந்தால் எவ்வளவோ சாதிக்கலாம் என்று நினைத்துக் கொள்வேன்.

பல்கலைக்கழக துழுவில் வசித்துக் கொண்டு படிப்பு, பரீட்சை, போன்ற தடைகளையும் தாண்டி இறுக்கமான ஒரு இலக்கிய சஞ்சிகையை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளீர்கள். சந்தோசமான நிகழ்வு.

தேடல் மிகுந்த ஒரு குழு உங்களுடன் தோழமையுடன் உழைத்து 'துயரி'க்கு கை கொடுத்துள்ளது. பல்கலைக்கழகத்திற்கே உரிய ஆக்கமொன்றும் துயரிக்குள் இடர் செய்தது அஸ்வர் மொஹிதின் 'அழகிய வெட்கங்களில் சில' என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியாத புதிராகவே கடைசிவரை இருந்தது. அது என் புரிதலின் இயலாமை என பணிவோடு ஒப்புக் கொள்வரைத் தவிர வேறொன்றும் சொல்ல முடியவில்லை ஏனெனில் இது பல்கலைக்கழகத்தின் எதிர்கால. நம்பிக்கையின் வெளித்தோற்றம். எப்போதும் இலங்களும், தத்துவங்களும், நம்மைப்போன்ற சிறிய முளைகளுக்கு உறைவதில்லை எனவேதான் நான் அத்தகைய படைப்புக்களை எனது உணர்தலில் குறைபாடாக நினைக்கின்றேன்.

நீங்கள் எழுதியதுபோல துயரின் தொடர்வருகை நீடிக்குமெனில் இதன் தரமும் கனதியும் நிச்சயம் இலக்கிய உலகில் நன்குபேசப்படும் என்பதை மட்டும் என்னால் எதிர்வு கூறமுடியும். வீ. ஆனந்தன் பற்றிய கட்டுரை விடைகளைத் தேடிச் செல்லும் கேள்விகள், இக்பால் ஓர் ஒப்பியல் நோக்கு போன்ற கட்டுரைகள் பல விடயங்களை அறியவும், சிந்திக்கவும் தூண்டும் ஆக்கங்களாகும். கவிதைகள் எல்லாமே மனதை நெருடிச் செல்லும்

உணர்வுச் சிறகுகளாக சிலிர்ப்புக் காட்டுகின்றது.

சிறுகதை கேட்டிருந்தீர்கள். எழுதி முடிந்த சிறுகதை ஒன்றும் கையிருப்பில் இல்லை. மூன்றுமாதமாக ஒரு கதையை முடிக்காமல் திணறிக்கொண்டிருக்கின்றேன். தொடர்ந்து துயரியை கொண்டு வர முயற்சி செய்யுங்கள். தவறாமல் எனக்கும் ஓர் இதழை அனுப்பி உதவுங்கள்.

என்றும் அன்புடன்.
ஓட்டமாவடி அறபாத்

‘துயரி’ என்ற நாமத்தில் தங்களால் வெளியிடப்பட்ட முதலாவது சஞ்சிகையை வாசித்தேன் மகிழ்ச்சி. மாணவர்கள் மத்தியில் உறங்கிக்கிடக்கின்ற உளக்கிடக்கைகளை வெளிக்காட்டுவதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளீர்கள். இந்த வகையில் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கும். இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவினருக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றிகள்.

தங்கள் சஞ்சிகையானது கைக்கு அடக்கமாகவும் குறித்த நேரத்திலுள் படித்து முடிக்கக்கூடிய வகையிலும் அமைந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இதிலுள்ள ஆக்கங்கள் மிகவும் காத்திரமானதாக இருந்தாலும் அவற்றில் சில பக்கங்களைப்படிக்கும் போது மன எரிச்சலை ஏற்படுத்தியது. ஆக்கங்களைச் சொல்லவில்லை. பக்கங்களில் படிந்துள்ள கறுப்பு மையைப் பற்றித்தான் குறிப்பாக 12,13,20,21,40,41 ஆகிய பக்கங்கள் இருட்டறையில் கட்டெறும்பைத்தேடுவது போல இருந்தது. இனிவரும் சஞ்சிகைகளில் அவ்வாறான நிறத்தீட்டங்

களைத் தவிர்த்துக் கொண்டால் சிறப்பாக இருக்கும். வாசிப்பு பழக்கமுள்ள வயோதிபர்கள் மத்தியிலும் இதன் கருத்துக்கள் சென்றடைய வேண்டுமானால் தெளிவாக அமைக்கப்படுவது வேண்டப்பட்ட ஒன்றாகும்.

உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தளவில் மிகவும் பயனுள்ள அம்சங்களைத் தாங்கியுள்ளது. குறிப்பாக ‘வீ. ஆனந்தனைப்பற்றி எழுதியுள்ளது வரவேற்கத்தக்கது. அவ்வாறே ‘விடைகளை தேடிச் செல்லும் கேள்விகள்’ என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரையின் மூலம் அரசியலில் முஸ்லிம்களின் எதிர் கொண்டிருக்கின்ற பிரச்சினைகளைப் பற்றிக் கூறுவதோடு அவை தொடர்பான விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருப்பது பயனுள்ள விடயமாகும். இவ்வாறே ‘ஆயுத இரவுகளும் ஒரு கவிஞனின் அதிர்வுகளும்’ என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ள ஆக்கம் பிரமாதம். கருத்தும் கவிதையுமாய் அமைந்து நடைமுறை உண்மைகளை தெளிவாக்கியுள்ளார்.

சஞ்சிகையில் கூடுதலான பக்கங்களை விளக்கப்படங்களுக்காக ஒதுக்கியுள்ளீர்கள் அடுத்துவரும் சஞ்சிகைகளில் இவற்றைக் குறைத்து பதிலாக இன்னும் சில ஆக்கங்களைச் சேர்த்துக் கொண்டால் சிறப்பாக அமையும். எதிர்வரும் சஞ்சிகைகளில் விமர்சனத்திற்கென்று ஒரு பக்கத்தை ஒதுக்கி ஆக்கங்கள் தொடர்பான விமர்சனங்களுக்கு தக்க பதிலைக் கொடுத்தால் இன்னும் உயரவாய்ப்புண்டு எதிர்வரும் காலங்களிலும் சிறந்த ஆக்கங்களைச் சுமந்து சமூகத்துயரைத் துடைக்க ‘துயரி’ வலம் வரவேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

நாஸீர் ஹஸன்

துயரி

NETCOM

Computer Training & Technology

Type Setting

Letter Typing

Tutes

Desitation

Book Publication

Front Page Design

Rasing & Paper Plat

Laser & Colour Printing

Stencil Cutting

Scanning

Roneo Works

etc...

இவற்றுடன் க.பொ.த (உ/த)
எழுதிய மாணவர்களுக்கான
கணினி வகுப்புகள்
ஆரம்பிக்கப்படவுள்ளது.

Netcom Computer Training & Technology

(Near Central College)

Main Street, Addalaichenai.

Tel: 067 - 78202, E-mail: netcom@lgo.lk

AIIT

Computerized Studio

உங்கள் சந்தோஷ நிமிடங்களை Video,
Photo க்களில் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

- WEDDING
- BIRTHDAY PARTY
- MEETING & SPECIAL OCCASION

இவைகளுடன் இணைந்த சேவைகள்

- ❖ VHS CD Writing
- ❖ CD - CD Writing
- ❖ Video Film Editing
- ❖ Animation
- ❖ Video Photo Graphy

மட்டுமன்றி தனிப்பட்ட வகுப்புகளும்
நடாத்தப்படுகின்றன. (Individual Classes)

- Multi media Classes
- MS Office
- Graphic Designing
- 3D Studio Mix
- Adobe Premier
- Cool 3D

☎ 067 - 77638

**MAIN STREET,
HNB BUILDING,
AKKARAIPATTU.**